

ஆகஸ்ட் 2006

75

நூலாம்

தலை இலக்கீயச் சுஞ்சிகை

• சித்திரசௌசல்வர் •
• சித்திரகேசரி •
• ஒவிய வித்தகர் •
நூலாம்

30/-

ஞானம்

தூணி - 07 சுட்டர் - 03

பகிர்தவியன்
ஸுமீம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்.

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஒலியர் :

கெளதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கன்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^ஏ ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

இதழினுங்கள்

• கவிதைகள்

கல்வயல் வே. குமரசாமி	11
க. கருணாநிதி, பிரான்ஸ்	32
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்	37
ச. முருகானந்தன்	44
பிரமிளா செல்வராஜா	46

• கட்டுரைகள்

தி. ஞானசேகரன்	12
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்	21
எல் வஸீம் அக்ரம்	27
எஸ். நடராஜன்	28
மொழிவரதன்	31
வத்ரி சி. ரவீந்திரன்	38
முருகபூபதி	47

• சிறுகதைகள்

கே. ஆர். டேவிட்	15
ஆஹரான்	33

• வாசகர் பேசுகிறார்

62

• பத்தி ஏழுத்து

மாவை வரோதயன்	45
த. சி. அருந்தவன்	50
என். செல்வராஜா	53

• பல்கலைக்கழக

தழிழுத்துறையினருக்கு...	04

• நூல் துபிப்புரை

57

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செல்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

நூலாம்

கலை இலக்கியச் சுஞ்சிகை

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதலி கொள்வார்.

மலையகப் பாரம்பரியக் கலைகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குக் குடிபெயர்ந்த மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தங்களது உழைப்பை மட்டும் இங்கு கொண்டு வரவில்லை. தமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் இங்கு கொண்டு வந்தார்கள்.

சமீப காலம்வரை இக்கலைகள் மலையக மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பின்னாந்திருந்தன; அவர்களால் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டன.

காலையில் அவர்களைத் ‘தப்பு’ ஓசை துயிலெழுப்பியது அது ‘காலைத்தப்பு’ (முரசம்). பின்னர் வேலைத்தலத்திற்குச் செல்வதற்குப் ‘பிரட்டுத்தப்பு’. வேலை முடிந்து வீடு செல்வதற்கு மாற்று ஓசையுடன் கூடிய தப்பு. காலடி ஆட்டம், கரகாட்டம், திருவிழாக்கள், சமயக் கீர்ணையகள், சடங்குகள் போன்றவற்றிற்கு வெவ்வேறு சுருதிகொண்ட தப்பு. இப்படியாகப் பதினாறு வகைத் தப்பு ஓசைகள்.

மாலையமயக்கி இரவு தோட்டங்கி விட்டால் தொழிலாளர் வாழும் வயங்களில் ஏதாவது ஒரு காம்பராவில் ஒருவர் பெரிய எழுத்து மகாபாரதம் அல்லது நல்லதங்கள் கணதயை இராக்குவதற்காக மற்றவர்கள் சூழ்ந்திருந்து இரசிக்கும் காட்சி.

சமய உணர்வும் கேள்க்கையும் உடற்பயிற்சியும் சார்ந்த சிலம்பாட்டம், கோலாட்டம், கும்மி, கரகாட்டம், காலடி, பெரும்பாலும் குதிரை, ஓயிலாட்டம், குறவஞ்சி...

இவற்றைவிட உடுக்கு, தமுர், செஞ்சனக்கட்டை, சங்கு, தண்டை இன்னோரன்ன வாத்தியங்கள்...

அருச்சனன் தபச, பெரும்பாலும் சங்கர் கூத்து, காமன் கூத்து... என மாசி பிறந்து விட்டால் கூத்துக்கள் குதுர்கலிக்கும்.

இன்று இக்கலைகள் பல பேணுவாரின்றி மறைந்து வருகின்றன. இக்கலைகளைப் பேணிப்பாதுகாத்து வந்தலாம் காரணமாக வேறு காரணங்களாலும் இக்கலைகளை வளர்த்துக்கூடுக்கமுடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

மலையகத்தின் இளந்தலைமுறையினருக்கு இவற்றீலெல்லாம் அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைய நவீன வாழ்க்கை முறையும் பிற பண்பாட்டு அம்சங்களின் தாக்கங்களும் இவர்களைத் தமது பாரம்பரியக்கலைகளைக் பேணிக் காக்காது விலகிச் செல்ல வைக்கின்றன.

வயக்காம்பராக்களை ரீ. வி. க்கனும் வானெங்களிகளும் ஆக்கிரமிக்கின்றன. இவை இளந்தலைமுறையினரின் ஆர்வங்களை வேறு தீசைகளுக்கு இட்டுச் செல்லத் தொடங்கியுள்ளன. ‘தப்பு’ போன்ற வாத்தியக் கலைகள் கீழ்மட்ட மக்களுக்கு உரியவை அவற்றைப் பழகுவது தமக்குக் கெளரவுக் குறைவு என்ற தப்பான எண்ணமும் இளைய தலைமுறையினரிடையே நிலவுகிறது.

ஒரு சமூகம் அழிந்துவிடாமல் நிலைப்பதற்கு அச்சமூகத்தின் கலை கலாசாரம் பண்பாடு ஆகியன பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அச்சமூகத்தின் தனித்துவம் பேணப்பட வேண்டும். இல்லையெனில் அச்சமூகம் காலப்போக்கில் தனது அடையாளத்தை இழுந்துவிடும். தமது முத்த தலைமுறையினர் தமக்கு அளித்த அரிய செல்வங்களான கலைகளைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்க வேண்டியது தமது தலையாய கடமை என்பதனை மலையகத்தின் இன்றைய தலைமுறையினர் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

மலையகத் தலைமைகள் இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்படவேண்டும். இக்கலைகளைப் பாடசாலை மட்டத்திலேயே அறிமுகங்க்கொட்ட வேண்டும். மலையகப் பாடசாலைகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள், மலையகக் கல்விமான்கள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.

கலாசார அமைச்சராக கெளரவ வகுக்கமன் ஜியக்கொடி இருந்த காலகட்டத்தில் ‘மலையகக் கலை மேம்பாட்டுக்குழு’ என்ற அமைப்பு அரசமட்டத்தில் இயங்கி மலையகக் கலைஞர்களுக்கு விருதுகளும் பணப்பரிசில்களும் கொடுத்துக் கொள்ளவித்து. இப்படியான நிலைமையை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு மலையக அரசியல் சக்கிகள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

மாகாணமட்டத்திலும் பாரம்பரியக் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் தீட்டத்தை மத்திய மாகாண, ஊவாமாரகாண சபைகள் முன்னெடுக்கவேண்டும்.

வடக்கிலும் கீழுக்கிலும் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகமும் அரசுகியலும் தனியான துறைகளாக இயங்கி அங்குள்ள வடமேரடி, தென்மேரடி கூத்துக்கள் பாடநூற்றீகளில் அடங்கியுள்ளன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதீகமான மலையக மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்றனர். அங்கு நாடகமும் அரசுகியலும் ஒரு துறையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு மலையகக் கூத்துக்களான பெரன்னர் சங்கர் கூத்து, அருச்சனன் தபச, காமன் கூத்து போன்றவை பாடநூற்றீகளில் உள்ளடக்கப்படலாம். அதேபோன்று மலையகத்தில் புதிதாகத் தொடங்கவிருக்கும் பல்கலைக்கழகத்திலும் இப்பாடநூற்றீகள் இடம்பெறுவதை உறுதிசெய்ய சம்பந்தப்பட்ட பல்கலைக் கழகத்தினரும், மலையக அரசியற்தலைமைகளும் மலையகக்கல்விமான்களும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

முகிம்கும் இளம் மேதமையை முற்றாய் விழுங்கிவிட்ட நினைப்போடு மனம் நிறையும் கலாநிதிகள் சிலர் போன்ற மூடுபளித்திரை.

- கவிஞர் வ.ஜ.ச. ஜெயபாலன் 'விடியல்'

நமது பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறையில் திறனாய்வு ஆற்றலுடையோரை என்ன ஒரு கையில் உள்ள விரல்களே அதிகம் என்று நினைத்திருந்த காலம்போய் கையில் விரல்களே தேவையில்லை என்கிற நிலைமையை வேகமாக நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

- பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், ‘தூயகம்’

‘எங்களுடைய தலைமுறைக்குப் பிறகு அடுத்தவொரு பெரிய ‘தமிழ் ஸ்கோலர்’ என்று நும் மாண்பத்தான் சொல்வேன். அதற்குப் பிறகு எங்களுடைய மாணவர்கள் யார் இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது.’

- பேராசீரியர் கா. சிவத்தம்பி ‘ஞானம்’

‘விரிவுரையாளர்களைத் தட்டிக்கேட்டும் மாணவர்கள் பழிவாங்கப்படுகின்றனர்.’

பேராசிரியர் ரத்தினஜீவன் ‘வலம்புரி’ 27.05.2004

‘ஒரு விரிவுரையாளரிடம் கேள்வி கேட்டால் அல்லது அவருடன் விவாதித்தால் ‘கையில் தருவினம்’ (:பெயிலாக்குவினம்).’

- மாணவர்கள், ஒரு அரங்க ஆய்வு ‘இதயன்’ 13.06.2004

பாகுபாடு பார்த்து, புள்ளிபோடுறது, மாக்ஸ் வெட்டுறது எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகவே இங்கை இருக்குதென்டு இப்பதான் தெரியுது'

- மாணவர்கள், ஒரு அரங்க யூயிவு 'உதயன்' 11.06.2004

ಸರ್ವಜಾಗ್ರಹಣ್ಯಾಕ್ರಿ
ತ್ರಿಭುಷಿತ ವೃತ್ತಾರ್ಥಾಂಶ...

15000516

ஆழக்கல்வி பெற்றிராத பல பல்கலைக்கழகத்தார்,
சமூகப்பயன்பாடு எனும் கொள்கையை முன்வைத்து.
மரபிலக்கியங்களை ஒதுக்கவும்,

நவன திலக்கியங்களை அங்க கரிக்கவும் வழிசெல்ததனால் 'மரபிலக்கியங்கள் தமிழர்கள் மேல் ஈமத்தப்பட்ட.

20 நூற்றாண்டுச் சுமைகள்' எனவும்,

‘உண்டதை வாந்தியெடுத்து திருப்பி உண்பதுவே,

தமிழரின் இரசனை மரபு' எனவும்.

அவர்கள் செய்த கிண்டல்கள் வரலாற்றில் பதிவானவை

வாந்தியை உண்பது என இரசனை மரபைத் தூற்றிய

திருவாக்களையும், அருட்பாக்களையும்,
இரசனை சார்ந்து உரைத்து மெய்யுருகுவது வேறு கதை.
◆ ◆ ◆ ◆

(தொடரும்)

இவர்கள் அமைத்த அப்பாதையால்,
சிறுக்கையும், நாவலும், விமர்சனமுமே தமிழாக,
பலநூற்றாண்டுகள் கடந்து நிலைத்த, நம் உள்ளத்த தமிழிலக்கியங்கள் எல்லாம்,
தமிழ்த்துறைக்கு வேண்டாதனவாயின.
வருந்திக்கற்றுப் பெறவேண்டிய நம் மரபிலக்கியங்களை ஒதுக்கியது,
அறிவுச் சோமபல் மிக்க, பல்கலைக்கழகத்தார் பலருக்குப் பெருவாய்ப்பாகியது.
உயர்நோக்கும் இலக்கணவரையறையும் அத்தகையோர்களால் தகர்க்கப்பட,
தம்வாழ்வின் பாதிப்புக்களை இலக்கியமாக்கிய, அடிப்படைக்கல்வியும் பெறாத
ஒரு சில இலக்கியவாதிகள் மகிழ்வெய்தினர்.
இப்பலவீனர்களின் கூட்டு பலமாக,
இவர்களின் பலமான பலவீனத்திற்கு,
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை களமாயிற்று.
◆ ◆ ◆ ◆

இலக்கணச் சுத்தமில்லாத, சமூகத்துள் பகை பரப்பும் தன்மையுள்ள,
சிறுக்கையும், நாவல்களையும் பல்கலைக்கழகப் பாடங்களாக்கி,
தமக்குப்பின்னின்ற ஆழாற்றிவில்லாத இலக்கியவாதிகளை திருப்தி செய்ததோடு.
தாழும் சுகப்பட்ட சில விரிவுரையாளர்கள்,
வகுப்பறைகளில் ‘பயனில்சொல் பாராட்டி’ பொழுதுபோக்கத் தொடங்கினர்.
இவ்வஞ்சலையாளர்களின் கூட்டால், தமிழின் வேலியறுக்கப்பட,
நம் அறிவுப்புலத்தினுள், எதற்கும் தலையசைக்கும் ஆடுகள் பல புகுந்தன.
அவ் ஆடுகளால் பயிர்கள் அழிந்து புலம் பாலையாயிற்று.
ஒரு தலைமுறையின் நாசம் தொடங்கிற்று.
◆ ◆ ◆ ◆

இந்நிலையில் மரபு ஒழிந்தது என நினைந்து,
‘குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடரிக்காம்புகளாய்’.
மரபின் மாண்பறிந்த கொள்கையில்லா குறுமதியாளர் சிலர்,
இப் புல்வர்களின் வலிமையறிந்து அவர்தமக்கு வால்பிடிக்க,
இலட்சியங்களை விற்கத் துணிந்தனர்.
தம்மை இனங்காட்ட, இல்லாத ஓட்டைகளை மரபில் எடுத்துக்காட்டிய,
அவ் எட்டப்ப அறிஞர்களையே,
மரபறிஞர்களாய்ப் பல்கலைக்கழகப் புதுமையாளர் பதிவு செய்தனர்.
அங்ஙனம் பதிவு செய்யப்பட்டவர்களின் சரணாகதி,
மரபுக்கல்வியின் சரணாகதியாய் மறைமுகமாய்ப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது.
இதனால் கொஞ்சமேனும் மரபைப் பின்பற்ற நினைத்தோரும்.
கையுதறி புதுமையுட் புகுந்தார்.
சரணாகதியடைந்த இச்சழக்கர்களின் பக்கப்பாட்டோடு,
பொய்ப் புதுமையாளர்களின் அபஸ்வரக் கச்சேரி தொடர,
தமிழ்த்தாய் செவிடானாள்.
◆ ◆ ◆ ◆

பொய்மைநிறை புதுமையாளர், புரட்சியாளர், மரபறிஞர் எனும்,
இவ்விஷங்கும் நிறை முக்கூட்டுக் குளிசையினால்,
தமிழின் ஆரோக்கியம் கெட்டது.

தமிழ்த்தாய் நவீந்தாள்.

பலகாலம் ஓங்கியிருந்த நம்இனத்தின் தமிழ்ப்புலமை,

கடந்த பல தசாப்தங்களாக நசிக்கப்பட்டது.

தமிழ் என்ற பெயரில் பல்கலைக்கழகத்தில்,

என்னென்னவெல்லாமோ கற்பிக்கப்பட்டன.

பிழையான தடத்தில் கால்பதித்து உள்ளுழைந்த.

தமிழ் விரிவுரையாளர் பலர் தமிழில் புலமைகாட்ட இயலாது நிற்க.

தமிழ் தவிர்ந்த மற்றைத்துறை விரிவுரையாளர் அனைவரும்,

அவரவர் கருத்திற்கேற்ப தமிழ் பற்றி ஆராயவும், பேசவும் தொடங்கினர்.

‘ஊருக்கு இளைத்தவன் பின்னையார்கோயில்ஆண்டி’என்பதாய்.

தமிழ்த்துறை இளைக்க.

எவரும் கைவைக்கும் துறையாய்.

தமிழ்த்துறை பரத்தமை டூண்டது.

◆ ◆ ◆ ◆

இலக்கண அடிப்படை அறியாத.

ஒர் இலக்கியப் பாடலைத்தானும் சரியாக ரூசித்தறியாத.

ஒரு கவிதையோ கட்டுரையோ செம்மையாய் ஆக்கமுடியாத.

நவீன இலக்கியங்களைத்தானும் விரிந்து படித்தறியாத பலரும்.

தமிழ்த்துறையின் இப்பலவீன நிலையைப் பயன்படுத்தினர்.

அவர்கள், பல பேராசிரியர்கள் ‘நமப்பார்ப்பதி பதிகளாய்’ இருப்பதறிந்து.

அவர்களின் ‘வீட்டுக்குக்’ காய்கறிவாங்கியும்.

இரவு பகல் பாராது பின்னும் முன்னும் சுற்றி ஏவல் புரிந்தும்.

ஆற்றல்மிகு மாணவர்களை காட்டிக்கொடுத்து சதி செய்தும்,

பேராசிரியர்களின் பலவீனங்களைத் தேடித் திருப்பதி செய்யும்.

தம் உலகியல் ‘நுண்மான்னுழைபுலத்’ தால்.

பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புப்பட்டம் வாங்கி வெளிவந்தனர்.

அங்ஙளம் சிறப்புப் பட்டம் வாங்கி வெளிவந்தவர்களிற் சிலர்.

கவனிக்க வேண்டியவர்களை கவனிக்க வேண்டியமுறையிற் கவனித்து.

விரிவுரையாளர்களாய் உடனேயே பல்கலைக்கழகத்தின் உள்ளுழைந்தனர்.

அக்கவனித்தலுக்குத் தம் ‘மாப்பிளைமவுசை’ பயன்படுத்தியவர்களும் இல்லாமல் இல்லை.

இங்ஙளமாய் பிழையின் விகிதாசாரம் மெல்ல மெல்ல ஏறி.

இன்று பிழை திருத்தும் இடங்களிலேயே,

பிழையானவர்கள் நுழைந்துவிட்ட பரிதாபம் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

வைத்தியர்களே நோயாய்ப்போக.

தமிழ்த்தாய் தளர்ந்தாள் தவித்தாள்.

◆ ◆ ◆ ◆

இத்தனைக் கூத்துக்களும் வெளிப்படையாய் நிகழ்ந்தும்.

தட்டிக்கேட்க ஆளில்லாமற் போனதுதாள்.

தமிழ்த்தாய்க்கு நடந்த பெருங்கொடுமை.

தாய் துயிலுரியப்படல் கண்டும் ஒரு சில அறிஞர்கள்.

தட்டிக்கேட்கும் துப்பின்றி ‘பெட்டைகளாய் நெட்டைமரங்கள் என நின்று புலம்பினார்.’

வேறு சிலர் பல்கலைக்கழகம் எனும் உலகளாவிய பலம் கண்டு அஞ்சிநின்றார்.

பட்டம் எனும் சட்டத்தினாடு தம் பார்வை சுருக்கி.

பாமரரைப் படிப்பாளிகளாய் நினைந்து மயங்கினார் மற்றும் சிலர்.

இப்பலவீனப்பாதை தொடர்ந்தால்,

சதிகாரர்களுக்குச் சாமரம் வீசியேனும்.

பிற்காலத்தில் தம் சவலைப் பிள்ளைகளுக்கும்,

பெரும்பதவி கிடைக்கச் செய்யலாம் எனக்கணக்கிட்டு.

வஞ்சகஅறிஞர் சிலர் வாய்மூடி மெளனித்தார்.

அத்தனை சுயநலவாதிகளினதும் கூட்டில் மெளனம் நிலைக்க.

தட்டிக்கேட்டபாரின்றி, துட்சாதனர்களின் துயிலுரியும் தொழில் தொடர்ந்தது.

◆ ◆ ◆ ◆

இத்துயிலுரியும் தொழில் பல்லாண்டுகாளாய்த் தொடர்ந்தும்.

தமிழ்த்தாய் இன்றுவரை நிர்வாணப்படாது நின்றது. நம்மினம் செய்த தவம்.

மரபின் பலம் முற்றாய் அழிந்தது.

கேட்பார் எவரும் இனி இல்லை என்ற நிலையில்.

விதி மீண்டும் விளையாட ஆரம்பித்தது.

எதிராளி வீழ்ந்துவிட்டதாய் நினைந்து.

துஷ்ட சதுஷ்டர்கள் தம்முள் தாம் முரண்படத் தொடங்கினர்.

யார் பெரியர் எனும் போட்டி அவர்களுள் விழைய.

அவர்களின் வஞ்சகத் தேனிலவு நஞ்சென முடிவடைந்தது.

◆ ◆ ◆ ◆

பொது எதிரி இல்லை என்றானதும், பல்கலைக்கழகத்தார்.

தம் மோடு கூடிநின்ற எழுத்தாளர்களை,

தாழ்த்தப்பட்டோராய் தள்ளிவைக்க முனைந்தனர்.

‘எங்கள் ஆசீர்வாதமே உங்கள் பலம்’ என்பதான.

அவர்களின் மறைமுக நடவடிக்கை எழுத்தாளர்களைக் காயப்படுத்த.

அடக்கப்படுவதற்கெதிராய்ப் போராடிப்பழகிய அவ் எழுத்தாளர்கள்,

மீண்டும் தம் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். விளைவு?

பலகாலமாய் மறைக்கப்பட்ட அழுக்குகள் பல,

மெல்ல மெல்ல வெளிவரத் தொடங்கியிருக்கின்றன.

‘அவருக்கு நான் தான் எழுதிக்கொடுத்தேன்.’

‘இவர் எங்களை வீட்டிற்கு வெளியில் நிற்கவைத்தார்.’

‘எங்களோடு நிற்காத அவரை ஒதுக்கியது உண்மைதான்.’

‘நாங்கள் முட்டையடிக்கச் சொல்லவில்லை’

‘நாங்கள் முட்டை கொண்டுவந்தது அவர்களுக்குத் தெரியும்’.

‘முற்போக்கு ஆக்கங்களில் கலைத்தன்மை இல்லை’

‘முற்போக்கு இலக்கியம் மாக்ஸிச இலக்கியமாக வளரவில்லை’ என்று.

அவரவரே உண்மைகளைக் கக்கத் தொடங்கியிருக்கின்றனர்.

கொடுமை என்னவென்றால்,

தமிழினத்தார் தாம் இதுவரை ஏமாற்றப்பட்டதையறிந்தும், கோபப்படாமல்,

இந்தச் செய்திகளையும் இரசனைபட வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

‘நிலைகெட்ட மாந்தர்’

◆ ◆ ◆ ◆

பல்கலைக்கழகக் களத்தை சமூகத்தின் உயர்வுக்காயன்றி.

தம்வாழ்வின் உயர்வுக்காய்ப் பயன்படுத்தி வந்த பேராசிரியர் சிலர்,

தம்சுகம் நோக்கிப் பொய்களை வளர்த்து.

இன்று அப்பொய்கள் வில்லவருபமெடுத்து.

அவர்கள் தடத்தில் அவர்களையே தாக்க திகைத்துத் தடுமாறி நிற்கின்றனர்.

தமிழ்த்துறையின் ஒரு புதிய தலைமுறை.

வெளியில் வந்தால் தமக்கு வாழ்வில்லை எனும் உண்மைதெரிந்து.

உள்ளே தம்மைத் தட்டிக்கேட்க எவரும் இல்லை என்னும் தெரியத்தில், தன் பலவீன விருப்பு வெறுப்புக்களை அளவுகோலாக்கி.

தம் முன்னோர் காட்டிய முறைமையின் உச்சங்தொட்டு.

ஆற்றல்மிகு மாணவர்களை அகற்றியும், மூடர்களை முன்னிறுத்தியும், பல்கலைக்கழகத்தைத் தம் பாசறையாய் மாற்ற முயல்கிறது.

இது ஜனநாயக நாடு என்பதையும் மறந்து.

முடியாட்சி நடத்த முனையும் அவர்தம்மை,

'நிறுத்தும்'! எனக்சொல்லும் தகுதியுடைய.

பேராசிரியர்களும், பேரவையினரும் மெளனிகளாய் வாய்மூடியபடி.

இனநவத்தைவிட அவர்தமக்கு தமிழிருக்கைநலமே பெரிதாம்.

'பேய் அரசாள பினம் தின்னும் சாத்திரங்கள்'

குழநிலை தரும் சுகத்தால் கேட்பார் எவருமிலை என மகிழ்ந்து நிற்கும்.

ஏற்றமிலாப் பல்கலைக்கழக இளையதலைமுறையினர் பலர்,

இன்று, தம் அத்திவாரம் ஆடத்தொடங்கிவிட்டதை ஏனோ அறிந்தாரில்லை.

தம்மையும் முன்னைப் பேராசிரியர்களாய் நினைந்து.

பொய்வலிமை காட்ட முனையும்,

அவர்தம் வான்கோழி நடனம் கண்டு.

உலகம் கைகொட்டி நகைக்கிறது.

❖ ❖ ❖ ❖

அவர்தம் அறியாமைச் செயற்பாடுகள் கண்டு.

வளர்த்துவிட்ட பேராசிரியர்களே இன்று வாடிநிற்கின்றார்.

அவ் வாட்டத்தின் வெளிப்பாடே,

அன்மையில் ஞானம் சஞ்சிகைக்கு.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அளித்த பேட்டியில் பதிவானது.

'கெட்டிக்காரனின் பொய்யும் புரட்டும் எட்டுநாளுக்கே',

பெரியோர் வாக்கு நிஜமாகியிருக்கிறது.

புதிய தலைமுறையை விமர்சிப்பதாய் நினைந்து பதில் சொல்லப்போய்,

பேராசிரியர் தனக்குத்தானே பொறி வைத்திருக்கிறார்.

குற்றவாளிகளை உண்மை பேசவைத்து.

சத்தியம் ஜெயித்திருக்கிறது.

❖ ❖ ❖ ❖

'எங்களுடைய தலைமுறைக்குப் பிறகு அடுத்தவொரு பெரிய 'தமிழ் ஸ்கொலர்' என்று நுஃமானைத்தான் சொல்வேன். இன்னுமொருவருடைய பெயரைச் சொல்லவேண்டி இருந்திருக்கும். ஆனால் தூரதிஷ்ட வசமாக அவர் தனது திறமைகளை வேறு துறையில் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு எங்களுடைய மாணவர்கள் யார் இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது.'

-பேராசிரியர் கா. சீவத்தம்பி 'ஞானம்'

❖ ❖ ❖ ❖

மேற்சொன்ன பேராசிரியரின் செய்தி என்னை ஆட்சரியப்படுத்தியது.

'கடந்த கால்நூற்றாண்டின் மேலாக தமிழ்த்துறைகளுக்குள் தங்களின் பெயர் சொல்ல, நுஃமானைத் தவிர வேறுயாரும் வரவில்லை' என்கிறார் பேராசிரியர்.

பெயர் சொல்லாமல் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கும் மற்றொருவர்.

தமிழ்த்துறையுள் செயற்படவில்லை என்பது. அவர் கூற்றாகவே தெரியவருகிறது.

பெயர் தெரியா அவரை விட்டுவிடுவோம். அங்ஙனமாயின்,

கடந்த கால்நூற்றாண்டுக்கு மேலான அவர்தம் தமிழ்த்துறை அறுவடை.

பூச்சியம் என்பதை அவரே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதாகிறது.

எதற்கும் தலையாட்டிப் பழகிய எம்தமிழ்ச்சபை.

இதற்கும் தலையாட்டி அறிவீனமாய்க் கைதட்டி ஆர்ப்பரிக்கிறது.

பேராசிரியர் யாரைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்?

ஆயிரம் கேள்விகள் அவர் பதிலிலிருந்து எழுகின்றன.

❖ ❖ ❖ ❖

கேள்விகளை வரிசைப்படுத்துகிறேன்.

- ஒருவரைக்கூட உருவாக்கமுடியாமல் முப்பதாண்டு காலம் பல்கலைக்கழகத்தினுள் நீங்களெல்லாம் என்ன செய்தீர்கள்?
- நம் சமூகத்தின் அறிவாற்றல் மிக்க இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத்தானே, உள்ளே அனுப்புகிறோம். கூர்மைமிக்க அவர்களைக் கூட, உங்களால் செதுக்கமுடியவில்லையா?
- புதுமை புதுமை என்று சொல்லிச்சொல்லி ஓளிவிட்டுநின்ற நம்மரபுத்தமிழ் அறிவை உங்கள் பல்கலைக்கழகப்பலம் கொண்டு சாகடித்தீர்களே, இன்று அதுவுமில்லை, இதுவுமில்லை என்ற நிலையில் நம் சமூகம் இதற்கு யார் பொறுப்பு?
- மஹாகவி போன்ற ஆற்றலாளர்களையே நிறுக்கிறேன் பேரவழி என்று ஒதுக்கித் தள்ளிய உங்களுக்கு, உங்கள் மாணவர்களை நிறுக்கும் ஆற்றல் இல்லாமற் போயிற்றா?
- இடையிடையே மேடைகளிலும் முன்னுரைகளிலுமாக உங்களின் ஒரு சில மாணவர்களை அவன் கெட்டிக்காரன், இவன் கெட்டிக்காரன் என்று நீங்களே புழுந்திருக்கிறீர்கள். இன்று அவர்களையும் நிராகரிக்கிறீர்கள். அங்ஙனமாயின, அத்தகைய உங்கள் புகழ்ச்சிகள் நீங்கள் தெரிந்தே சொன்ன பொய்கள்தானா?
- விமர்சனம் விமர்சனம் என்று சொல்லித் திரிந்த நீங்கள், கூர்மையுள்ள மாணவர்களில் ஒருவரைத்தானும், ‘ஸ்கொலராய்’ உருவாக்க முடியாதது தெரிந்த பின்பும் இப்பிழை நடந்ததற்கான காரணத்தை இன்றுவரை என் ஆராயத் தலைப்பாவில்லை? தமிழை வளர்க்கும் தகுதி எமக்கில்லை என் ஒதுங்கிகொண்டு என் ஒதுங்கவில்லை? உங்கள் செயல்களை விமர்சிக்கும் ஆற்றல், உங்களுக்கு இல்லையா?
- ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் உங்கள் சிபாரிசில், சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்று வெளிவந்த மாணவர்கள் கூட தங்கள் ஆற்றலை நிறுபி கவில்லை என்றால், அச்சிறப்புத்தேர்ச்சிகள் அறிவுக்காகவா? உங்கள் அன்புக்காகவா? வழங்கப்பட்டன?
- உருவாக்க முறைந்தவர்களை ஒதுக்கியவர்கள் நீங்கள், உருவாக்கக் சம்பளமும் சலுகைகளும் பெற்றவர்கள் நீங்கள். பாடத்திட்டம் அமைத்தவர்கள் நீங்கள். படிப்பித் தவர்கள் நீங்கள். பரீட்சை வைத்தவர்கள் நீங்கள். பட்டம் கொடுத்தவர்கள் நீங்கள். பதவி தந்தவர்களும் நீங்கள். இன்று ‘ஸ்கொலர்’ ஒருவரும் இல்லை என்கிறீர்கள். இக்குற்றச் சாட்டு உங்களையே நோக்கியது எனும் உண்மையைத் தானும் நீங்கள் உணரவில்லையா?

இன்னும் எத்தனையோ கேட்கலாம். கட்டுரை நீண்டுவிடும்.

ஒருவரை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று, நூஃமானைக்காட்டி நீங்கள் பெருமைப்படவும் வழியில்லை.

அவர் உங்களின் உருவாக்கம் இல்லை என்பது உலகறிந்த உண்மை.

மொத்தத்தில் உங்கள் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்வாழ்வு தோல்வியில் முடிந்திருக்கிறது. உங்களின் தோல்வி நம் சமூகத்தின் தோல்வி. நம் தமிழறிவின் தோல்வி.

இப்பாதிப்புகளுக்குப் பதில் கேட்டு சமூகத்தின் குரல் என் மூலம் எழுகிறது.

இவ்வீழ்ச்சிக்கு என்ன பதில் சொல்லப்போகிறீர்கள்?

❖ ❖ ❖

பேராசிரியரிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்விகள் இப்படி ஆயிரமாய் விரிகின்றன. அடித்துக்கேட்க ஆளில்லை எனும் நினைப்பு. தமிழ்ச்சஸுமகம் முழுவதையும் முட்டாளாய் நினைக்கும் முரட்டுத்தனம். அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

பொய்யிருட்டைக் கொண்டுவந்தவர்களின் வாயிலிருந்தே.

அறிவுச்சுரியன் மெல்ல உதிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறான்.

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

பேராசிரியரை பிதாமகராய்ப் போற்றி.

கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்கும் உங்களிற் பலருக்கு,

பேராசிரியர் உங்களைத்தான் இழிவு செய்கிறார் என்ற.

உன்மைதானும் உறைக்காமற் போனதில் ஆச்சரியமில்லை.

என்றுதான் நீங்கள் சுயமாய்ச் சிற்றித்திருக்கிறீர்கள்.

அவர்கள் செய்த மயக்கத்தில்.

உங்கள் உங்களுக்கு இயல்பாய் வாய்த்திருந்த.

ஆற்றல்களையும் கையுதறி.

பொருந்தாத தொப்பிகளைப் போட்டுக்காட்டி.

அறிவுலகில் நீங்கள் செய்யும் கோமாளித்தனங்களுக்கு அளவேயில்லை.

அன்று ‘பாவம் தமிழ்’ என.

நான் பொதுவாய்ச் சொன்ன ஒரு பதிலையே.

தாங்கமுடியாது கொதித்த நீங்கள்,

இன்று பேராசிரியர்.

உங்கள் எல்லோரையும் உதவாக்கரைகள் என,

ஒருசேர மறைமுகமாய் உரைத்தும்,

அசுக்கள்போல் அலமந்து நிற்கிறீர்கள்.

ரோஷங்கூட,

உங்களுக்கு வரையறை செய்துதான் வரும் எனும்.

உன்மை உணர்ந்தேன்.

உங்கள் கூத்தை என்னவென்பது?

(தொடரும்)

ஞானத்தைச் சாடுகிறது புதிய புது

உடூசார் எதிர்ப்பு வக்கரங்களை

உக்கரப்படுத்தும் ‘ஞானம்’

‘இஞ்ஞானத்தின் அஞ்ஞானம்’

இலக்கியத்தை லீற்றிலும் கிலோவிலும் அளந்து மதிப்பிடுகிற
புரவலர்கள் கொலூவீற்றிருக்கிற ஒரு யுகத்தில்

இலங்கையின் தரமான தமிழிலக்கிய ஏடுகள் வெளிவரத் துமோறுகின்றன.

கொழும்பு மத்திய சந்தைக் கட்டிடத் தொகுதியில் இருந்துவெளிவரும் வெகுஜன அரசியல் மாதப்பத்திரிகையான புதியபூமி ஆடி இதுமில் ஞானத்தின் இலக்கியப்போக்கைக் கண்டித்துத் தன்னை முழுமையாய் வெளிப்படுத்த விரும்பாத சிவா என்பவரால் ஒரு கட்டுரை வரையப்பட்டிருக்கின்றது. சிவா என்பவர் ஞானத்தை சேகரித்து வாசித்து விமர்சித்திருக்கும் அக்கறைக்கு ஞானத்தின் நன்றிகள். ஒரு சிலிடிமே சென்று சேர்களின் அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த அக்கட்டுரையை ஞானத்தின் பரந்துபட்ட உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வாசகர்களும் படிக்க வேண்டும் எனும் நல்லெண்ணைத்தில் நாம் மீள்பிரசரம் செய்கிறோம். (பக்கம் 43ஐப் பார்க்க...)

– ஆசிரியர்

ஒவ்வொலி

வே.நூலாம்

புளிகளில் பலமந்தி புணர்ச்சகம் புலன்பஞ்சி
 தெளிவில் சிலகுந்தீத் தீணவெங்டு கண்தீரக்
 கிணள்களீர் கிடற்றகாறுக் கிளீமெராழி தடையாகக்
 துளிரோடு பூறஞ்சு தொலைகிற துயர்தோயும்.

கார்த்திகைக் கொடி ஏறும் கரும்பனை எழில் சூழ
 பார்த்தவர் மனஞ் சாயப் பனி மலர் புணை கோலம்
 ஊர்க்கதை பல வாயில் உள்ளிட அறியாதே
 வேர்த்து அவர்; சிலர் ஏக வெயில் இடை ஓயில் மின்னும்

மாயர மலர்த்தேனை மாந்திய சிறு தேவீ
 காமமும் தலைக்கேறுக் கள்வெறி கலை யாட
 பாமரன் தடுமாறும் பான்மையில் நீலை மாறிப்
 பூமடி இளைப்பாறும் புதுமைகள் உணர்வார் யார்!

மாடிகள் படியேறி ஆடுகள் விணையாடச்
 சேஷிகள் சீல சேரச் சூதுகள் அறியாதே
 ஓடிய சிறு பெண்கள் தாயிடம் உரைவார்த்தை
 சூடிய மயல் கண்ணில் சுடர்விட அவர்சோர்வார்.

அம்மியில் அரைபாகம் அதனிடை அசைபோடும்
 செம்மலர் இதழ்வாயில் சீறைபட முடியாத
 மும்முரம் முகிழுபாடல் முணு முணுப் பிடையோட
 கம்மிடும் ஒருவாசம் காற்றிடைக் கசிவாகும்.

சங்கொடு அலைசாயும் மண்படு தரைமீதில்
 நுங்கொடும் அணில்மாயும் பெண்பனை உயர்வானில்
 நங்கையர் இடைதேயும் நம்பியர் தொழில்தோய்
 மங்கல இசை மேய வாழ்வியல் நடந்தேறும்.

‘சுத்தரச்செல்வர்’, ‘சுத்தரகேசன்’, ‘ஓவிய வித்தகர்’

ஞானம்

-தி. ஞானசேகரன்

2002 ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரோவில் யாவில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் விழாவில் நானும் மனைவியும் கலந்துகொண்டோம். விழாவின் நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக ஓவியக் கண்காட்சியும் அமைந்திருந்தது. விழாவில் கலந்துகொண்ட எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எனப்பலரும் அந்த ஓவியக் கண்காட்சியைப் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். அங்கே சில வெள்ளையர் கரும் காணப்பட்டனர். அந்த ஓவியக் கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஓவியங்கள் அற்புதமானவை. அங்கு நின்றவர்கள் அந்த ஓவியங்களை மெய்மறந்து பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சிலர் தமக்குப் பிடித்த ஓவியங்களைப் படத்தீட்டிருந்தனர். வேறுசிலர் வீடியோவில் பதிவு செய்தனர். அவர்களிடையே ஒரு வெள்ளைக்காரர் விஷ்ணுபிரானின் அனந்த சயனம் குறித்த ஓவியத்தை வெருநேர மாகப் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தனர். தன்னுடன் கூடவந்த நன்பரிடம் ஏதோ கூறிய படி அந்த ஓவியத்தை தொட்டுப்பார்த்து, துடியில் பார்த்து இரசித்தார். பின்னர் அந்த ஓவியத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தினை ஓவியக் கண்காட்சியின் சொந்தக்காரரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டார். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் தயக்கத்துடன் அந்த ஓவியத்தை விலைக்குத் தரமுடியுமா? என ஓவியரிடம் கேட்டார். அதற்கு ஓவியர் மறுத்து விட்டார். ஆனால் வெள்ளையரான அந்த இரசிகர் விடாக்கண்டனாக இருந்தார். ஓவியக் கண்காட்சி முடியும் வேளையில் மீண்டும் அந்த இடத்துக்கு வந்து அந்த ஓவியரிடம் அந்த ‘அனந்தசயனம்’ குறித்த ஓவியத்தைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டார். அவ்வாறு வாங்கிய இரசிகர் ஒரு ‘கிரீக் பிரஜை’ என்பதைப்

பின்னர் நான் அந்த ஓவியரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். அந்த ஓவியத்தின் சொந்தக்காரர்தான் பிரபல ஓவியரான ஞானம் அவர்கள். அன்றுதான் நான் முதன்முதலில் ஞானம் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அன்றுமுதல் நானும் அவரது ஓவியங்களின் இரசிகளானேன்.

ஓவியர் ஞானம் இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து தற்போது அவுஸ்திரோவியாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

யாழ் மாவட்டத்தில் உள்ள சங்கானை என்னும் இடத்தில் 22.09.1938இல் ஆசைப் பிள்ளை இராசம்மா தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புத்திரனாகப் பிறந்த ஞானசேகரம் தனது ஆரம்பக்கல்வியை சிவப்பிரகாச வித்தியாலயத் திலும் இடைநிலைக்கல்வியை வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி, சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோத யாக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் பெற்றார்.

சிறுவயதிலேயே இயற்கையாக இவருக்கு ஓவியம் வரைவதில் ஆர்வம் இருந்தது. சுவாமி படங்களை, தமக்கு பிடித்த மனிதர்களைப் பார்த்து வரையத் தொடங்கினார். இவரது ஆர்வத்தைக் கண்ணுற்ற வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரி ஓவிய ஆசிரியரான திரு என். சுப்பிரமணியம் இவருக்கு ஓவியக் கலையின் நுட்பங்களைப் பயிற்றுவித்தார். ஸ்கந்த வரோதயக் கல்லூரியில் இவர் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஓவிய ஆசிரியரான எஸ். பொன்னம் பலம் இவருக்கு மேலும் பயிற்சி கொடுத்தார். பிரபல ஓவியர் ரமணி அவர்களும் அக்கால கட்டத்தில் ஆசிரியர் பொன்னம் பலத்திடம் பயிற்சி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞானம் அவர்கள் ஸ்கிறீன் அச்கக்கலை மிலும் வல்லவர். இதற்கான பயிற்சியைக்

கொழும்பிலுள்ள ஏ. பவர் அன்ட் கம்பனியிலும், அற்றல்ஸ் எஜென்ஸி லிமிடெட்டிலும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இலங்கை நில அளவைத் தினைக் களத்தில் 25 வருடகாலம் பட வரைஞராகத் தொழில் புரிந்த ஞானம், பின்னர் ‘ஞானம் ஆட்ஸ் அன்ட் அட்வடைசிங்ஸ்’ என்ற நிறுவனத்தை சங்காணையில் நிறுவி, அதன் இயக்குனராகத் தொழில் புரிந்தார். கட்டுப் பெத்தை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலும் இவர் இரண்டு வருடகாலக் கட்டடக் கலைப் பயிற்சினையும் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

எழுத்தில் இருந்தபோது பிரபலமான நிறுவனங்களான ‘மில்க்ஷைவ்’ அண்ணா தொழிலகம், பனை அபிவிருத்திச் சபை போன்றவற்றிற்குரிய லேபல் டிசைன்கள் மற்றும் ‘ஸ்ரிக்கேஸ்’ விளம்பர அமைப்புகள் முதலிய வற்றை ‘ஸ்கிரீன் பிரின்ஸிங்’ முறையில் அச்சிட்டுப் பிரபல்யப்படுத்தினார். இவருடைய ஸ்தாபனத்திற்கு தனது சகோதரர்களும் நல்ல ஒத்தாசை வழங்கி மேன்மைபடுத்தினார்கள் என்று மிகக் நன்றியுடன் கூறிக்கொண்டார்.

சிலகாலம் யாழ் பல்கலைக் கழகம் – வெளிவாரி பகுதிநேர படவரைபுக்கலை விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

ஒவியர் ஞானத்தின் திறமையைப் பாராட்டி அவருக்கு ஈழுத்தில் பல நிறுவனங்கள் விருது வழங்கி, பட்டமளித்துப் பாராட்டியுள்ளன. அவற்றுள், 1994ல் ரோட்டரிக் கழகத்தினால் வழங்கப்பட்ட விருது, 1992இல் அளவெட்டி அருட்கவி சி. வினாசித்தமிழிப் புலவர் அவர்களால் வழங்கப்பட்ட ‘சித்திரச் செல்வன்’ என்னும் பட்டம், சங்காணை சிவப்பிரகாச வித்தியாலயம் பெற்றோர் ஆசிரிய சங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட ‘சித்திரகேசரி’ பட்டம், நல்லை ஆதின முதல்வர் சமாதியடைந்த இருபத்தைந்து ஆண்டு நிறைவு தினத்தில் இரண்டாவது குருசந்திரானம் பொன்னாடை போர்த்தி வழங்கிய ஒவிய வித்தகர்’ பட்டம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

அவஸ்திரேவியாவின் சிட்னிப் பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் சஞ்சிகையான ‘கல்பை’ யின் ஒவியராக இருக்கும் ஞானம் அவர்கள். சிட்னி நகரில் தமிழ் மாணவர் பலருக்கு ஒவியப்

பயிற்சி அளித்துவருகிறார். இவரது மாணவர்கள் பலர் ஒவியப் போட்டிகளில் பரிசீலக்களை வென்று இவருக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். நியூ சவுத் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவர் களுக்கான பாடநால்களுக்கு ஞானம் அவர்களே ஒவியம் வரைந்துள்ளார்.

அவஸ்திரேவியப் பிரதமராலும் இவரது ஒவியம் பாராட்டப்பட்டது என்பதும் முக்கியமான செய்தியாகும்.

2002இல் அவஸ்திரேவிய பாங்ஸரனின் ஒவியக் கழகத்தால் நடாத்தப்பட்ட ஒவியப் போட்டியில் ஞானம் அவர்களின் ஒவியம் வெற்றி பெற்று அதற்கான விருதுவழங்கிக் கொர விக்கும் நிகழ்வில், போட்டியின் நடுவராகக் கடமையாற்றிய ஜில் பாபர் என்பார். இவரது ஒவியம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “This painting on velvet is striking. The colours and reflections drew my attention immediately. The third effect of the trees is most unusual made me actually go up and touch the painting to see if it was raised” எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

ஞானம் அவர்கள் வெல்வெற்றில் ஒவியம் வரைவதில் தனித்துவம் மிக்கவராக விளங்குகிறார்.

2002 அவஸ்திரேவிய எழுத்தாளர் விழாவில் கொரவிக்கப்பட்ட ஒவியர் ஞானத்தின் ஒவியக் கண்காட்சிகள் 2003இல் கன்பரா விலும் 2004இல் சிட்னியிலும் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் விழாக்களிலும் இடம் பெற்றுப் பலரது பாராட்டுகல்களையும் பெற்றன.

2006ஆம் ஆண்டு ஐனவரியில் சிட்னியில் நடைபெற்ற 10வது உலக சைவ மகாநாட்டில், ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றினைச் சமர்பித்து உரையாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனது மனைவிக்குக் கிட்டியது. இதன் பொருட்டு நானும் மனைவியும் அங்கு சென்றிருந்தோம். மாநாட்டு முக்கிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக 63 நாயன்மார்களின் ஒவியங்கள் மற்றும் வணக்கத்திற்குரிய பெரியவர்களின் ஒவியங்கள் அடங்கிய கண்காட்சி இடம் பெற்றது. ஞானம் அவர்களின் திறமையை அறிந்து உலக சைவ மாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் இந்த ஒவியக் கண்காட்சிக் கான ஒவியங்களை வரையும் பொறுப்பை ஞானம் அவர்களிடமே ஒப்படைத்திருந்தனர். அந்தப்

பாரிய முயற்சியினை ஞானம் அவர்கள் திறம்படச் செய்திருந்தார். நாயன்மார்களைக் கண்முன் கொணர்ந்து காட்டியிருந்தார். அவரது ஓலியங்களில் கலைத் திறமை மட்டுமென்றி ஆழந்த சமய அறிவும் பக்தி உணர்வும் வெளிப்பட்டிருந்த மையை உலகெங்கிலும் இருந்து மாநாட்டுக்கு வருகை தந்த சைவ அறிஞர்கள் ஒவ்வொரு வரும் பாராட்டத்துவறவில்லை. இந்தப் பணிக் காக ‘ஞானம்’ அவர்கள் மாநாட்டில் கெளர விக்கப்பட்டார். இவருக்காள கெளரவத்தை பேரூர் ஆதீனம் சாந்தவிங்க அடிகளார் வழங்கினார்.

ஞானம் அவர்கள் பண்பானவர். பழகு வதற்கு இனிமையானவர். கலைஞர்களைப் போற்றும் பண்பினர். உலக சைவ மாநாட்டு மண்டப வாயிலில் அவரது ஓலியங்களின் முன்னால் அவருடன் சேர்ந்து நின்று புகைப் படம் எடுத்துக்கொள்ள நாம் விரும்பியோது அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்து தந்தோடு. அவர் வரைந்த ஓலியங்களில் இரண்டினையும் எமக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

இவரது ஓலிய முயற்சிகளுக்குப் பெரும் ஒத்தாசையாக விளங்குபவர் இவரது மனைவி

ருக்மணி. குடும்பப் பிரச்சினைகள் எதுவும் தன்னை அனுகவிடாது ஓலிய உலகில் தான் சஞ்சிரிப்பதற்கு அனுசரணையாக இருப்பவர் தனது மனைவிதான் என நன்றியுணர்வோடு கூறிக்கொண்டார் ஞானம். ஓலியர் ஞானம் தம்பதியினருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள். மகன் பீரங்கள் அங்குளினேவியாவில் இருந்துகொண்டு தந்தையின் முயற்சிகளுக்கு ஒத்தாசை புரிகிறார். மகள் வனிதா தற்போது ஜேர்மனியில் இருக்கிறார். இவரும் ஓலியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

ஓலியர் ஞானம் சிங்கப்பூர், இந்தியா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், கவிஸ், ஹூலான்ட் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள் ஓலியக் கலைக் கூடங் களைப் பார்வையிட்டுள்ளார். பிரான்சில் உள்ள உலகப் புகழ்பெற்ற ‘மொனால் சா’ ஓலியத்தையும் பார்வையிட்டுள்ளார். அவ்வாறான ஓர் ஓலியக் கலைக்கூடம் தமிழ் ஈழத்தில் நிறுவப்பட வேண்டும். ஈழத்திலுள்ள ஓலியர்களின் ஓலியங்கள் அங்கு இடம்பெறவேண்டும். அத்தோடு தமிழர்களின் வரலாறு, சரித்திரம், போராட்டம் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் ஓலியங்களும் இடம்பெறவேண்டும். இதுவே தனது தற்போதைய இலட்சியமாக உள்ளது என்கிறார் ஞானம்.

“இச்சகம் இருக்கும் வரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிஞர் வெரமுத்து

யுன் ஆர்ட்ஸ் ஸ்பிரைவேஷன் மீட்டப்

(அச்சக்கலையின் ஆலயம்)

தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில கணனி வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சவேலைகள்

- * அறைப்புதூக்கள் * நூல்கள்
- * விளம்பர பதாகைகள் * கல்ன்டர்கள், தடயகள்
- * அரங்கேற்ற அறைப்புதூக்கள் * ஞாபகார்த்த மலர்கள்
- * அரங்கேற்ற மலர்கள்

48B, புனுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி : 011 2330195, 011 2478133

தொலைநூல் : 2330195. மின்னஞ்சல் : ps@sltnet.lk

கிளை :

யுன் ஆர்ட்ஸ் என்பிரைசஸ்

இந்திய தீருமண அழைப்பிதழ்கள் மற்றும் கலைப் பொருட்கள்

இல. 4, வவசற் பிளேஸ், கொழும்பு 6. தொலைபேசி : 2582827

வெள்ளுப் வேற்றுவதான்?..?

● கல். ஜி. ரீடை

“யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில் சந்தியில் இன்று அதிகாலை இடம்பெற்ற கிளை மோர் தாக்குதலில் பத்து இராணுவத்தினரும், மேஜர் தாக்கிலுள்ள ஒரு அதிகாரியும் பலியாகியுள்ளனர். இக்கிளை மோர் தாக்குதலில் தூக்கி வீசப்பட்ட இராணுவ ட்ரக் வண்டி...” இரவு எட்டுமணிச் செய்தி தொடர்கிறது. இரவு நேரம்; அமைதியான சூழல், மணி அடித்தது போல் செய்தி தொனிக் கின்றது.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை பினக் குவியல்கள் பற்றிய செய்திகள் ஒன்றும் புதியதல்ல... நூற்றுக்கணக்கான வர்களின் மரணங்கள் பற்றியெல்லாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இந்தச் செய்தி மட்டும் முள்ளாய் எனது இதயத்தை குத்தி துளாவுகின்றது...

எனது உடலிலுள்ள இரத்தம் உறைந்து நாடி நரம்புகள் விறைத்து, எனது நெஞ்குக்குள் ஒரு பாறாங்கல் இறக்கப்பட்டதைப் போன்ற தொரு தவிப்பு. செய்தியைக் கேட்காதவன்போல் பசாங்கு செய்துகொண்டு பியசேனாவை கடைக்கண்ணால் நோட்டம் விடுகிறேன்...

பியசேனா அன்னாசிப்பழத்தின் தோலைச் சீவிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனிடம் எந்தச் சலனத்தையும் என்னால் அவதானிக்க முடிய வில்லை! பியசேனாவின் மனைவி லக்மாவி. அவள் சாப்பிட்டுப் பிங்கான்களை ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டு நிற்கின்றாள்.

நாங்கள் அமர்ந்திருக்கும் அறையின் வாசலோடு... சிறிய இடைவெளி... அங்குதான் ‘வீ’

வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பச்சைமாத்தில் ஆணி இறுக்கியதுபோல் மிகவும் தெளிவாக எனக்குக்கேட்ட அந்தச் செய்திப்பியசேனா ஏக்கும், லக்மாவிக்கும் கேட்காமல் இருந்திருக்குமா?...

கழுத்தையும் கால்கள் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டிப்போட்பட்ட சேவல்கோழி மரண அவலப்பட்டுத் துடிப்பதுபோல்... எனது மனம் அவலப்பட்டு துடிக்கின்றது!..!

நான் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தமிழன் பியசேனா காலியைச் சேர்ந்த சிங்களவன்.

கிளை மோர் தாக்குதலில் பலியான இராணுவத்தினர்... சிங்களவர்கள்.

கிளை மோர் தாக்குதலை நடத்தியவர்கள் துமிழர்கள்.

... எங்களுக்கிடையில்... இந்தச் செய்தி!...?

“யாழ்ப்பாணத்தில் கொக்குவில் சந்தியில்...” எனது கஷ்டகாலமோ என்னவோ நான் பியசேனாவிட்டுக்குவந்த அடுத்த விநாடியே இந்தச் செய்தி வாசிக்கப்பட்டுவிட்டது. இரண்டொரு நிமிடம் நான் தாமதமாகியிருந்தால் எனது வீட்டு ‘வீ’யில் இந்தச் செய்தியைக் கேட்டிருப்பேன், எனது வருகையை எப்படியோ தவிர்த்துக்கொண்டிருப்பேன்... இந்த அவல நிலை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்காது... எனக்கு என்னவோமாதிரி... இருப்புக்கொள்ள முடிய வில்லை!

நாளை விடுந்தால் பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்தியாக இந்தக் கிளை மோர் தாக்குதல் வரத்தான் போகின்றது. அதைப் பியசேனாவும் பார்க்கத்தான் போகின்றான்;

நானும் பார்க்கத்தான் போகின்றேன். அப்போது ஒரு மனத்தாக்கம் ஏற்படத்தான் செய்யும் ஆனால், அது இருவருக்கும் தொடர்பற்ற நிலையில்... தனித்தனி நிலையில் ஏற்பட்டு... கொந்தளிக்கும் அல்லது ஆறிப்போகும். செய்தியின் தாக்கத்தைப் பொறுத்து பியசேனா வின் சந்திப்பை நான் தவிர்த்துக் கொண்டிருப்பேன்!..

ஆனால்... இங்கு, நமக்கிருவருக்கு மிடையில் அந்தச் செய்தி வாசிக்கப்பட்டு விட்டது! அதுதான் கொடுமையென்று?..

அடித்தவணைவிட, அடிப்படவனின் மனந்தான் கூடுதலாகக் கொந்தளிக்கும்... இறந்துபோனது பதினொரு இராணுவத்தினரும் சிங்களவர்கள்தானே... பியசேனாவால் இதை ஜீரணிக்க முடியுமா?..

எனக்கு என்னவோ மாதிரி இருக்கின்றது!..

மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் திரும்பவும் பியசேனாவைப் பார்க்கின்றேன். அவன் இப்போதும் அன்னாசிப்பழும் வெட்டுவதிலேயே கவனமாக இருக்கின்றான்... அவன் மனைவிலக்மாலி அன்னாசிப்பழுத்துண்டங்களுக்கு உப்புத் தண்ணீர் தடவிக்கொண்டிருக்கிறான்!..

இவர்கள் சிங்களவர்கள்தானே... அதனால் தமிழ் செய்தியை அவதானிக்காமல் போயிருக்கலாம்... நான் எனக்குள் வலுக்கட்டாயமான தொரு சமாதான முயற்சி செய்கின்றேன்!..

திட்டமிட்டப்பட்டு, காரணங்களின்றி நடக்கின்ற தமிழ் படுகொலைகளுக்குப் பதிலாடி போல அமைந்த இந்தச் சம்பவம்... சாதாரண ஒரு தமிழன் என்றவகையில் எனக்கும் ஒரு மனச்சாந்தியைக் கொடுக்கின்ற, அதேவேளை... எனது மனத்திலுள்ள மனிதத்தளத்தில் அந்த பதினொரு உயிர்களுக்குமான அஞ்சலி நிகழ்வும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது!

ஒரு புறம் இனம்... மறுபுறம் மனிதம்...

‘இன்பிரச்சினை’ என்ற கருவறைக்குள் ‘யதார்த்தமற்ற’ நடைமுறைகளால்... ‘மனிதம்’ கருவழிந்து... வெறும் குருதிக்குளம்பாகிளிட்ட மிகவும் பரிதாபமானதும் பயங்கரமானதுமான தொரு சூழல்!..

இறந்துபோன அந்த பதினொரு இராணுவத்தினர்... நிட்சயமாக சேவை மனப்பான்மையில் வந்தவர்களால்ல... படித்துவிட்டு வேலையின்றி... வாழ்க்கைச் சுமையின் தேவை கருதி வந்தவர்களென்றே கூறலாம்... இன்னும்

சிலபடிகள் கீழிறங்கி... நிதானமாகக் கூறினால்... அவர்களும் அப்பாவிகள் தான்!

தாராசின் ஒரு தட்டில் அப்பாவித்தமிழர் களின் பினங்கள்... மறு தட்டில் அப்பாவி இராணுவத்தினரின் பினங்கள்... நிறை காட்டும் முட்கம்பியின் தரிப்பற் அவஸமான அசைவு!..

எனது சிந்தனை, என்னையும் மீறி... நகர ஆரம்பிப்பதை உணர்ந்த நான், எனது சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

“யாழ்ப்பாணத்தில், கொக்குவில் சந்தியில்...”

‘பியசேனா படித்தவன்; பட்டதாரி... அரசாங்க சேவையில் உள்ளவன்... என்னைத் தனது நண்பனாக ஏற்றுக்கொண்டவன்... நிட்சயமாக என்னோடு அநாகோகமாக நடந்து கொள்ளமாட்டான்’ அந்தரிக்கின்ற எனது இதயத்திற்கு நானே ஆறுதல் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த விநாடு...

பியசேனா சிங்களவன்... சிங்களவர்கள் தமிழ் மக்களின் எதிரிகள் என்ற உளவியல் ரீதியான எனது மனப்பதிவு கொப்புளமாய் எனது மனத்தளத்தில் வெடித்து அனைத்து நம்பிக்கைகளையும் தகர்க்கின்றது!

மீண்டும் எனது இதயத்துள் கலவரத்தின் கற்றிவெளப்படு!..

“என்ன அங்கின்... ரொம்ப யோசினை... யாழ்ப்பாணம் பிரத்தையா” என்னை அவதானித்த லக்மாலி குழந்தைப்பிள்ளைத் தனமாக கேட்கிறாள்.

“அப்பிடி ஒண்டுமில்லை...” நான் சிரித்து மழுப்புகிறேன்.

“அங்கின்... அரிசிமா மிக்ஸ் பண்ணின இடியாப்பவும் இருக்கி, அரிசிமா மிக்ஸ் பண்ணிக் காத இடியாப்பாவும் இருக்கி... பிரியப்பட்டதை சாப்பிடுங்கோ... யாழ்ப்பாணத்தாக்களுக்கு அரிசிமா மிக்ஸ் பண்ணின இடியாப்பாதான் மிச்சம் பிரியம்...” இப்படிக் கூறிய லக்மாலி எனக்கு முன்னால் ஒரு பீங்கானை எடுத்து வைக்கின்றாள்.

நான் இங்கு வந்தவடன் என்னை வரவேற்று இருக்கச் செய்த பியசேனா, அதன் பின்பு எதுவுமே என்னோடு கதைக்காததும் எனது மனத்தை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

இன்று லக்மாலியின் பிறந்த தினம்.

பியசேனா சராசரி மனிதர்களை விட சற்று வேறுபாவன். இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் பற்றி

அவன் அவன் அலட்டிக் கொள்வதில்லை... நடக்கின்ற இனப்பிரச்சினை பற்றிகூட அவன் விருப்பமாகப் பேசிக்கொள்வதில்லை... ஒவ்வொன்றிலும் தேவையான அளவு தனது ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதிலும் அவன் தவறுவதில்லை!

லக்மாலியின் மனத்தைப் புண்படுத்தக் கூடாதென்பதற்காக சிறு அளவிலான ஒரு பிறந்த தின் நிகழ்வுக்கு அவன் ஏற்பாடு செய்திருந்தான்.

இன்று மத்தியானச் சாப்பாட்டிற்காக லக்மாலியின் நெருங்கிய சிநோகிதர்கள் சிலர் வந்துபோயினர்; இரவுச்சாப்பாட்டிற்கு பியசேனா என்னை மட்டும் அழைத்திருந்தான். பிறந்த நாள் விழாவை ஏற்று இங்கு வந்த இடத்தில் தான்...

“யாழ்ப்பாணம், கொக்குவில் சந்தியில்...” இந்தச் செய்தி வாசிக்கப்பட்டு... நான் பொறிக்குள்ளாகியிருக்கின்றேன்!

“மாலி... அங்கினைக் கவனிக்கணும்...” பியசேன கூறுகின்றான்.

“அங்கின்... நம்ம பயிலி மெம்பர்... அவரை நாம என்ன கவனிச்சுக்கிறது... அவர் சாப்பிட்டுக்குவார்...” லக்மாலி என்னையும் தங்கள் குடும்ப உறவாகக் கருதி இப்படிக் கூறியதில் எனக்குப் பெரும் மனத்திருப்தி...!

நான் வலுக்கட்டாயமாகக் சிரிக்கின்றேன்... என்னோடு சேர்ந்து பியசேனாவும் மாலியும் சிரிக்கின்றனர்.

‘சிங்களவர்கள் பயங்கரமானவர்கள்...’ நடந்து முடிந்த கொடுராமான இனக்கலவரங்கள் ஏற்படுத்திய இந்த எண்ணக்கரு... இதயத்தின் அடித்தளத்தில் நிரந்தர படிமாகி... பியசேனா வும், லக்மாலியும் எப்படித்தான் என்னிடம் நடந்து கொண்டாலும்... எனது மனம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து, சந்தேகப்பட வைக்கின்றது!

... நாங்கள் குடுப்பத்தின் மட்டுமல்ல... குடினால் ஏற்பட்ட வடுக்கஞ்சன் வாழ்வர்கள்...

“அங்கின்... அனரி எப்போ வாறது...” லக்மாலி எனது மனைவியின் வருகை பற்றிக் கேட்கின்றான்.

“சிலவேளை அடுத்த மாதம் வரக்கூடும்...”

“அன்றியை கொட்டக்கிழங்கு... கொண்ணும் வரச் சொல்லுங்க... எனக்கு மிச்சம் பிரியம்... தனக்குள் புழுக்கொடியல் ஆசையை அவன் எந்த ஒளிவுமறைவும் இன்றிக் கூறுகின்றாள்.

நாங்கள் அனைவரும் ஒரே மேசையில், ஒன்றாக இருந்து சாப்பிட ஆரம்பிக்கின்றோம்.

பியசேனா காவியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். கணக்கான உயரம், மெல்லிய வனாக இருந்தாலும் திடாகாத்திரமான ‘ஸாகை’ வைரம் போன்ற உடலமைப்புக் கொண்டவன்;

நல்ல நிறம்; ஜதான பக்கவகிடிட்ட தலை; வட்ட மான செளிப்பான முகம் மிகவும் நாசக்காகவே தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வான்.

லக்மாலி... அவனும் காலியைச் சேர்ந்தவள்... பியசேனாவுக்கென்று சொல்லிச் செய்யப்பட்ட உருவும் போல்... பியசேனாவுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவள். இருவருக்கு மிடையில் ஒரேயொரு வித்தியாசம்... பியசேனா மிகவும் கட்டுப்பாடானவன். லக்மாலி குழந்தைப் பிள்ளைத்தனமானவள்... ஒரு அணில் குஞ்சு வளர்க்கிறாள். அதற்குகூட நேரமெடுத்து பால் பருக்குவாள்.

இருவரும் பட்டதாரிகள், பியசேனா கலைத் துறையிலும், லக்மாலி விஞ்ஞானத்துறையிலும் பட்டம் பெற்றிருந்தனர்.

பியசேனா திருகோணமலை கச்சேரியில் முதல் நியமனம் பெற்றபோதுதான் லக்மாலியை திருமணம் செய்துகொண்டான். லக்மாலியும் திருகோணமலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றுக் கொண்டாள். அவள் ஒரு ஆசிரியை.

பியசேனா குடும்பம் ஜந்துவருடங்கள் வரை... திருகோணமலையில் சிவன்கோவிலிடி யிலுள்ள, சமாது ஒழுங்கையில்... திருகோணமலை கச்சேரியில் வேலை செய்த ஒரு தமிழ் குடும்பத்தினருடனேயே வாழ்ந்தனர். ஜந்து வருடங்களும்... தொடர்ச்சியாக அதே வீட்டில் வாழ்ந்ததால் தமிழ்மொழியை சரளமாகக் கற்றுக் கொண்டார்.

அங்கிருந்து கம்பகாவுக்கு இருவரும் இடமாற்றலாகி, இப்போது இருவரும் தெகிவளையில் கடமையாற்றிகின்றனர்.

ழுனை தன் குட்டகளைக் கல்விக்கொண்டு நாளுக்கு நாள் இடம் மாறுவதுபோல்... கொழுமிலில் வாடகை வீட்டு மாற்றமும் நடக்கும்... எனக்கிது மூன்றாவது வீடு...

யாழிப்பானத்தில், எந்தநேரமும் ஒடவேண்டி வரலாம் என்பதற்காக காணி உறுதிக் கட்டுக்களையும், நகைப்பெட்டியையும் இரவில் படுக்கும் போதும் தலைமாட்டில் வைத்துக் கொள்வார்கள். அதே போன்று கொழுமிலிலும் சூட்கேகம், ரீவிப்பெட்டியும், கயிறும் எந்த, நேரமும் தயார் இருக்கவேண்டும்! வீட்டை விடவேண்டும் என்ற கட்டளை எந்த நேரமும் பிறப்பிக்கப்படலாம்!

நான் இந்த வீட்டிற்கு வந்து மூன்று மாதங்களாகின்றன. நான் இந்த வீட்டைப்

பார்க்கவந்தபோது, வீட்டு முதலாளியின் சார்பில் பியசேனாதான் என்னை வரவேற்று வீட்டைக் காண்பித்தான். அத்தோடு தனது வீட்டிற்குக் கூட்டுச் சென்று ரீயும் தந்து, மனைவி பிள்ளைகளையும் அறிமுகம் செய்துவைத்தான்.

நாங்கள் இருவரும் சந்தித்து முதல் நாளே... என்னை எப்படியோ இனங்கண்டு கொண்டு தமிழிலேயே கதைத்தான். முதல் நாள் சந்திப் பிலேயே பியசேனாவை எனக்குப் பிடித்து விட்டது... சிங்களவன் என்ற, அழிமனத்திலுள்ள பிதியும் என்னை அச்சுறுத்தாமலில்லை!

எனக்கிப்போது அறுபத்தொரு வயது; ஆசிரியனாக நான் நியமனம் பெற்றதிலிருந்து, பென்சனாகும் வரை... யாழ்மாவட்டத்தை விட்டு நகரவேயில்லை! இடமாற்றங்கள் வந்தன... அவுப்போது அதிகாரிகளுக்குக் குளுத்தி காட்டி இடமாற்றங்களை நிறுத்திவிடுவேன்.

கடந்த அறுபத்தொரு வருடங்களாக இலங்கையில் நடந்த கலவரங்கள் அனைத்தையும்... அந்தக் கலவரங்களையும் உணர்ந்து கொண்ட காரணத்தினால் சிங்களவன் என்ற சொல்... ஆயிரங்கால் பூதமாகவே எனது மனதில் படிந்திருப்பது உண்மைதான்!

‘தேங்காய் கயா’ போன்ற பதிவு!

யாழிப்பானத்திலுள்ள மீன்சந்தைக்கு மீன் வாங்கச் சென்றால் எவ்வளவோ ‘நாட்டாண்மை’ விட்டு, மீன்காரியுடன் வாக்குவத்பட்டு, மீனின் கழுத்தடிச் செதிலைக் கிளாப்பி... அதன் பூ நிறத்தை நோட்டம் விட்டு... பெரும் ‘அருக்காணி’ காட்டி ஜந்தோ, பத்தோ குறைத்துத்தான் மீனை வாங்குவோம்... ஆனால் கொழுமிலில் சிங்கள மொழித் தேர்ச்சி இருந்தாலும்... எந்த பேச்சு மூச்சினரி கேட்ட விலையைக் கொடுத்துவிட்டு அசுடுவழியாக சிரிப்போம்?..?

மீனைப்பற்றிய விளக்கமோ, விலையைப் பற்றிய விபரத்தையோ நாம் கேட்பதில்லை... கேட்டால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம்... சிங்களவன் பொல்லாதவன்!..

யாழிப்பானத்தில்... கொக்குவில் சந்தி யில்...” மனத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள பயம், இப்போதும் என்னைச் சுற்றிவளைத்து அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது!

கொக்குவில் சந்தியில் பதினொரு சிங்கள இராணுவத்தினரின் பிணாங்கள்... ஆயிரத்து

தொளாயிரத்து எண்பத்து மூன்றில்... திருநெல் வேலியில் பன்னிரண்டு இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டு... அதன் பிரதிபலிப்பாய் வரலாற்றுக் கறைபடிந்த இனக்கலவரம் நடந்து தமிழர்களைக் கடற்கப்பல் மூலம் கொண்டு வந்து 'அணில் கொறித்த' தேங்காய் குரும்பை களைப்போல்... காங்கேசன்துறையில் பறித்த சம்பவம்...

அப்போது எனக்கு முப்பத்தெட்டு வயது... சம்பவங்களோடு இணையத்தாண்டும் இயல் பூக்க வீச்கள் வயது!

அதே போன்று இன்றும்... கொக்குவில் சந்தியில் பதினொரு சிங்கள இராணுவத்தினின் பிணங்கள்...

எனது அடிமனத்திலுள்ள பயம்... தச்சன் குருவியாகி எனது மனத்தைக் கொத்துகின்றது! ஒருவாறு என்னைச் சமானித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

பிறந்த நாள் சாப்பாடு முடிந்து, நான் கொண்டு சென்ற அன்பளிப்பையும் லக்ஷாலி யிடம் கொடுத்துவிட்டுப் புறப்பட ஆயத்தமாகு கின்றேன்.

"அங்கிள்... ஜஸ்கிரீம் குடிக்கணும்... இருங்க..." லக்ஷாலி என்னை மறிக்கிறான். தவிர்த்துக் கொள்ளவும் முடியாதிருக்கின்றது அமர்கிறேன்.

ஜஸ்கிரீம் பரிமாறப்படுகின்றது.

பியசேனா ஓரு சிகரட்டை எடுத்து லாவக மாக உதடுகளுக்கிடையே வைக்கு மூட்டுகிறான். பியசேனா ஓரு சிகரட் பிரியன். இரண்டு மூன்று தடவைகள் மிகவும் ஆழமாகப் புகையை உள்ளிழுத்து; அதைச் சுகித்து புகையை வெளியிட்டவன்; கண்ணிமைக்காமல் என்னைப் பார்க்கிறான். அவன் என்னிடம் எதையோ கேட்கப்போகின்றான் என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிகின்றது.

மீண்டும் எனது மனத்தில் பத்டம் அதிகரிக்கின்றது!

"யாழ்ப்பாணத்திலை... பம்பிளாஸ்ற் நடந்த இடம்" சிகரட் புகைக்கூடாக அவனது கேள்வி ஜனனிக்கின்றது. எதைப்பற்றி நாங்கள் பேசிக் கொள்ளக் கூடாதென்று நான் நினைத்தேனோ... அந்த விஷயத்தை அவன் ஆரம்பிக்கின்றான்.

"கொக்குவில் சந்தி... பதில் கூறிவிட்டு, அவனது இரண்டாவது கேள்வி எப்படியிருக்குமோ என்ற பீதியுடன் இருக்கிறேன். நடு விரலுக்கும் ஆட்காட்டி விரலுக்குமிடையே

கிடந்த சிகரட் சாம்பலைத்தட்டுகிறான், உருளை வடிவில் முறிந்து நிலத்தில் விழுந்த சாம்பல் கட்டி சிதறுகின்றது! அவனது முகத்தில் படர்ந்திருக்கும் சிந்தனைக்கோடுகள் என்னைப் பயமுறுத்துகின்றன!

"பொம் பிளாஸ்ற்... இலெவண் ஆமி... மரணவா... ஒன் த ஸ்பொட்" மிகவும் ஆறுதலாக விட்டுவிட்டு அவன் கூறுகிறான்.

இறந்தவர்கள் சிங்களவர்கள்... அவனுடைய இனத்தவர்கள்...

இறப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள்... தமிழர்கள்... எனது இனத்தவர்கள்.

நிலத்தில் விழுந்த இறப்பர் பந்தாய் எனது மனம் துடிக்கின்றது.

... என்னால் பேசமுடியவில்லை...

"ஞ.வி நியூஸைக் கேட்டு நீங்க மிச்சம் பத்டப்பட்டதை நாம அவதானிச்சது..." அவன் தலைநிமிராமல் கூறுகிறான். எனக்கு என்ன கூறுவதென்றே தெரியவில்லை... ஏதோ விளக்கம் கூறமுடியாததொரு தாழ்வுச்சிக்கல் எனக்குள் நான் கூனிக் குறாவிப் போயிருக்கிறேன்.

"உங்களுக்கு ஏன் அந்தப் பத்டம் ஏற்பட்டச்சிது... எண்ணதை நம்மாலை புரிஞ்சிக்க முடியாமை இருக்கு..."

இலெவன் ஆமி... மரணவா... சிங்கலீஸ்... நம்ம இனம்... நமக்கு மிச்சம் கவலை...! ஒண்ணை மட்டும் நம்மாலை மிச்சம் உறுதியாக கூறிக்கழுதியும்...

நம்ம இனத்தவங்க எண்டதுக்காக நாம கவலைப்பட்டுக்கல... ஆயிக்காறனுங்களும் சாதாரண மனிசங்க எண்டதை சுட்டத்தா நாம கவலைப்படுறது..." இப்படிக் கூறிவிட்டு கண்ணிமைக்காமல் என்னைப் பார்க்கிறான். அவனுடைய பேச்சில் இன உணர்வுக்குப் பதிலாக 'மனிதம்' மின்மினிப் பூச்சியாய் மின்னுகின்றது!

"நாம பிறந்ததிலிருந்து... யூனிவேசிட்டி... ஸ்ருடன்ராக இருந்துக்கிட்டது வரை... ரமில் பீப்பிளைக் கண்டால்... நமக்கு பெரும் ஜாவால் வரும்... நிறைய ரமில் ஸ்ருடன்டோடை நாம கஜால் பட்டிருக்கிறது..." பியசேனா தனது கடந்த கால மன்றிலைபற்றி எந்தக் கூச்சமுமின்றிக் கூறிக் கொள்வதிலிருந்து அவனுடைய மன நேரமையை நான் மதியிட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிகரட் கட்டடையை ஏற்கின்துவிட்டு ஜஸ்கிரீம் கப்பைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் பேச ஆரம்பிக்கின்றான்.

“யൂனിവേഴ്സിറ്റി ലൈബർ മുട്ടങ്കു... റിന്റ്
കോമല് കച്ചേരിയില് എനക്കു അപ്പോയിൻറ്
മെൻറ കിടൈക്കിക്കു... അപ്പോതാൻ നുമ്മ
മഹിളായും നുടന്തിക്കു... ഭേദന്റെ തേടി മിക്കചെറു
അലൈന്റുക കണ്ടെഴിയില് ഒരു രമിൽക്കവുംതാൻ
കിടൈക്കിക്കു...”

நமக்கு ரயில் பீபிள் எண்டால் ஜூவால்...
எனக்கு அந்த கவுசக்குப் போறதின் பிரயையில்லே...
நாம சம்மதிக்கலு... லக்மாலி தான் மிச்சம் கஷ்டப்
பட்டு நம்மை கூட்டிக்கீட்டு அந்த கவுசக்கு
போனா

... ஜிர்க் ஆண்டுகளாக... அதே கவுசிலை தான் நாம் இருந்தம்... நமக்கு எல்லாமே அவங்க தான்... நமக்கு இடம் புதிகு... பமிலி ஸைவ் புதிகு... பெத்தவங்கமாதிரி நமக்கு ஸைவவைப் பத்தி விளக்கினாங்க...

... நம்ம எல்ட மவள் றின்கோமலீயிலைதா பிறந்தா... அந்த ரமில் அம்மா மடியிலைதான் வளந்தா... ” பியசேனா நன்றி யுணர்வால் மனம் கேடுவிக்குது... அப்படியே இருக்கிறான்.

எத்தனையோ விதமான உணர்வுகள் எனது இதயத்தைக் குத்துகின்றன... ஒரு வித வலிப்பு... வேகனை!

இரண்டு மூன்று தடவைகள் கரண்டியால் ஜஸ்கிரி மை எடுத்துச் சுவைத்தவன்... ஜஸ்கிரிம் கப்பை லக்மாலியிடம் கொடுத்துவிட்டு மீண்டும் பேச ஆரம்பிக்கின்றான்.

“ଆତୁକୁକପ୍ପିଲାମା... ରମିଲ ପ୍ରିମ୍‌ପିଳ୍ ମେତୁ ନମକ
କିନ୍ତୁ ଜୀବାଳ୍ ମହେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପିରିଯମ୍ ଏପଟ୍ଟିଶ୍ଚ...

ரமில் பீப்பிள் பற்றி அறிஞ்சுக்க வேணுமண்ட ஆவல் ஏற்பட்டுச்சு...

... அவுக்கதா நமக்கு ரமில் பீபிளின்றை பிரஷ்டனையை விளக்கினாங்க... நாம அசந்து போயிட்டன்..." இப்படிக் கூறியவன் சில விநாடுகள் மொன்னாக இருந்துவிட்டு கைகள் இரண்டையும் மேலுயர்த்தி... விரல்களை ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக கொழுவி... நெட்டி முறிக்கிள்ளான்... அவனது மனத்தை ஏதோ ஒருவித உணர்வு அழுத்துவதை என்னால் உணர்முடிகின்றது.

“ரமில் பிப்பிள் தங்க பிரஸ்னெயை மிச்சம் புரிஞ்சுக்கிட்டாங்க... ஏனென்னா தங்க பிரஸ்னெக்காக சுங்க உசிரை விட்டுக்கிறாங்க்..

... நம்ம சிங்கலீஸ் பீப்பிள்... இன்னை வரையில் ரமில் பீப்பிளின்றை பிரஸ்னையை புரிஞ்சுக்கலு...

... பொதுமக்கள்... அவுங்க அப்பாவித்தன
மானவங்க... அவுங்க மூடியில்லாத வெறுமை
யான் போத்தலுங்க... அதுக்குள்ள எந்தக் கலஸ்
நீரையும் விட்டுக்கலாம்...

... எனக்குள்ளேயும் கறுப்புநிற நீரை விட்டிருந்தாங்க... நீண்ட காலம் அதையே சுமந்து கிட்டு திரிஞ்கு... றின்கோ மலையிலதாங்க அந்த போததல் உடைஞ்சிச்க...” இப்படிக் கூறிவிட்டு பியசேன மிகவும் கெளிவாகச் சிரிக்கினான்.

நான் புறப்படுகின்றேன். இப்போது எனது மனத்துள் எந்தச் சுற்றிவளைப்பும் இல்லை!

‘ஞானம்’ சந்தூ விபரம்

உள்ளாடு

தனிப்பிரதி	:	ரூபா 30/=
ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 360/=
2 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 700/=
3 ஆண்டுச் சந்தா	:	ரூபா 1000/=
அயுள் சந்தா	:	ரூபா 15000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ வங்கிக் கணக்கு மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.

மணியோடர் அனுப்புவர்கள் அதனை
வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில்
மாற்றக்கூடியகாக அனுப்ப வேண்டும். வங்கிகள்

கணக்கு மூலம் அனுப்புபவர்கள்

T. Gnanasekaran, HNB -Wellawatta
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் -
0090672606 என்ற கணக்கிலிட்டு வங்கி
ரசீதை அனுப் பகல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய பெயர், முகவரி:

**T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Colombo - 06.**

வெளிநாடு

ஆண்டுச் சந்தா : 25 US\$
ஆயுள் சந்தா : 300 US\$

தமிழ்நாட்டின் முனை இயங்குநிலை அதன் திசை வழக்களைத்தேடு...

‘சமகாலத் தமிழிலக்கியச் சூழலின் பொதுநிலைக் காட்சி’ என்ற முதலாவது கட்டத்தைக் கடந்து, இப்பொழுது அதன் ‘இயங்குநிலை’ மற்றும் திசைவழிகள் என்பன தொடர்பான தேடல் முயற்சியில் கால் பதிக்கிறோம்.

2) சமகாலத் தமிழிலக்கிய இயங்கு நிலை, அதன் திசை வழிகள் மற்றும் அவற்றுக் கான காரணிகள்

உலகளாவிய நிலையிலே பெருந்தொகை யாகப் பதிவுபெற்று வெளிப்பட்டுவரும் இன்றைய தமிழிலக்கியப்பரப்பின் இயங்குநிலை மற்றும் அதன் திசைவழிகள் என்பவற்றைக் குறித்த சில வகைமைகளுக்குள் பொருத்தி இனங்கண்டு காட்டுவது தனிமனித முயற்சியில் முழுநிலைச் சாத்தியமான ஒன்றல்ல என்பதை முதலிலேயே குறிப்பிட விழுகின்றேன். நிறுவன நிலைகளில் பலர் கூட்டாகச் செயற்பட்டு மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சி இது என்பது வெளிப்படை. அவ்வாறு முயன்றாலும் கூட இன்று பல்கிப் பெருகியுள்ள பார்வை மற்றும் அனுகுமுறைசார் வேறுபாடுகள் ஒருமித்த கருத்துவாக்கத்துக்கு இடம் தரவல்லனவா என்பதும் ஜயமே. ஆயினும் ஆய்வு நோக்கிலே இவ்வகை முயற்சிகள் தவிர்க்கப்பட்ட முடியாதன என்பதால் முயல்கிறேன்.

சமகாலத் தமிழிலக்கியப் பெரும்பாலைப் பொதுநிலையில் புறத்தேநின்று பருந்துப் பார்வையாக நோக்கும்போது புவிச் சூழல் சார்ந்த நிலைகளில் வெளிப்படையாகவே புலப்

படும் சில அம்சங்களை முதலிலே பதிவு செய்ய முற்படுகிறேன். இலங்கையிற் குறிப்பாக தமிழகம், ஈழம், புலம்பெயர் (புகலிட) சூழல்கள் என்பன தரும் காட்சிகளைக் கவனத்துக்கு இட்டுவர முயல்கிறேன்.

மேற்படி மூன்று சூழல்களும் தொடர்பு சாதனங்களுடாக இன்று இலக்கிய நிலையில் நெருக்கமான உறவுகொண்டு செயற்பட்டு வருவது வெளிப்படை, குறிப்பாக இலக்கிய இதழ்கள், அனைத்துலக நிலையிலான இலக்கிய ஒன்றுகூடல்கள் முதலியவற்றினுடாக ஒன்று சேர்ந்து சிந்திக்கவும் பொதுமைகளை - பொது நிலையிலான புதிய கருத்தாக்கங்களை உருவாக்கிச் செயற்படவுமான வாய்ப்புகள் இன்று பெருகியுள்ளன. இவ்வாறு இணைந்து செயற்பட வாய்ப்புள்ள சூழ்நிலையிலும் கூட ஒவ்வொரு புவிச் சூழலும் தனக்கெனத் தனியான இலக்கிய இயங்கு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதும் அவ்வகையில் தனித்தனியான இலக்கிய வரலாற்றுத் திசை வழிகளில் நடைபாயில்கின்றன என்பதும் தெளிவாகவே தெரியும் காட்சிகளாகும்.

ஸமூத்தைப் பொறுத்தவரை அதன் கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு குட்பட்ட இலக்கிய வரலாற்றுக் காட்சி ‘பௌத்தசிங்களப் பேரின வாதம்’ என்ற சூடாஷங்குறுத்தி

கலாந்த
நா. சுப்பிரமணியன்

இன உணர்ச்சிச் சூழலின் தாக்கத்துக்குப்பட்ட நிலையில் வடிவமையப் பெற்ற ஒன்றாகவே தெரிகிறது. மேற்படி இன உணர்ச்சிச் சூழல் தந்த அச்சம் மற்றும் உயிர் வாழ்வதற்கான நம்பகத் தன்மைகள் குன்றிய நிலை என்பன ஈழத் தமிழினத்தின் இருப்பையே கேள்விக் குறியாக்கிய காலப்பகுதியாக மேற்படி கால் நூற்றாண்டு வரலாறு அமைந்தமை வெளிப் படை. மேற்படி பெள்து சிங்கள இன உணர்ச்சிச் சூழலின் கோர வடிவம் 1950களிலேயே புலப்படத் தொடங்கிவிட்டதெனிலும் (1958லும் ஆண்டின் தமிழினப்படுகொலை) 1970களின் பிற்பகுதி யிலிருந்தே அதன் தொடர்ச்சியான சீற்றம் வெளிப்படலாயிற்று என்பது வரலாறு. 1977, 1981, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளின் ஆழிப்பு முயற்சிகளும் இன்று வரையான அவற்றின் தொடர் நிலைகளும் இவ்வகையில் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன. இவ்வாறான சூழலில் ஈழத் தமிழினம் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் நோக்கில் மேற் கொண்ட பல் தள முயற்சிகளின் உணர்வு நிலைகள் சார் பதிவுகளாகவும் இவை தொடர்பான எதிராலிகளாகவும் உருப்பெற்ற ஆக்கங்களின் திரட்சியே சமகால ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பின் பெரும் பகுதியாக - பிரதான பகுதியாக உள்ளது.

இவ்வாறான இலக்கிய இயங்குநிலை வரலாற்றை நோக்கும்போது மேற்படி கால் நூற்றாண்டுக்குரிய ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பைத் 'தமிழினத் தற்காப்புச் சூழலின் இலக்கியம்' எனச் சுட்டி அடையாளப்படுத்துவது பொருந்தும்போலத் தெரிகிறது. 1985 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த மரணத்துள் வாழ் வோம் என்ற கவிதைத்தொகுதி (பல கவிஞர்களின் ஆக்கங்களின் தொகுப்பு) மேற்படி தற்காப்புச் சூழலை - மரணச் சூழலுக்குள் இருப்பை உறுதிசெய்து கொள்ளவேண்டியிருந்த நிலைமையைப்-ப் பொருத்தமுற அடையாளம் காட்டி நிற்பது நோக்கத்தக்கது.

இவ்வாறான தற்காப்புச் சூழல் சார் இலக்கியத்துக்கான முன்னோடி முயற்சிகள் தமிழர்களின் மொழி மற்றும் நிலம் (பிரதேசம்) சார் உரிமையுணர்வுகள், கல்வி மற்றும் தொழில் சார் சம வாய்ப்புக்கள் என்பவற்றை மையப் படுத்தி வெளிப்பட்டவையாகும். (1950களி

லிருந்தே இவ்வாறான அம்சங்கள் ஈழத் தமிழிலக்கியத்தில் பதிவு பெறத் தொடங்கி விட்டன என்பது இங்கு சுட்டப்படவேண்டிய வரலாற்றுத்தகவல் ஆகும்) இவற்றின் தொடர்ச்சியாக கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் உருப்பெற்ற இலக்கியங்கள் முதற் கட்டத்தில் இனக்கொலை மற்றும் ஆழிப்பு முயற்சிகளின் அவலங்களின் பதிவுகளாக வெளிப்பட்டன. அதேவேளை (டரிமைகளைப் பெறுவதற்கான நோக்கில்) தனி நாடு என்ற எண்ணக்கருவை மையப்படுத்தி மக்களை போராட்ட தூண்டும் பணியையும் அம்முதற்கட்ட இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஆற்றின. இவ்வாறான போக்கின் அடுத்தகட்டமாக இன விடுதலைக் கான போர்க்குண எழுச்சி, போராட்டச் சூழல், போராளிகள் தியாக வீரம் முதலியன் இலக்கியப் பதிவு பெறத் தொடங்கின. ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் போராட்டச் சூழல் ஏற்படுத்திய வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை எதிரொலிக்கும் வகையிலான இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் வெளிவரத் தொடங்கின; வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வாறான தற்காப்புச் சூழல் சார் இலக்கிய வெளிப்பாட்டு நிலை ஒருதிசையில் தமிழீழம் என்ற குறிக்கோளை நோக்கிய தேசிய உணர்வெழுச்சியாக முகங்கொண்டு நடைபயில்வது தெரிகிறது. இதன் மற்றொரு திசை சார்ந்த இயங்குநிலையானது போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் இயக்கக் செயற்பாடுகள் பற்றிய விமர்சனங்களாக வடிவங்கொண்டு வெளிப்படுவதும் தெரிவாகவே தெரிகின்றது. 1980களில் பல்வேறு போராட்ட இயக்கங்கள் தம்முள் முட்டிமோதிநின்ற வரலாற்றுச் சூழலில் நடைபெற்ற 'சகோதரக் கொலை'களின் விமர்சனங்களாக வெளிப்படத் தொடங்கிய இப்போக்கு இன்று இத்தகைய ஒரு தனித்திசை வழிபாகப் பரிணாமம் எய்தியுள்ளது.

�ழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் சமகால இயங்குநிலை என்ற வகையில் கடந்த கால் நூற்றாண்டுகால வரலாற்றியக்கம் தந்துநிற்கும் முக்கிய காட்சி - தோற்றும் - இதுதான். மேற்படி தற்காப்புச் சூழல்சார் இயங்குநிலைக்குள் அனைத்துலக நிலைப்பட்ட உணர்வெழுச்சியான பெண்ணியமும் தனிக் கவனத்தைப்

பெற்று நிற்கிறது; முனைப்புடன் வெளிப்பட்டு வருகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களின் - குறிப்பாக வன்னி, கிழக்கிலங்கை, மலையகம் முதலானவை சார்ந்த - வாழ்வியல்களின் புதிய புதிய அடுபவங்கள் இலக்கியங்களாகக் கோலங் கொண்டு வெளிப்பட்டுவரும் காட்சியும் தெரி கின்றது. 1970களில் முனைப்புடன் வெளிப்படத் தொடங்கிய பிரதேச - மண்வாசனை - இலக்கிய முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக இவற்றை நாம் கொள்ளலாம். ஈழத்துத் தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு நீட்சி எனக் கருத்துத்தக்க புலம்பெயர் - புலவிட இலக்கியத்தின் இயங்குநிலை பற்றிய பார்வை தமிழக இலக்கியம் பற்றிய பார்வைக்கும் பின்னர் முன்வைக்கப்படும்.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் புலப்படுத்தி நிற்கும் மேற்படி 'தற்காப்புச்சுழல்' என்ற மரணத்துள் வாழும்' நிலை சார்ந்த இலக்கியச் சூழல் தமிழகத்தில் இல்லை என்பது வெளிப்படத். அங்கும் மக்கள் நிலைப்பட்ட எழுச்சி மற்றும் இயக்கநிலைகள் போராட்டங்கள் பலநிலைகளில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறுபட்ட தளங்களில் நிகழ்ந்துள்ளன; இன்றும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அவை இலக்கியங்களாகப் பதிவும் பெற்றுள்ளன; பதிவு பெற்று வருகின்றன. ஆனால் அப்போராட்டங்கள் ஈழத்தவர் எதிர்கொண்டதைப் போன்ற மரணத்துள் வாழும் நிலை - பிற இனமொன்றின் 'இன அழிப்பு' நோக்கிலான படுகொலைகள், குண்டுத்தாக்குதல், விமானத் தாக்குதல் என்பவற்றினின்று தற்காத்துக் கொள்வதற் கான நெருக்கடி சார்ந்த நிலை அன்று; மாறாக மக்களின் மொழியணர்வு, இன உணர்வு, வர்க்க உணர்வு என்பவற்றைத் தூண்டவும் சமூகத்தில் மறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை மீட்டெடுக்கும் நோக்கிலும் சாதி மற்றும் பால்நிலையான ஆதிக்க உணர்வுகளை முறியடிக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கருத்துநிலைப் போராட்டங்களாகும். கடந்த தலைமுறைகளிலிருந்து தொடரும் திராவிட இயக்க உணர்வு, பொதுவுடைமைச் சிந்தனை எழுச்சி என்பன முதல் இந்தத் தலைமுறையிலே நடைபெறும் தலித்தியம் மற்றும் பெண்ணியம் என்பன சார்

எழுச்சிகள் வரை நமக்குத் தரும் செய்தி இது தான்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போர், காவிரி நீரின் உரிமைக்கான கோரிக்கையை முன்வைத்த போராட்டங்கள் மற்றும் சாதிக்கலவரங்கள் முதலானவை நிகழ்ந்த சூழல்களில் தமிழர்கள் பலர் படுகொலை எய்தியதுண்டு. அவர்களின் உடைமைகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டதுண்டு. காவிரிப் பிரச்சினைச் சூழலில் கர்நாடகத் தமிழர் பலர் உயிர், உடைமைகளை என்பவற்றை இழந்து புலம்பெயர்ந்த நிகழ்வுகளும் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன. ஆயினும் ஒட்டுமொத்தத் தமிழனரும் தம் இருப்பையும் எதிர்காலத்தையும் பற்றிய அச்சத்தில் வாழும் ஒரு நிலையை ஈழம் போலத் தமிழகம் இன்றுவரை எதிர்கொள்ள வில்லை என்பதே வரலாறு. எனவே மேற்கூடிய ஈழத்தின் தற்காப்புச் சூழலின் இலக்கிய வெளிப் பாடுகளுக்குச் சமாந்தரமான ஒரு தளத்தில். தமிழக இலக்கியத்தின் சமகால இயங்கு நிலையை நாம் பொருத்தி நோக்குவது சாத்திய மில்லை.

"எந்த நேரத்தில் எந்தத் திசையிலிருந்து துப்பாக்கி எனக்கு நேராக நீஞ்மோ?" என்றும் "எவ்வகைக் குண்டுதொக்குதல்களுக்கு நான் பலியாவேனோ?" என்றும் அஞ்சவேண்டிய சூழலின் யதார்த்தத்தின் மத்தியிலிருந்தே ஈழத்தின் இன்றைய தலைமுறை இலக்கியவாதி தன் எழுத்து முயற்சிகளைத் தொடர்ந்தான்; தொடர்கிறான். இது மிகையுரையோ அன்றேல் புனைவோ அல்ல. ஆனால் தமிழகத்தின் கடந்த தலைமுறைகளின் இலக்கிய வாதிகளோ அன்றேல் இன்றைய தலைமுறையின் இலக்கிய வாதிகளோ இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில் இருந்து இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தவர்கள்லர்; ஈடுபட்டு வருபவர்களும் அல்லர். இதனால்தான் அவர்களில் (தமிழக இலக்கிய வாதிகளில்) பலரும் ஈழத்தின் இன்றைய தலைமுறை எழுத்துக்களை - குறிப்பாகக் கவிதைகளை - வாசிக்கும்போது அவற்றின் அநுபவச் செறிவிலும் உயிர்த் துடிப்பான வெளிப்பாடு நிலையிலும் மனதைப் பறி கொடுக்கிறார்கள். ("தமிழக ஈழத்துகள் பலவும் 'நிஜையத்த் தத்தின் பதிவுகளாகவும் காட்சிப் படிமங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றன" எனத்

தமிழக இலக்கியவாதிகள் சிலர் கருத்தரங்கு களில் உரையாற்றியதைச் செவிமடுத்துள்ளேன். அவர்களின் இவ்வகை மதிப்பீடுகள் எழுத்து நிலை யிலும் பதிவாகியுள்ளன)

இந்திலையில், எழுத்தின் தற்காப்புநிலை'ச் சூழல் போலத் தமிழகத்தின் சமகால இலக்கியச் செல்நெறியை இயக்கிநிற்கும் பிரதான சூழல் - காரணி - யாது? என்ற வினா எழுவது இயல்பு. அங்கு நிகழும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க தொகையின் நவீனத்துவம் மற்றும் பின் நவீனத்துவம் சார்ந்த விவாதங்கள் மற்றும் அவை தொடர்பான பிறமொழிசார் படைப்புகள் என்பவற்றின் அருட்டெணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமைவன. மற்றொரு முக்கிய பிரிவின சமூகத்தின் அடிநிலை மாந்தரின் அநுபவங்களைச் சிந்தாமல் சிதறாமல் எழுத்தில் தேக்கும் முயற்சிகளாக வெளிப்படுவனவாகும். இன்னொருபிரிவின கரிசல் மன்ன போன்ற கிராமியச் சூழல்களின் மண்ணின் மணத்தையும் அச் சூழல்சார் சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தையும் பதிவு செய்வன. நடுத்தரவர்க்கக் சமூக மாந்தரின் - குறிப்பாகப் பெண்களின் - மன மடிப்பு களுக்குள் புதைநிலையில் இருக்கும் எண்ணக் கோலங்களைத் தங்குதடையின்றி வெளிப்படுத்தும் விடுதலையுணர்வுகளாக வெளிப்பட்டனவாகவும் குறிப்பிடத்தக்க தொகை ஆக்கங்கள் உள். (இவ்வாறான வகைப்பாட்டு முறையை இங்கு முழுமையாக அமையவில்லை; சில பொதுத் தோற்றங்களே கூட்டப்பட்டன.)

இவ்வாறான பன்முகப்பட்டநிலைகள் வெளிப்பட்டு நிற்கும் சமகாலத் தமிழிலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளைப் பொதுநிலையில் இணைத்து நிற்கும் சக்தியாக நம் கவனத்திற் புலப்பட்டு நிற்பது அச்சுழலின் இலக்கிய விவாதத் தளம் ஆகும் தமிழகத்தின் இன்றைய முதல் வரிசைப் படைப்பாளிகளுட் பலரும் படைப்பாளிகளாக மட்டுமன்றி விமர்சகர்களாகவும் இயங்கி நிற்பவர்கள். இவர்கள் தத்தம் சமூக சார்பு மற்றும் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் என்பனவற்றில் தனித்தனி நோக்குநிலைகள், அனுங்குமுறைகள், இயங்குதளங்கள் ஆகியன கொண்டோர். அதேவேளை குழுக்களாகவும் இயங்கி நிற்போர். ஆனால் இவர்களுட் பலர் இவற்றையெல்லாம் கடந்து இலக்கியத்துவம்

என்ற பொதுத் தளத்தில் இணைந்து செயற்படு பவர்களும் கூட. தமது ஆக்கங்கள் பல்வேறு பிரிவினராலும் வாசித்து விவாதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர் களாகவும் செயல்படுவர்கள். இவ்வாறான மனப்பக்குவும் சார்ந்த நிலை தான் இங்கு இலக்கியவிவாதத்துள்ள எனச் சுட்டப்பட்டது. தமிழகத்தின் இலக்கிய இதழ்கள் இவ்வாறான பொதுத்தளங்களாகக் செயற்பட்டு வந்துள்ள மையும் செயற்பட்டு வருகின்றமையும் இங்கு நினைவிற் கொள்ளத்தக்கன. பத்தாண்டு களுக்கு முன்னர் கோமல் கவாமிநாதன் அவர்கள் ஆசிரியராகக் திகழ்ந்து வெளியிட்ட சுபமங்களா இதழ் இவ்வகையில் நினைவில் மீட்கத்தக்கது. இன்று காலச்சுவடு, உயிரை, தீராந்தி, பன்முகம் முதலியன வாக (விரிவுகருதி இவ்வகை இதழ்களின் பட்டியல் முழுமையாகத்தரப்படவில்லை) வெளி வரும் இதழ்கள் மேற்படி பொது விவாதத் தளப் பங்களிப்பை ஆற்றிவருகின்றன. இலக்கிய வாதிகளின் ஒன்று கூடல்களாக அமையும் பொது மேடைகளும் மேற்படி பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன. இவ்வாறான விவாத நிலைச் சூழல் ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் ஆக்கங்களை உயர்ந்த தரத்தில் வெளிப்படுத்தக்கத் தூண்டு கருவியாக - காரணியாக - த் திகழ்வது தெரிகின்றது.

இவ்வாறு இலக்கியத் தரம் பற்றிய சிந்தனை மற்றும் விவாதச் சூழல் தமிழகத்தின் சமகால இலக்கிய இயங்குநிலைக்கான முக்கிய காரணியாகத் திகழ்வதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணியை இங்கு சுட்டி நோக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும் என கருதுகிறேன். தமிழகத்தில் நவீன இலக்கியம் கால் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்று வந்த கடந்த ஒன்றே கால் நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலப்பகுதியில் ஏறத்தாழ முக்கால் நூற்றாண்டுக்காலம் அவ்விலக்கிய வரலாற்றின் பிரதான பிரச்சினை மையமாக அமைந்தது - தொடர்ந்து அமைவது - இலக்கியத் தரம் பற்றிய கருத்தோட்டமேயாகும். ஒரு எழுத்தாக்கத்தை இலக்கியமா? அல்லது சனாஞ்சக எழுத்தா? என வேறுபடுத்திக் காண வேண்டிய நிலையே இது. சனாஞ்சக எழுத்தான் து வணிக நோக்கிலானது; வணிக

நோக்கில் வெளிவரும் இதழ்களினதும் மற்றும் திரைப்படம் முதலிய ஊடகங்களினதும் ஆதிக்கத்துக்குட்டது. இலக்கியம் என்பது அநுபவப் பேராகவும் ஆத்மாவின் குரலாகவும் வெளிப்படுவது. வணிக இதழ்களின் செல்வாக்கினை எதிர்த்து தன்முனைப்போடு தலை நிமிர்ந்து நிற்கவேண்டும் என்பதை மனிக்கொடி கால எழுத்தாளர்கள் முதல் பலரும் காலத்துக்குக் காலம் பேசிவந்துள்ளனர்; எழுதி வந்துள்ளனர். தமிழகத்தின் சிற்றிதழ் இயக்கம் கடந்த தலைமுறைமுதல் தொடர்ந்து ஆற்றி வந்துள்ள - ஆற்றிவருகின்ற - பணியும் இந்நோக்கில் அமைந்ததே. இன்று நாம் தமிழகத்தின் இலக்கியம் எனப்பேசுவது மேற்படி சனரஞ்சகம் சாராத இலக்கியச் செயற்பாடு

களையே என்பது வெளிப்படை. இவ்வாறான இலக்கிய வெளிப்பாட்டு முயற்சிகள் வணிக ஊடகங்களின் ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதற்குப் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை இன்றும் உள்ளது. இவ்வாறான போராட்டத்துக்கான இயங்கு தள நிலையையே மேலே இலக்கிய விவாதச் சூழல் - இலக்கிய விவாதத் தளம் - என நாம் காண்கிறோம்.

ஆழத்துத் தமிழிலக்கியம் இன ஒழிப்புக் கெதிரான தற்காப்புச் சூழலில் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, தமிழகத் தமிழிலக்கியம் வணிக ஊடகங்களின் ஆதிக்கத்துக்கெதிராக தலை நிமிர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒப்பிட்டில் புலப்பட்டுநிற்கும் பொதுநிலைக் காட்சி இது.

(சிந்திப்போம்)

‘ஞானம்’ சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்து வாசிப்புக் கலாசாரத்தை வளர்த்துதூக்கும் அங்கு நெஞ்சங்கள்

● புரவலர் அஸ்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் 46, ஆனந்தகுமாரகவாமி மாவத்தை, கொழும்பு

20 பொதுநாலகங்களுக்குத் தொடர்ந்தும் ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● கலாபூஷணம் அ. முகம்மது சமீம் (முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர்) இல 09, இராஜசிங்க வீதி, கொழும்பு – 06.

30 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● திரு. சேகரன் சோமபாலன் JANALANKA ENTERPRISE No. 60 Kotagodella Veediya, Kandy.

30 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● NAGALINGAMS JEWELLERS No.101, Colombo Street, Kandy. T. P. - 081 2232545

30 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● A. G. Sarma & Co. (Chartered Accountants) 117, Bandaranayake Mawatha, Colombo 12. T.P.: 011 2435666

118 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● சீவழூ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஸீ பத்தீரகாளி அம்பாள் தேவஸ்தானம் திருக்கோணமலை

60 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

● S. Somakanthan 4, Hawdon Street, Dandenong North, Victoria 3175, Australia.

மாத்தளையைச் சேர்ந்த 30 பாடசாலை நாலகங்களுக்கு ஒரு வருட காலத்திற்கு ஞானம் சஞ்சிகையை அனுப்பிவைக்க உதவுகின்றார்.

நெங்களும் இப்பணியில் இணைந்து கொள்ளுங்கள்

FOOD FLAVOURS & FOOD COLOURS

- VANILLA ► MANGO ► PINEAPPLE, BANANA
- STRAWBERRY ► APPLE ► LEMON ► CHOCOLATE
- BUTTERSCOTCH ► CARAMEL ► MILK ► APRICOT
- ORANGE ► MARIE ► NICE ► BUTTER

Non alcoholic

All other Food Flavours, Colour Powders, Liquid Colours are available

We Bring You the World Class Flavours
For all Your Delicious Moments

*A Real
Taste*

FLAVOR **SOLUTION**

for unbounded flavouring needs

23, 1/32 FA Plaza Complex,
Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel 2394972 Fax 5369743
Contact 0773147055 Priyantha
www.flavorsolution.net

தமிழ்மொழி மூலக்கலைஞர்களின்

சிங்களப் படைப்பு

‘நாக கண்யா’

-எல் வஸீம் ஆக்ரம்

இரண்டு தமிழ்மொழி மூலக்கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்திருக்கும் படைப்பாக ‘நாக கண்யா’ எனும் சிங்களப்படம் அமைந்திருக்கிறது. இத்திரைப்படத்தை பி. ஆரூரான் தயாரிக்க பிரபல திரைப்பட இயக்குனர் ஏ. ஏ. ஜௌனைதீன் இயக்கியிருக்கிறார். சிங்களத்திரைப்படப் பரப்பில் திகில் மிகுந்தப்படமாக இது அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவும் பாம்புப் படங்கள் மிக அரிதாக வெளிவரும் சிங்களச் சினிமாச் சூழலில் இது வேறுபட்ட அனுகுமுறையாக மினிர்கிறது.

தமிழ் சினிமாச் சூழலில் பாம்புப்படங்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் சிங்களச் சினிமாச் சூழல் முதல் முதல் பாம்புப் படம் ஒன்றுக்கு இசைவாக்கம் பெற்றிருப்பது இப்படத்தின் மூலமாகத் தான் இருக்க வேண்டும். சிரமமான இந்த முனைப்பில் தம்மை அர்ப்பணித்து வெற்றிபெற்றிருக்கும் தயாரிப் பாளரும் இயக்குனரும் பாராட்டப்பட வேண்டிய வர்கள். நாக கண்யா (நாக கண்ணி)வின் கதை பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

சிறுவன் ஓருவன் முனிவர் ஓருவருக்காக பழுப்பிற்கக் காட்டுக்குள் செல்கிறான். அப்போது ஒரு நாகத்திணைக் கண்டு அச்சம் மேலிட பழும் பறிப்பதற்கு ஏறி நின்ற மாத்திலிருந்து தவறி விழுந்து மரணமடைகிறான். இதனை அறிந்து பதறிய அச்சிறுவனின் தாய், முனிவனிடம் மகனுக்கு உயர்ப்பிச்சை தருமாறு இராங்குகிறான். எந்தப்பாம்பைக்கண்டு அச்சிறுவன் மரணித் தானோ! அதே பாம்பை கொன்று சமனுக்கு உயிர் கொடுக்கிறார் முனிவர். இறந்த பாம்பு ஒரு ஆண் பாம்பு. அதன் துணைப்பாம்பு (பெண்) இதை அறிந்து (நாககண்ணி) அந்த சிறுவனை பழுவாங்கத் துடிக்கிறது.

இதனால் சிறுவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பவேண்டியதொரு நிர்ப்பந்த நிலை, அத்தாய்க்கு நேரிடுகிறது. சிறுவன் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்படுகிறான். இருபது வருடங்களின் பிறகு சமான் தாய்நாடு திரும்பி தாய்க்கும் தெரியாமல் நாகமலையில் உள் பங்களாவில் தங்குகிறான். இந்த பங்களாவில் தங்கவைத்து, அவனைப்பழிவாங்க நாக கண்ணி குழ்ச்சி செய்கிறது. மனித உருக்கொள்ளும் ஆளுகை நிறைந்த இந்த நாக கண்ணி, எவ்வாறு எண்ணத்தை நிறைவேற்றிருகிறது என படம் நகர்த்தப்படுகிறது.

தமிழில் வெளிவந்த மதுமதி’ என்ற படத்தின் தழுவலாக அமையப்பெற்ற நாக கண்ணி, சாதாரண சினிமாத்தனமான கூறு கஞக்குள்ளும் விழுங்கப்பட்டிருப்பது நிதர்சனமாக இருக்கிறது. எனினும் கலைத்துவம் ஒளிப்பதிவிலும், நெறிப்படுத்தலிலும் ஓரிருக்டங்களில் தலைநீட்டி மறைகிறது. முழு நீளமாக சிங்களக் கலைஞர்களே நடிப்பில் விம்பமாக இருந்தும், எம். கே. சுதாகரும் நாயகனாக இருக்கிறார். இத்திரைப்படத்தின் ஒளிப்பதிவு ஒரு திருப்பு முனையாக இருக்கின்றமை கவனிக்கத்தக்க விடயமாகும்.

இவ்வாறு விமர்சனங்கள் இருப்பினும், சிங்களச் சினிமாச் சூழலில், தமிழ் மொழி மூலக்கலைஞர்கள் தமது நாமத்தைப் பதித்திருப்பது பாராட்டத்தக்க முயற்சி. இவ்வாறான தயாரிப் பாளர்கள், நெறியாளர்கள், கதாசிரியர்கள் தமிழ் மொழி மூலக்கலைஞர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் விதத்தில் படங்களை ஒழுங்கமைப்பது தமிழ்த் துறைக்கு அருமருந்தாக இருக்கும் இலங்கைத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் துறையின் இத்தகைய முனைப்புகள் பாராட்டப்படவும், கூர்ந்து கவனிக்கவும் தூண்டுவதாக அமைகின்றன.

திருச்செறுவுக் கலைஞர்கள் ஒர் அனுபவத் தாழ்ப்பு

எஸ். நடராஜன்

30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒவிபரப்புத் துறையிலும் 20 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒவிபரப்புத் துறையிலும் பணியாற்றி வருபவர் டி. நடராஜன் இலங்கை வாணையில் அறிவிப்பாளராக, செய்தி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, வாணையில் மாமாவாக அரும்பணியாற்றிய அவர் ஆலை கும்பாசிஷேகம், தேர்த் திருவிழா என்பனவற்றின் நேர்முக வர்ணனையாளராகவும் இருந்துள்ளார்.

நீதி நிகழ்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றார்.

இரு ஊடகங்களினது செய்திப் பிரிவுகளில் தொடர்ந்தும் அவரது சேவை இருந்து வருகிறது.

உலகெங்கிலுமுள் வாணாவி நிலையங்களில் செய்தியைத் தவிர ஏணைய சகல நிகழ்ச்சிகளும் தற்சமயம் முன்கூட்டியே ஒலிப் பதிவு செய்யப்பட்டு பின்னர் உரிய நாளில் உரிய நேரத்தில் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன.

ஒலிப்பதிவு என்ற பேச்கக்கே இடமில்லாத அந்த நாட்களில் சகல நிகழ்ச்சிகளும் நேரடியாகவே ஒலிபரப்பப்பட்டன. கர்நாடக இசைக்கச்சேரி அல்லது கதாப்பிரசங்கமானால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கலைஞர்களே பங்குபற்று வதன் காரணமாக ஒத்திகை இல்லாமல் சுருதி சேர்த்தலுடன் கச்சேரி ஆரம்பிப்பது வழக்கம்.

கிராம சஞ்சிகை, நேர்காணல், பேச்சு போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் ஒத்திகை இல்லாமலே அறிவிப்பாளர், தயாரிப்பாளர் ஆகியோர் கலைஞர்களுடன் செய்து கொள்ளும் அறிமுகம் - கலந்துரையாடல் என்பனவற்றைத் தொடர்ந்து ஆரம்பிக்கும்.

தென்னிந்தியாவின் சகல மாநிலங்களிலும் கர்நாடக இசைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து காலையிலும், மாலையிலும் அகில இந்திய தேசிய நிகழ்ச்சியானால் இராவு 11 மணி வரையிலும் கர்நாடக இசை நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. செவ்வாய், வெள்ளி, சனிக் கிழமைகளில் இடம்பெற்ற ஒன்றரை மணி நேர நிகழ்ச்சியில் பிரபல கலைஞர்கள் பங்குபற்றினார்கள். இப்படிப்பட்ட அவர்களது ஆயிரக்கணக்கான கச்சேரிகளைக் கேட்டு இளம் சந்ததியினரின் கேள்வி நூனம் அதிகரித்தது. இலங்கை இந்திய கர்நாடக இசை ரசிகர்களும் மன்னிறைவு அடைந்தனர்.

இந்த மரபையொட்டி அரை மணி நேர கச்சேரிகள் மற்றும் ஒரு மணி நேர கச்சேரிகள் என்பன இலங்கை வாணையிலிலும் ஒலிபரப்பாகின. ஒரே கலைஞரின் காலை 7.30க்கும் பின்னர் பிற்பகல் 1.30க்குமேன இரண்டு அரைமணி நேர கச்சேரிகள் ஒரே நாளில் நேரடியாக ஒலிபரப்பப்பட்ட காலமும் ஒன்று இருந்தது. கலைஞர்களும் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றினார்கள். திருச்சி வாணையில் நிலையத்தை உதாரணமாகக் கொண்டு இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

கர்நாடக இசை நிகழ்ச்சிகள் கலையகத்தில் இருந்துதான் ஒலிபரப்பாக வேண்டும் என்ற நியதி எதுவும் இல்லை. கலையகத்தில் இருந்து ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு மேலதிகமாக ஆடிவேல் விழா போன்ற வெளிக்கள் ஒலிபரப்பாகவும் இவை அமைந்திருந்தன.

1983 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஆடிவேல் விழா இடம்பெறவில்லை. இன்று 23 வயது நிறைந்துள்ள எமது இளைஞர் யுவதி களுக்கு ஆடிவேல் விழா என்றால் எதுவும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. இளம் சந்ததி யினரின் நன்மைக்குத் ஆடிவேல் விழா பற்றிய சில தகவல்கள்.

கதிர்காம தீர்த்தத் திருநாளை அடுத்து இந்த ஆடி வேல் விழா ஏறத்தாழ மூன்றுநாட்களுக்கு நடைபெறுவது வழக்கம். தங்காதம் மற்றும் வெள்ளிரதங்களில் முருகன் அமர்ந்திருக்க புறக்கோட்டை, கோட்டை, காலிமுகத் திடல், கொள்ளுப்பிட்டி வழியாக இந்த இரண்டு ரதங்களும் முதல் நாளும் அடுத்த நாளுமேன

நகர்வலம் மேற்கொண்டு பம்பலப்பிட்டி மற்றும் வெள்ளவத்தை ஆலயங்களில் இரண்டு நாட்கள் தரித்து நின்ற பின்னர், செட்டித்தெருவுக்கும் முதலாம் குறுக்குத் தெருவிற்கும் திரும்பிச் செல்வது வழக்கம்.

இந்த இரண்டு ரதங்களின் நகர்வலம் இடம்பெறும் வீதிகளில் ஜனாதிபதி இல்லம், பெரிய தபால் கந்தோர், அமைச்சக்கள், திணைக்களங்கள் என்பன அமைந்திருப்பதனால், ஜனாதிபதி, அமைச்சர்கள், திணைக்களத் தலைவர்கள், பொலிஸ்மா அதிபர் ஆகியோர் முருகனுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து பிரசாதம் பெற்றுக்கொள்வார்கள். காலி வீதி முழுவதும் வாழைகள் கட்டப்பட்டு மாவிலை தோரணங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு விற்பனை நிலையத்தின் சொந்தக்காரரும் அர்ச்சனை செய்து காளார்சி பெற்றுக் கொள்வார்கள். சிங்கள மக்கள் கதிர்காமக் கந்தன் என்றும் தமிழ் மக்கள் கலியுக வரதன் முருகன் என்றும் வேலாயுதப் பெருமானை வணங்கி வருவதனால் இன, மத வேறுபாட்டிற்கே இடமில்லாமல் போயிற்று.

காலையில் புறக்கோட்டையில் இருந்து புறப்பட்ட ரதங்கள் அன்றிரவு 8 மணி அளவில் தான் சம்பந்தப்பட்ட ஆலயங்களை வந்தடையும். ரதங்கள் தங்கி நிற்கும் இரண்டு நாட்களிலும் முருகன் அடியவர்கள் கலியுக வரதனை வழிப்பட்டு அர்ச்சனை செய்து கொள்வார்கள்.

பம்பலப்பிடிச் சந்தியில் இருந்து வெள்ள வத்தை வரை பலதரப்பட்ட பொருட்களையும் விற்கும் விற்பனை நிலையங்கள் அமைக்கப் பட்டிருப்பது வழக்கம். கோவில் வளவுகளுக்குள்ளேயே கடை வீதிகளை அமைத்திருப்பார்கள். பாத்திரங்கள், அலங்காரப் பொருட்கள், வளையல்கள், தெய்வங்களின் படங்கள், சமய நூல்கள், சிறுவர்களுக்கான பொம்மைகள் போன்றவற்றை விற்பவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்படுவது வழக்கம்.

இதில் முக்கியமான அம்சம், வொறிக் கணக்கில் கரும்பு கொண்டு வரப்பட்டு விற்பனை செய்வது தான். நிலாக்காலம் என்பதால், மக்கள் நாள்ரவு 12 மணி வரை காலி வீதியில் சுதந்திரமாக நடமாடினார்கள். இந்த 12 மணி வரை ஆலய மண்டபத்தில் அல்லது விசேஸ்டாக அமைக்கப்பட்ட பந்தரில் ஆறு மணி நேரம் நீடிக்கும் கர்நாடக இசைக்கச்சேரிகளும் இடம் பெற்றன.

இத்தகைய இசை நிகழ்ச்சிகள், பஜனை, கதாப்பிரசங்கம் போன்றனவற்றைத்தான், இலங்கை வானொலி இரவு 9.30 லிருந்து 12.00 மணிவரை ஒலிபரப்பியது. இதற்கு இலங்கையின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் ஏன்? தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது.

(இவ்வாறான வரவேற்புப் பெற்ற மற்றொரு நிகழ்ச்சி திருக்கேதீஸ்வரத்தில் சிவராத்திரி தினத்தன்று இரவு முழுவதும் இடம்பெறும் பண்ணிசை, நாதஸ்வரக் கச்சேரி, கதாப்பிரசங்கம், திருக்கேதீச்சராப் பதிகம், சமயப் பேச்சு, விங்கோற்பவர் பூசை, பஜனை போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் நேரடி அஞ்சலாகும். தூதிர்ஷ்ட வசமாக இந்த அஞ்சலும் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது)

ஆடுவேல் விழாவில் பங்கேற்கவென இந்தியாவில் இருந்து அழைக்கப்பட்ட பிரபல கலைஞர்கள் இலங்கையின் சிறந்த வித்வான் கள் ஆகியோரின் கர்நாடக இசை நிகழ்ச்சிகள் கதாபிரசங்கங்கள், பஜனை போன்றனவே மாலை 6 மணிக்கு ஆரம்பித்து இரவு 12 மணி வரை நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளாகும். இதில் பங்குபற்றிய கலைஞர்களின் ஈடுபாட்டையும், கேட்டுரசித்த பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் ரசனைத் தன்மையையும் பாராட்ட வேண்டும்.

ஆடுவேல் விழா இசை நிகழ்ச்சிகள், மாலை 6 மணிக்கே ஆரம்பிப்பதனால் கலைஞர்கள் தமது நிகழ்ச்சியை அதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைத்துக்கொள்வது வழக்கம். இடையில் 9.30க்கு ஆரம்பிக்கும் வானொலி அஞ்சலி பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. கலைஞர்கள் தங்களது நிகழ்ச்சியை அவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ளும் போது நாதஸ்வர நிகழ்ச்சியானால் - தவில் கச்சேரியும் வாய்ப் பாட்டு அல்லது வாத்திய இசை நிகழ்ச்சியானால் - தனி ஆவர்த்தனமும் 9.30க்கு வானொலி அஞ்சல் ஆரம்பிக்கும் சமயம் இடம்பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இலங்கை வானொலி அறிவிப்பாளர் வேல்விழா அஞ்சல் சம்பந்தமான ஆரம்ப அறிவித்தலை செய்ததும் தவில் கச்சேரியோ அல்லது தனியாவர்த்தனமோ தான் ஒலிபரப்பாகும். மட்டக்களப்பு, மன்னார், யாழ்ப் பாணம் போன்ற இடங்களில் இருந்து வானொலி மூலம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேயர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியாது கஷ்டப்படுவார்கள். இதற்கான காரணம் 6 மணி தொடக்கம் 12 மணி வரை நடைபெறும் தமது நிகழ்ச்சி இவ்வாறு

தான் அமையுமென கலைஞர் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டுள்ளதும் 9.30க்கு ஆரம்பமாகும். வாணோவி அஞ்சல் பற்றி அவ்வளவாக அவர் கவலைப்படாமல் இருந்ததுமதான்.

இருந்தபோதிலும் கலைஞர்களுக்கு எந்த வித சிரமமும் இன்றி அதேசமயத்தில் வாணோவி அஞ்சலும் : இடையில் ஆரம்பித்து இடையில் முடியும் : மோசமான நிலைக்கு தீவ்காணப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பலர் மனதில் ஏற்பட்டது. வெள்ளவத்தை சம்மாங்கோட்டார் மாணிக்க விநாயகர் ஆலயத்தில் ஆடிவேல்விழா அஞ்சல் நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளராக நியமிக்கப் பட்டதும் முதல் வேலையாக கலைஞர்களை அவர்கள் தங்கியுள்ள இடங்களிலே மாலை நாலரை மணிக்கே சந்தித்தேன். 9.30க்கு வாணோவி அஞ்சல் ஆரம்பிப்பதனால் தவில் கச்சேரியை அல்லது தனி ஆவர்த்தனத்தை அந்த நேரத்திற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ அமைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டேன். ஒன்பதாரை மணிக்கு ஆரம்ப அறிவித்தல் இடம்பெற்றதும் ஒரு பாடவுடன் அல்லது கீர்த்தனத்துடன் ஆரம்பித்தால் நேயர்கள் திருப்தியடைவார்கள் என்று கூறியதை கலைஞர்கள் மகிழ்ச்சியிடன் ஏற்றுகொண்டனர். தவில் கச்சேரியை 9.30க்கு முன்னர் ஒரு தடவையும், தொடர்ந்து 9.30க்கு பின்னர் ஒரு தடவையுமென, ஒன்றுக்கு இரண்டு தவில் கச்சேரிகளை நடத்தப்போவதாகவும் கூறினார்கள்.

9.30க்கு அன்றைய வாணோவி அஞ்சல் ஆரம்பித்தது. ஆரம்ப அறிவுப்புக்களில் கலைஞர்களின் பெயர் விபரங்கள் அறிவிக்கப்பட்டதும் மேடையில் இருந்த கலைஞர் “ஞானவிநாயகனே” என்ற கீர்த்தனையை ஆரம்பித்ததும் வாணோவி நேயர்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். அப்போதுதான் நிகழ்ச்சி ஆரம்பிப்பது போன்ற பிரமை அவர்கள் மனதில் ஏற்பட்டது. 12 மணி வரை வழுமையான முறையில் கர்நாடக இசைக் கச்சேரி நடைபெற்றது. இடையில் இடம்பெற்ற 30 நிமிட நேர தவில் கச்சேரியை மண்டபத்தில் இருந்து ரசிகர்களும், வாணோவி நேயர்களும் பெரிதும் ரசித்தார்கள்.

பல வருடாலமாக தொடர்ந்து ஆடிவேல் விழா அஞ்சல் நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளராக கடமையாற்றியதனால் : ஷேக் சின்ன மெளலானா சாஹிப், ஏ. கே. சி. நடராஜன், வலயப்படி சுப்ரமணியம், வலங்கைமான் சண்முக சுந்தரம், ஹரித்துவார மங்கலம் ஏ. கே. பழனிவேல்,

திருவிழா ஜயசங்கர் திருவாழப்புத்தார் கவியமூர்த்தி போன்ற உன்னத கலைஞர் கணுடன் உரையாடும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது.

இப்படியான சந்திப்பின் போது ஒரு விடயம் தெரிய வந்தது. பிரபல தவில் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சி மாலை ஆரம்பமாக இருக்குமானால், மூன்றாரை மணிக்கே தவில் வாத்தியத்தை கழற்றி, சரியான சுருதிக்கு “வார்பிடிக்க” ஆரம்பித்து விடுவார்கள். வார்பிடிப்பவர் வியர்க்கை வழியவழிய வித்துவானின் உத்தர வகுக்கு ஏற்ப வார்பிடித்து தவில் வாத்தியத்தை அன்றுதான் தயாரித்த வாத்தியம் போல் மெருகேற்றிவிடுவார். ஒவ்வொரு நாளும் வார் பிடித்து தவில் வாத்தியத்தை உன்னத நிலையில் வைத்திருப்பதனால்தான் தவில் கலைஞர்களின் தவில் கச்சேரிகள் ஒவ்வொரு தடவையும் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

ஒரு கலைஞரை சக கலைஞர்கள் எவ்வளவு தூரம் மதிக்கிறார்கள் என்பதைக் காணக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் அப்போது கிடைத்தது. சங்கீத கலாநிதி ஷேக் சின்ன மெளலானா சாஹிப் அவர்களை சந்தித்து 9.30க்கு தவில் கச்சேரி வருவதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கூறியதும், தம்மைப் பொறுத்தமட்டில் எந்தவித மாற்றத்திற்கும் தாம் தயார் என்று கூறி இது தவில் சம்பந்தப்பட்ட விடயம் என்பதனால் தாமே முடிவெடுப்பது சரியல்ல பழனிவேல், கலியமூர்த்தி ஆகியோரும் சீனியர் தவில் வித்துவான்கள் அவர்களையும் கேட்டு முடிவு செய்வோமே என்று தெரிவித்து அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றார். நாதஸ்வர வித்துவான் நிலைமையை விளக்கிக் கூறியதும் “உங்களுக்கு தெரியாத விடயா சா? நீங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்க” என்று அடக்கமாக அவர்கள் இருவரும் கூறினாலும், ஷேக் சின்ன மெளலானா விடலில்லை. கச்சேரியில் இது உங்களுக்குரிய நேரம், தவில் கச்சேரி எப்படி அமைய வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பது உங்களது பொறுப்பு. இதிலே நான் தலையிட மாட்டேன் என்று அடித்துக் கூறிவிட்டார்.

இதைத் தொடர்ந்துதான் 9.30க்கு முன்னரும் அதற்குப் பின்னருமென இரண்டு தவில் கச்சேரிகளை வைத்துக்கொள்வது என்று தீர்மானமாயிற்று. தவில் கலைஞர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். ரசிகர்களுக்கு ஒரே கொண்டாட்டம்தான்.

அறுபதுகளின் பிற்பகுதிகளில் இலக்கிய சமூக பணி புரிந்து ஆவி-எல் மலையக மறுமலூர்ச்சி மன்றம்

- மொழிவரதன்

1960 ஆம் ஆண்டுக்கு பிற்பட்ட காலப் பகுதிகளில் மலையகத்தில் தீராவிட இயக்கத்தின் கருத்துக்களால் பலர் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தனர். தமிழகத்தின் அரசியல் கருத்துக்கள் மட்டுமல்ல சமூக, கலாசார அம்சங்களும் கூட இலங்கையை பாதித்துள்ளது என்பது புதியதோரு விடயம் அல்ல.

இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மலையகம் அனைத்து பகுதிகளிலும் தீராவிடக் கருத்துக்கள் பரவி இருந்தன.

மலையகத்தில் ஏ. இளஞ்செழியன், மனவைத் தமிழ் போன்றோர் தீராவிடக் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் சென்றவர் கருள் சிலர். குறிப்பாக ஏ. இளஞ்செழியன் பற்றி பெ. முத்துவிந்கம் அவர்கள் தமது நூலில் (எழுதாத வரலாறு) சிறப்பாகக் கூறி உள்ளார்.

பல எழுத்தாளர்களும் கூட இந்த தீராவிடக் கருத்துக்களால் ஆகர்ஷிக்கப் பட்டவர்கள் ஆவர்; மலையகத்தில் ‘தமிழோவியன்’ எனும் புனை பெயரில் எழுதி வரும் ஆறுமுகம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒருவர்.

இக்காலப் பின்னணியில் மலையகத்தில் கல்வித்துறை பின் தங்கியே காணப்பட்டது. எனினும் பல மன்றங்கள் தோன்றி ‘அறிவு ஒளி’ வீசின. சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை பரப்பின.

காந்திஜி, நேருஜி போன்றோர் படங்களுடன் தென்னாட்டு தீராவிடத் தலைவர் களின் படங்களும் மலையக வீடுகளில் காணப்பட்டன.

இரவுப்பாடசாலைகளாக இயங்கிய தோட்டப் புற கோயில்களில் திருக்குறள் மனனம் செய்தல் ஒரு முக்கிய அமிசமாகக் காணப்பட்டது.

ஆவி - எல குயின்ஸ்டவன் தோட்டத்தில் காணப்பட்ட ‘மணவழகர்’ மன்றம், பதுளை தெளிவத்தை தோட்டத்தில் இயங்கிய வள்ளுவர் மன்றம் போன்றவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஆவி - எலயில் இக்காலப் பின்னணியில் சில நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

ஆவி எல பாண்டியன் நடராஜா, சண் மோகன் காந்தி போன்றோர் சமூக மேம்பாட்டுக் காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று சமூக

வேலைகள் செய்தோர் ஆவர். ஏ. இளஞ்செழியனுடன் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்த இவர்கள் ஆவி - எலயில் மலையக மறுமலர்ச்சி மன்றம் என்ற பெயரில் மன்றத்தை தோற்று வித்தனர். ஈ. வே. பெரியார், அறிஞர் அண்ணாத் துரை போன்றோரின் எழுத்துக்கள், கருத்துக்கள் இம்மன்றத்தின் அடிநாதமாக இருந்தன. சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட இக்குழு, இளைஞர் கூட்டத்தை தன்பால் ஈர்த்துக் கொண்டதில் வியப்பேதும் இல்லை.

பாண்டியன் நடராஜா சிறந்த ஓர் ஓவியர் தமிழ் பற்றுக்கொண்ட ஒருவர்; தடிப்பான இளைஞர்.

மலையக மறுமலர்ச்சி மன்றத்தை வடிவமைப்பதில் இவரின் பங்கே பெரியது.

இம்மன்றத்தின் மற்றொருவர் சண் மோகன் காந்தி. இவரது தகப்பனார் சிகை அலங்காரம் செய்யும் ஒரு கடையை வைத்திருந்தார். சண் மோகன் காந்தி அத்தொழிலை நாடவில்லை. அவர் படம் பிரேம் செய்யும் F போட்டோ கடை ஒன்றினை நடத்தி வந்தார்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தோர் சண் மோகன் காந்தி கோயில் மற்றும் பொது வேலைகளில் ஈடுபட்டதை அறிந்திருந்தார்கள். பொதுவேலைகளில் தனது கால நேரத்தை செலவிட்ட அளவுக்கு அவர் தனது தொழிலில் கவனம் செலுத்தவில்லை. சிறந்த பேச்சாளராகத் திகழ்ந்த சண்மோகன் காந்தி ஆவி-எலயில் ஒரு “தனித் தமிழ் பாடசாலை தேவை” என்பதற்காகவும் அன்று பொது வேலைகளில் பங்கு கொண்டிருந்த பலருடன் இணைந்து செயற்பட்டார்.

ஆவி-எல பிள்ளையார் கோயிலில் தீபம் ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி அவர்களை வரவேற்று சிறப்பித்தது ஆவி-எல மலையக மறுமலர்ச்சி மன்றமே. அவரது சொற்பொழிவு ஆவி. எல பிள்ளையார் கோயிலில் இடம்பெற்ற போது எம் போன்ற இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலர் அங்கு திரண்டிருந்தனர்.

இலங்கையின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தலைவர் ஏ. இளஞ்சியீனின் சொற் பொழிவுகள் பிள்ளையார் கோயிலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதற்கான ஏற்பாடுகளை இம்மன்றமே செய்தது.

பல கவியரங்குகளை பிள்ளையார் கோயிலில் நடத்திய ஞாபகம் எனக்குண்டு. அதில் பங்கு கொண்டு கவிபாடியவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

மலையகமறுமலர்ச்சிமன்றத்தின் யற்றொரு முயற்சி வாசிக சாலை அமைத்தலாகும். ஆலி - எவபில் வாசவின் ஹோட்டிலின் மேற்பகுதியில் இவ் வாசிக்காலை மன்றத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இங்கு வாசிப்புக்காக தமிழ் நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இதன் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சி பற்றி ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் இம் முயற்சி யை ஆலி - எவபில் அன்று படித்து கல்வித் துறையில் போட்டிருந்த பலர் பாராட்டினர். உதாரணமாக ஆலி - எவபின் ஆரம்பகால ஆசிரியரான ஏ. சி. எம் யாத்சீன் போன்ற ஆசிரியர்கள் வெகுவாக பாராட்டினர்.

மலையக கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நிகழ்வுகள் சில இடம்பெற்றன.

ஓர் இசை நிகழ்ச்சியை ஆலி - எல சந்தியில் சண் மோகன் காந்தியின் கடைக்கு முன்னால் நடாத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. “தகரப்பெரல்கள்” இணைத்துக் கட்டப்பட்டு மேடை அமைக்கப்பட்டு நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டது. உள்ளூர் கலைஞர்கள் இசை வழங்கி, பாடல்கள் பாடினர்.

இம்மன்றத்தின் சிறப்பான மற்றொரு நிகழ்வு திருக்குறுள் மாநாடு’ ஆகும். திருக்குறுள் தொடர்பான போட்டி விதிகள், கட்டுரை, கதை, கவிதை, பேச்சு தலைப்புக்கள் நிபந்தனைகள் உள்ளடங்கிய சுற்று நிருப்ப பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. பல பாடசாலைகள் பங்கு கொண்டன.

பல்வேறு காரணங்களால் காலப்போக்கில் மறுமலர்ச்சி மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் பின்னடைந்தன. 1965க்கு பின்னராக ஏற்பட்ட ஸ்ரீமா சாஸ்திரி ஓப்பந்தம், இனக் கலவரங்கள் ஆலி எவபில் குழுவாக வாழ்ந்து வந்த குடும்பங்கள் சிதறி நாட்டின் பல பக்கங்களுக்கும், இந்தியாவுக்கும் சென்றது போன்ற இன்னோர்னன் காரணங்களைக் கூறலாம்.

நலைமை தீப்போது ...

- சு. கருணாநிதி, பிரான்ஸ்

தாத்தா இறக்கும் தறுவாயில் நான் வரவேண்டுமென்று வாஞ்சையற்றாராம்.

எனக்கு விசா கிடைக்கவில்லை கிடைத்ததும் வருகிறேன் என்றேன்

அப்பா மரணப்படுக்கையிலிருந்து என்னைப் பார்க்கவிரும்பி அழைத்தார், அமுதார்,

விசா கிடைத்துவிட்டது யுத்தம் ஒய்ந்தபின் வருகிறேன் என்றேன்.

யுத்தம் ஒய்ந்தபின் ஒருக்கா வந்து பார்த்துடுப் போவேன அம்மா அழைத் தா

பிரசாவுரிமை கிடைத்ததும் வருகிறேன் என்றேன்.

பிரசாவுரிமை கிடைத்ததும் அம்மாவைப் போய்ப்பார்க்க நான் விரும்பினேன்.

இப்ப வராதே
சுவாசிக்கும் காற்றையும்
நம்பமுடியாத நிலைமை
ஸ்பெரான்சரில் வர முடியுமென்றால்
நான் வந்து பார்க்கிறேன் என்றார்.

சண்மோகன் காந்தி இந்தியா சென்று விட்டார். பாண்டியன் நடராஜா நோய்வாய் பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன்.

என்றாலும் மீளவும் அங்கே ஒரு சமூகம், இளைஞர் கூட்டம், புதிய சமூக சிற்பிகள் எழுமல் இல்லை.

வெறும் தனிமனிதர்களை மாத்திரம் நம்பி சமூகம் இல்லை. புதியவர்கள் இசையற்பாடு களை வீறுடன் முன்னெடுத்தல் வேண்டும் என்பதே எம் அவா.

நொக்... நொக்...

அண்ணா... அண்ணா ...

ம்... என்ன... என்ன

Saturday (சுற்றே) தானே

கொஞ்சம் தூங்கவிடுங்களேன்.

தயவு செய்து கொஞ்சம் வாங்கோ, கொட்ட வோட்டர் வருகுதில்லை... .

தங்கை கீர்த்திகாவின் கெஞ்சுகலால் எழுப்பிப் போகின்றேன்.

குடுதண்ணி இல்லாமல் அவள் குளித்துக் கொண்டிருந்த பாதியில் வந்து என்னை எழுப்பினாள்.

தொலைபேசியை எடுத்து அப்பாவுடன் தகவலைச் சொல்லி விட்டுப் பழுது பார்க்கும் முகவருக்கு சொல்லி விடலாம் என்று தொலைபேசியின் அருகில் போனேன் ஒரு அட்டையில்

(Dear) டியர் சன், அருண், கீர்த்தி குடுதண்ணீர் குழாய் பழுது பட்டுவிட்டது. கேற்றிலில் தண்ணீர் சுட வைத்து முகம் கழுவவும், திங்கட்கிழமைதான் பழுது பார்ப்பவரைக் கூப்பிட வேண்டும் - அம்மா.

கீர்த்தி இங்க பார் அம்மா ஏற்கனவே அட்டையில் எழுதி வைத்திருக்கின்றார். நான் எழும்பின உடனே தகவல் அட்டையைப் பார் என்று எத்தனை தடவை சொன்னேன்.

நான் கீர்த்தியை கோபமாகப் பேசியதும் அவளின் கண்கள் குளமாக கலங்கி தரைதட்ட ஆயத்தமானதும்

சரி.. சரி... நான் கேற்றிலில் தண்ணி சுட வைத்துக் தாறன், நீர் குளிக்கலாம் .. .

தங்கை தலையை ஆட்டிக் கொண்டு போகின்றாள். தண்ணீரைச் சுடவைத்து அவளிடம் கொடுத்து விட்டு திரும்பவும் கட்டிலில் வந்து படுத்துக் கொள்கின்றேன்.

எனது கொம்பியூட்டரின் திரையில் நானும் அம்மாவும், அப்பாவும், தங்கை கீர்த்திகாவும் இறுகக் கட்டுப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் படமும், நானும் தங்கையும் அம்மாவை கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் படமும் வந்து வந்து போனது. மீண்டும் எப்போது வரும்... .

என்ற செல்லம் அருண் உங்களுக்கு அப்பா ஸ்பெடர்மான் வேண்டிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். நீங்கள் சாப்பிட்டுப் போய் விளையாடுவீங்களாம்.

கவிதா எங்க என்ற சின்னக் கிட்டு? கிட்டு கிட்டு அப்பா வந்திட்டன்.

விழுவு உடை

அப்பா அப்பா

நாளைக்கு அம்மம்மா ஊரில் இருந்து வருகின்றாவாம்.

நாங்கள் எயர்ப் போட்டுக்குப் போக வேண்டுமாம்.

அம்மாவினர் வயித்துக்குள் சின்னத் தங்கச்சி இருக்கின்றா. என்ற செல்லத் தங்கச்சி... .

ஜயா! என்ன வடிவானதநங்கச்சி... .

அம்மம்மா தங்கச்சியை என்னிட்டத் தாங்கோ. நான் மடியில் வைத்திருக்கப் போகின்றேன்.

அம்மம்மா நீங்கள் ஊருக்குப் போகப் போகிற்களா?

அருண் நீங்க படித்துப் பெரியவனாகி என்னவாக வருவீங்கள்?

நான் டாக்டராக வந்து உங்களைப் பரிசோதிப்பேன்.

சரி நான் போய் விட்டு வருகின்றேன்.

பாய்.. அம்மம்மா... பாய்... அம்மம்மா

அண்ணா யாருக்கு பாய் சொன்னனீர்கள். நான் பகல் கனவுகண்டிருக்கின்றேனா?

என் மனதில் எப்பவும் என் இந்தக் கனவு வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

அண்ணா வாங்கோ சாப்பிடுவெம்.

எனக்கு சீரியல் பால் சூடாக்கித் தாங்கோ.

நானும் அம்மாச்சியும் சாப்பிட்டோம். தங்கை கீர்த்திகாவை நாங்கள் எல்லோரும் செல்லமாக அம்மாச்சி என்றுதான் அழைப்போம்.

நூலாம் வடிவசூரியன் அஷ்வத்திராவ்யா

நான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது சாப்பாட்டு மேசையில் அப்பாவுக்கு அம்மா கடிதம் எழுதி வைத்திருந்தார்.

ராகு சாப்பாட்டுக்கு உப்புக் குறைத்துத் தான் போட்டிருக்கின்றேன். உப்புச் சேர்த்துச் சாப்பிடவும். நான் வர இரவு எட்டு மணியாகும். நீங்கள் இரவுச் சாப்பாடு செய்யவும்.

என் அண்ணா இன்றைக்கு தானா புதுமையாக காகிதத்தை எடுத்து வாசிக்கின்றீர்களா?

துங்கைக்கு இது விளங்கத் தொடந்கி விட்டது. 13 வயது தான் இருந்தாலும் அவள் நன்கு விபரமானவள் தான்.

என் அம்மாச்சி நாங்கள் அம்மம்மாவை மீண்டும் ஒரு தாரம் கூப்பிட்டால் என்ன?... ஐயோ அண்ணா நானும் இதைப்பற்றி யோசித்த நான் தான். அப்படி என்றால் எப்படி கூப்பிடுவது.

ஏற்கனவே அம்மம்மா வந்து போனதற்கு நிறையப் பணம் முடிந்து விட்டதாகவும் வீண் செலவு என்று அம்மாவும் அப்பாவும் சண்டை பிடித்தவர்கள். அந்த சண்டை ஓயவே பல ஆண்டுகள் ஆகியது. இனி அப்பாவின் அம்மாவைத்தான் கூப்பிட வேண்டுமாம். அப்பம்மா சரியான ரகுலா மாதிரியாம். அம்மாவும் அன்றியும் பேசிக் கொண்டனர்.

கதவு தட்டும் ஓசை கேட்டதும் ஓடிப்போய்த் திறந்தேன்.

அப்பா.. .. அப்பா சுடுதன்னீர் இல்லையப்பா.. ..

பால் முடிந்து விட்டது அப்பா.. ..

கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்கின்றீர் களா, இரவு இருந்து 10 மணிவரை வேலை செய்து போட்டு வீடு வந்தாலும் நீங்களும் தொல்லை தாங்கோ.....

என் அப்பா உண்மையில் களைப்பாகத் தான் வந்தவர்.

(கீர்த்திகா) அம்மாச்சி தான் அவரைக் கண்டதும் ஓடிப் போய்ப் பேசத் தொடங்குவாள். அப்பா அப்படிச் சொன்னதும் அம்மாச்சியின் கண் கலங்கி நிறையத் தொடங்கியதும் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போய்

அம்மாச்சி, அப்பா இரவு முழுவதும் வேலை செய்து களைத்து வாரார். அவர் குளித்து சாப்பிட்ட பின்பு பேசுவார்.

அப்பா குளித்துச் சாப்பிட்டதும் அம்மாச்சி.. .. அம்மாச்சி.. ..

என் அம்மாச்சி கோபமா? அப்பா களைத்து வேலையால் வரும்போது கோபம் தானே வரும்.. ..

இல்லையப்பா நீங்கள் இப்ப சரியாக மாறிப் போனீர்கள். என்னோடு எப்பவுமே எரிந்து

விழுகின்றீர்கள். முன்பு மாதிரி பாசமாக நடக்கிறதே இல்லை....

அம்மாச்சி மூச்சு விடாமல் சொன்னதும் அப்பா என்னையும் அம்மாச்சியையும் அணைத்துக் கொஞ்சினார்.

அருகிலிருக்கும் மைக்டோனலில் இரவு உணவு வாங்கி மூவரும் சாப்பிட்டோம். அம்மாவுக்கும் வேண்டிக் கொண்டுவெந்து வைத்து விட்டு எல்லோரும் அம்மாவின் கட்டிலேயே படுத்துக் கொண்டோம்.

ஒன்பது மணிக்கு வந்த அம்மா, குளித்து உடைமாற்றி விட்டு அப்பாவிடம் வந்து ஏதேதோ எல்லாம் கேட்டார்.

சாப்பாட்டு மேசையில் பகல் சாப்பாடும் இரவுச்சாப்பாடும் அப்படியே இருக்க மைக்டோனல்ஸ் சாப்பாடும் வாங்கி இருப்பதையும் பார்த்தவார்,

ரகு என்ன இங்கு நடக்கிறது. அம்மா அப்பாவைப் பெயர் சொல்லி பேசியதும், அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இடையில் வாக்கு வாதம் தொடர்ந்தது. அது இரவு பன்னிரண்டு மணி வரையும் நீத்தது.

பின்னளை கஞக்கு முன்னால் சண்டை போடுவதை இருவரும் தவிர்த்து வந்தனர்.

ஆனால் இன்று எல்லாமே வெளிச்சம் போட்டு வெளியில் நடந்தது.

என்னால் இரவு முழுவதும் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. காலை எழுந்த போது அப்பா வேலைக்குப் போய் விட்டார். அம்மாச்சியும் தூங்கவில்லை என்பது அவளின் முகத்தில் தெரிந்தது.

இரவு அப்பாவைப் பெயர் சொல்லி அழைத்த அம்மாவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். என் நினைவுகள்...

பிறேமா என்று அப்பம்மா அழைத்ததும் உருகி விடுவார். எந்த நாள் காலையிலும் அப்பாவின் காலைத் தொட்டு வணங்குவார். என்னை நிலத்தில் இறக்கி விட்டார்டார். இறக்கி விட்டால் என் அத்தைமார் தூக்கி வைத்துக் கொஞ்கவார்கள். நான் பிறந்து ஜந்து வயது வரையும் சொர்க்கத்தில் தான் வாழ்ந்தோம்.

அவுஸ்திரேலியா வந்த போது அப்பா வேலைக்குப் போனார். அம்மா வீட்டிலேயே இருந்தார். தங்கை பிறந்ததும் அம்மம்மா வந்த போது தான் என் வீட்டிலேயே இருப்பான் தாதி காருக்கான படிப்பு படிக்கலாம் என்று தொடங்கி யவன் இன்று அதே வேலையில் நிரந்தரமானாள்.

அம்மாவின் தனி வங்கிக் கணக்கு, தனிக் கார், வீடு கூட தனியாக வேண்டி இருப்பதாக அம்மாவும் அப்பாவும் கதைத்ததாக ஞாபகம்.

என்ன அருண் இருக்கிறதை விட்ட விட்டு பறக்கிறதை பிடிக்கிறதற்கு யோசனையா?

அம்மாவின் அதுட்டலில் சுய நினைவுக்கு வந்த நான் அம்மாச்சியையும் கூட்டிக்கொண்டு பாடசாலை நோக்கி நடந்தேன்.

அன்னா அம்மா சொல்கின்றா இனி இந்த மனிசனோட வாழ முடியாது கடைசி முடிவை எடுக்க வேண்டியது தான் என்று அப்படியென்றால்... ..

தங்கையின் கேள்விக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் எதையோ சொல்லிச் சமாளித்தேன்.

என்ன அருண் வீட்டிலே நித்திரை கொள்ளவில்லையா? வகுப்பறையில் தூங்கு கின்றீர்... .. பாடத்திலும் கவனமில்லை... .. வர வர கவனம் குறைந்து விட்டது. அம்மாவையோ அல்லது அப்பாவையோ பல முறை வரச் சொல்லியும் அவர்கள் வந்து பார்க்கவில்லை... .. சரி நீர் போகலாம்.

இரவு தூங்காததற்கான காரணத்தை ரீச்சரிடம் சொன்னால், ரீச்சர் எதும் தீர்த்து வைப்பாரா அல்லது இதனால் வெளியில் தெரிந்து விட்டது என்று அப்பாவும் அம்மாவும் என்னைப் போட்டு அடிப்பார்களா?

மாலை நான்கு மணி அளவில் கதவு மணி ஓலியை எழுப்பியதும், ஓடிப்போய் கதவை எதேச்சையாக திறந்தேன். எனது வகுப்பு ரீச்சர் நின்றிருந்தார்.

அம்மாவும் அப்பாவும் தத்தம் அறையில் இருந்து வெளியே வந்து பார்த்தனர்.

ரீச்சரை வரவேற்றார் அம்மா.

சரி நாம் எத்தனையோ தடவை உங்களை சந்திக்கக் குடிதம் கொடுத்து விட்டும் நீங்கள் வராததால் தான் நேரில் நான் வந்தேன்.

அருண் மிகவும் கெட்டிக்காரன் என்பதால் தான் நீங்கள் பாடசாலையை மாற்ற முடிவு எடுத்தபோது மாற்றம் தராமல் தடுத்தோம். ஆனால் இப்போது அருண் மிகவும் மோசமான நிலையை அவர் அடைகின்றார். என் காரணம்.

உங்களின் வீட்டைப் பார்க்கின்றபோது காரணம் புரியும் போல் இருக்கின்றது. இது உங்கள் சொந்தப் பிரச்சனை இதில் தலையிட முடியாது.

அருணைக் கொஞ்சம் கவனமெடுத்து படிப்பிக்கவும். இந்த வயது மிகவும் முக்கிய மானது.

என்ன அருண் நீர் வளர்ந்த பிள்ளை தானே உமது படிப்பில் நீர் தானே கவனமெடுக்க வேண்டும்.

அப்பா ஏனோ தானோ என்று தனக் குள்ளே பேசிக்கொண்டார். (மகனுக்கு)

சனிக்கிழமை பிறந்தநாள் கொண்டாடுவதாக கோபி மாமாவும் சசி அன்றியும் சொன்னவர்கள்.

நானும் அப்பாவும் அம்மாச்சியும் பிறந்த நாள் விழுாவில் கலந்துகொண்டோம் அப்போது காந்தன் மாமா அப்பாவின் அருகில் வந்து என்ன ரகு பிறேமா ஏன் வரவில்லை? உங்களுக்குள் ஏதும் கருத்து முரண்பாடு... . . .

நோ... நோ... அவாவுக்கு வேலை.

இல்லை முகமெல்லாம் வாடியிருக்கு, சில கதைகள் கூட கசிந்து வருகின்றது. அது தான் கேட்டனான். அப்பா என்னையும் காந்தன் மாமாவையும் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தார்.

அப்போதிலிருந்து மௌனமாகவே அப்பா காரை ஓட்டி வந்தார்.

இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. அவர் காந்தன் மாமாவின் கேள்வியையே திரும்பத் திரும்ப யோசித்திருக்கலாம்.

காலையில் நானும் தங்கையும் பாடசாலை யிலிருந்து வந்ததும், அம்மாச்சி குளியல் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தபோது நான் பார்த்தேன், பாத்றும் முழுவதும் இருத்தத்தால் நிறைந்திருந்தது. நான் பயந்து அவளிடம் கேட்டேன். அவள் எதையும் சொல்லாமல் ரொனில் விளையாடப் போய்விட்டாள்.

நான் உடனே அம்மாவுக்கு போன் செய்து பார்த்தேன். அவவுடன் தொடர்புகொள்ள முடிய வில்லை.

அம்மாச்சியின் நிலையை விபரமாகக் கடிதம் எழுதி வைத்தேன். மாலை 6 மணிக்கு வீட்டுக்கு வந்த அம்மாவும் அப்பாவும் கடிதத்தை வாசித்ததும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பேசிக் கொண்டனர்.

அப்பா காரை வேகமாக எடுத்தார்.

அப்போது யுவானா அன்றி அம்மாச்சியை ஒரு பட்டுத் துணியினால் போர்த்தி தன் காரில் இருந்து இறங்கினாள். அம்மா உடனே அம்மாச்சியை அழைத்துக் கொண்டு வந்து அறையினுள் இருத்தி விட்டு ஹோலுக்குள் வந்தாள்.

யுவானா அன்றி அம்மாவின் கையை பிடித்து,

பிறேம், உங்கட நாட்டுக் கலாச்சாரம் மாதிரித்தான் எமது நாட்டுக் கலாச்சாரமும். இப்போ உங்களுக்குள் சில கருத்து முரண்பாடு இருக்கின்றது. இதை நான் ஒரு சமூகசேவகி யாகச் சொல்லவில்லை. உங்களின் குடும்ப நண்பியாகத்தான் சொல்கின்றேன்.

இதை நீங்கள் இருவரும் இருந்து ஒருவரை ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து பேசுங்கோ, இன்னொருவரை இடைத்தரகராக உங்கள் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைக்குள் நுழைய விடாமல் பேசுங்கோ. கீர்த்திகாவின் இந்த நல்ல நிலமையை பயன்படுத்தி நீர் வேலைக்கு ல்லீபோட்டு விட்டு எல்லாத்தையும் கவனியும்... . . . என்ன... .

அம்மா தலையைக் கீழே குனிந்தபடி தலையை ஆட்டினார். யுவானா அன்றி வெளி யேறியதும் அம்மா அப்பாவைப் பார்க்க, அப்பா அம்மாவைப் பார்க்க இருவரும் இப்படிப் பார்த்ததை நான் கண்டதே இல்லை. இருவரின் பார்வையும் கனிவு நிறைந்ததாகவும், கண்கள் கலங்கியதாகவும் இருந்தது, எனக்கு அழைகை அழைகையாக வந்தது. அம்மாவும் அப்பாவும் என்னை அழைத்துக் கொண்டு அம்மாச்சியிடம் போனார்கள்.

அம்மா, அம்மாச்சியைப் பார்த்து அம்மாச்சி பெரிய மனிசியாகி விட்டா... . . .

அப்பாடா அம்மாவும் அப்பாவும் எதுவுமே பேசவில்லை. வீட்டைத் துப்பரவு செய்தனர்.

என் கண்கள் நிறைந்து கண்ணீர் சாரை சாரையாக ஓடியது.

யுவானா அன்றி ஒரு சமூக சேவகியும் எமது குடும்ப நண்பியும். யுவானா அன்றிக்கு எப்படி எமது குடும்பப் பிரச்சனை தெரிய வந்தது?

அப்படி என்றால் அம்மாச்சி தான் அவ்வப்போது அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். நான் சொல்லலாமா விடலாமா? என்று மனதில் போட்டு முடிவு காண முடியாத பிரச்சினையை யுவானா அன்றிக்கு எடுத்துச் சொல்லி, எவ்வளவு அழகாகப் புரிய வைத்து இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ந்திருக்கின்றாள் அம்மாச்சி.

அப்படி என்றால், அவள் பெரிய மனிசி தான்...

(யாவும் கற்பண)

இன்பத்தில் இன்பம் எதுவென் ஹைக்கேட்டால் என்பேத்தி “அம்னா” தான் என்றுரைப்பேன் – என்கண் மணியனையாள் என்றஞ் உயிருமவ ஓாவாள் கனிமகளௌன் பேத்திபூங் கான்!

செந்தமிழே என்செவிக்குத் தித்தித்த தெந்நானும் எந்த மொழியுமதற் கீடில்லை – சொந்தமெனப் பேத்தி பிறந்தேவாய் பேசச் செவியினிக்கக் காத்தமர பற்றதே கான்!

தாய்க்கடுத்து என்றனுக்குத் தாதைதான், பின்மக்கள் வாய்த்த மனையாள் வருவாளின் – சேய்வழியில் வந்தாளௌன் பேத்தி வழிமுறையில் மற்றவரை முந்திலிட்டாள் என்றனது முத்து!

கவுங் குயிலினோலி கிள்ளைவாய்ப் பேச்சுசெவி மேவுங் குழல்யாழ் மதுரவினைச் – யாவுமொன்றி நாணுமென் பேத்தி நவிலுகின்ற கொச்சைக்கு தேனாய் இனிக்குந் தினம்!

செம்மாங் கனிக்கன்னம் செவ்விதழ்கள் குட்டிக்கு எம்மா அழகு அவள் என் பேத்தி – “அம்னா” தன் பிஞ்சுக் கரத்தாலென் பின்கழுத்தைக் கட்டிமுகங் கொருசுங்கால் சொர்க்கக் கூகம்.

அருகிற் படுத்துக்கை அக்குஞக்குள் இட்டே சிரிப்பாள் எனைத்தினமும் சீண்டி – திருவாய் “கிணுகிணு” வென்றுதிரும் கோண்மோ! வாய் நாதம் கனிகொள்ள வைக்குங் கனி!

ஆடை அணிவதற்கும் “அப்பா” நான் வேண்டுமென்பாள் நாடின் உடல்கழுவ நான்வேண்டும் – தேடிப் பிறவெறவர்தான் கவப்பிடினும் “வேணாம்போ” என்பாள் சிறகில்லாச் செல்லக் கினி.

கோதி முடியென்றன் கொண்டையினை என்றெனக்குத் தோதாக முன்காட்டி நின்றேயோர் – சீத நகையுதிர்ப்பாள் அஃ்தெனக்கு நாடோறும் தேன்கொள் முகையவிழ்ந்த பூவாய்என் முன்.

பூவிரலால் சாதம் பிசைந்தெடுத்துத் தன்வாயை “ஆ” வென்று காட்டியெனக் கூட்டிடுவாள் – காவில் அனிமாந்தும் செந்தேன்: அமுதுமதற் கீடோ கிளிபிசைந்த பாகதற்குத் தான்.

பெற்றதம் பிள்ளையிலும் பிள்ளைவழிப் பேர்களே கொற்றம் பெறவார்கள் பெற்றவர்க்கு – முற்றும் முதுமையிலே இன்பம் முகிழ்ப்பதெல்லாம் அன்னார் கதியெனவே உள்ளதுதான் கான்!

தாழ் பெஸ் திசைப் படல்கள்

- வதுரி சி. ரவீந்திரன்

சிங்கள பைலாப் பாடல்களைப் பின்பற்றி நமது இளைஞர்கள் பலர் பொப்பிசைப் பாடல் களை மேடைகளில் பாட ஆரம்பித்தனர். மிகவும் உற்சாகமாக பாடி ஆடி மக்களை கவர்ந்தனர். இந்த பொப்பிசைப் பாடல்களுக்கெல்லாம் மூலகர்த்தாவாக இருந்ததால் 'வொலி பஸ்தியன்' என்பவராவர். இந்த பைலா போர்த்துக்கல் நாட்டிலேயே உருவானதாகும். இந்தியத் தமிழ்ச் சினிமாவிலும் பைலா சங்கீதம் போன்று பாடி ஆடி மகிழ்வித்த பெருமை மறைந்த நமது நாட்டு கலைஞர் சந்திரபாவுக்குண்டு. இவர் பாடிய டிங்கிரி டிங்காலே, பம்பற கண்ணாலே போன்ற பாடல்கள் இந்தியத் தமிழ் சினிமாவில் புகழ் பெற்றவை என்றே கருதவேண்டும். சந்திர பாடுவின் சில பாடல்களுக்கும் இந்த பொப்பிசைப் பாடல்களுக்கும் சிறு நெருக்கமிருப்பதாக உணர முடிகிறது. 67 - 68 காலப்பகுதிகளில் ஆரம்பித்த பொப்பிசை பாடல் நிகழ்ச்சிகளுக்கு இளைஞர் கூட்டம் தான் அடித்துப் புரண்டது. அந்தக் காலகட்டத்தில் தான் ஹிப்பித்தலைகள் என்று முடிவளர்ப்பதையும், பெல்பொட்டம் போடும் நாகரீகமும் வந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தப் பொப்பிசையானது தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் நகரங்களில் பரவுத்தொடங்கியது. முதலில் இப்பொப்பிசைக்குள் இருவர் பாடவந்தனர். ஒருவர் நித்தி கனகரத்தினம்; மற்றவர் A. E. மனோகரன் ஆவார். இவர்கள் இருவரும் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரிய கல்லூரி களில் கல்வி கற்றவர்கள். நாகரிக உலகை அறிந்தவர்களும் கூட! சின்னமாமியே உன் சின்ன மகளைங்கே என்ற பாடல் மிகச் சாதாரணமாக இளைஞர்கள் பாடித்திரிந்த பாடல். கிரிக்கட், உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் றபான் அடித்து பைலாப் பாடலாக இளைஞர்கள் பாடுவார்கள். எனது கிராமத்து இளைஞர்களும் இப்பாடலை அநேகமாகப் பாடுவார்கள். யார் பாடியும் திருப்திகாணாத இப்பாடல் நித்தி கனகரத்தினம் பொப்பிசையில் பாடிய பின்பே

புகழ்பெற்றுக்கொண்டது. இதனால் 'பொப்பிசைப் பிதா' என்ற பட்டத்தை நித்திக்கு வாங்கிக் கொடுத்தது. A. E. மனோகரனுக்கு அவரது பாடல்கள் பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தி என்ற பெயரையும் பெற்றுக்கொடுத்தது. நித்தி மேடையில் பாடிய சின்னமாமியே, கள்ளுக்கடைப் பக்கம் போகாதே, டிமிசிழிமாலே, A. E. மனோ கரனின் வடை வடையென விற்றுவந்தாள், இலங்கை என்பது நும்தாய்திருநாடு, மாலம்ருகா ஆகிய பாடல்கள் ரசிகர்களின் பெரும் வரவேற்றபை பெற்றவை. இவர்களோடு இணைந்த S. ராமச் சந்திரன் பொப்பிசைத்திலகம் என்ற பெயரையும் பெற்றுக்கொண்டார். இராமச் சந்திரன் பாடிய வான் நிலவில் அவளைக் கண்டேன் நான். நத்தையென ஊர்ந்து நடக்கின்றார். ஆடாதே ஆடாதே சூதாட்டம் ஆடாதே ஆகிய பாடல் களும் பாராட்டுப் பெற்றிருந்தன.

A. E. மனோகரனின் பாடல்களில் நல்ல கருத்துக்கள் இருந்தன. இலங்கை நாட்டின் புகழ் பாடும் ஒரு பாடல், முருகன் புகழ்பாடும் மற்றொரு பாடல், பாட்டி வடைவிற்ற கதையைச் சொல்லி இலங்கைக் காகத்தின் புத்தி சாதுர்யம் பற்றிய பாடல்களும் அடங்கும். பொப்பிசையானது 1977 வரையும் ஒரு மாதிரி மக்களால் விரும்பிரசிக்கும் நிகழ்ச்சியாக சென்று கொண்டிருந்தது. அதன் பின் நிகழ்ச்சிகள் பெரும் வரவேற்றபைப் பெறவில்லை. என்றாலும் சிங்கள பைலா சங்கீதத்திற்கு இன்னும் வரவேற்பிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிங்களக் கலைகளுக்கு மக்கள் அது எதுவாக இருந்தாலும் பெரும் உற்சாகத்தை வழங்குவார்கள். ஆனால் நமது நிலை அப்படியல்ல. இந்தியக்கலைஞர்களுக்கு அனுசரனை வழங்கும் நமது வர்த்தகர்கள்தான் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொப்பிசையானது அரங்குகளுக்கு வந்து புகழ் பெற்றுக்கொண்ட காலத்தில் இசைத் தட்டுகள் வெளியிடும் முயற்சிகளும் நடை பெற்றன. கொழும்பு புறக்கோட்டை பகுதியில்

பல நிறுவனங்கள் ஒலிப்பதிவு தட்டுக்களை உருவாக்கின. இதில் 'சன்' என்பவர் அதிக ஆர்வம் காட்டி வந்தார். இந்த ஒலிப்பதிவு முறை இலங்கை வாணாலிக்குள்ளும் புகுந்து விட்டது. பொப்பிசையின் வேகம் பல்கலைக்கழக மட்டத்திற்கும் சென்று ஒரு ஆசையை உட்டி வைத்தது. சில பொப்பிசைப் பாடல்கள் சிங்களப் பாடல்களின் இசையோடு சேர்ந்து வந்தன. A. E. மனோகரன் சில சமயம் தமிழ் சிங்களப் பாடல்களை ஒரே இசையில் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பாடுவார். எவ்வித கலப்புமின்றி தமிழ் பொப்பிசையை அரங்கேற்றிய பெருமை திருகோணமலை பரமேஸ் - கோணேஷ் குழுவினரை சாரும். இதற்குள் மெல்லிசை வடிவமும் சார்ந்திருந்ததை அறியமுடிகிறது. உனக்குத் தெரியுமா நான் உன்னை அழைப்பது என்ற பாடல் பலருக்கு நினைவிருக்கலாம். S. ராமச்சந்திரனின் சில பாடல்களை அல்லவைச் சுந்தரனும் எழுதியிருந்தார். இந்த பொப்பிசைப் பாடல்கள் பின்னாளில் இலங்கை வாணாலி யிலும் ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தது.

சிங்கள பைலாவில் பிரபல்யம் பெற்ற M.S. பெர்ணாண்டோ தமிழ் பொப்பிசை பாடலையும் பாடியிருந்தார். தங்கக்கொடி சரி பண்ணுவேன் என்ற பாடலும் சின்னத்தமிழியும் - செல்லத்தமிழியும் இணை பிரியாத கூட்டாளி என்ற பாடலும் இவரால் பாடப்பட்டு பாராட்டு பெற்றன. “ஓவ்வொ ஒ சாந்தி” என்றதும் நினைவில் வருபவர் அமுதன் அண்ணாமலை தான். இவரது வண்ண வண்ண பூப்போல சிரிக்குது பாப்பா என்ற பாடலும் மன மகிழ்ச்சி தந்த பாடலாகும். குடிப்பழக்கமில்லாத நல்ல கலைஞர். இவர் பாடிய இரண்டு பாடல்களையும் இசையைமத்தவர் யாழ் கண்ணன் அவர்கள் தான்! ஸ்ரனி சிவானந்தனின் சைவக்கடைச் சாப்பாடு பாடல் பிரசித்தமானது. அப்புக்குட்டி ராஜகோபால் என்றால் இவரை கலையுலகம் நன்கு அறியும். நடிப்போடு மட்டுமன்றி பொப்பிசைப் பாடலோடும் தன்னை சங்கம மாக்கியவர். யாழ்ப்பாணம் போனேநடி கண்ணம்மா யாழ்ப்பாணம் போனேநடி என்ற பாடலுக்குரியவர், இப்போ குலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். பொப்பிசை நிகழ்ச்சிகளில் ஹிந்திப்பாடல்கள் பாடுவதற்

கென்று சில கலைஞர்கள் வருவார்கள். ரொணி ஹெசன் என்ற கலைஞர் வந்து ஹிந்தி, தமிழ் பொப் பாடல்களை பாடி மகிழ்ச்சிப்பார். அன்றைய காலங்களில் தமிழ் - சிங்களக் கலைஞர்கள் நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று பொப்பிசை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வந்தனர். திறிசிஸ்ரஸ், என்ற பாடகிகளும், பானாலை என்ற நடனத் தாரகையும் அரங்கை அலங்கரித்தார்கள். விபுலானந்த மூர்த்தி என்ற பாடகரும் இருந்தார். இவரும் மேடைகளில் பாடிக்கொண்டிருந்தார். இந்த விபுலானந்தமூர்த்தி என்ற பாடகர் இப்போ கிறிஸ்தவ திருச்சபையில் பாடகர் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கிறார். தமிழ் இதென்ன கோவமடா தமிழ் இதென்ன வேஷமடா என்ற பாடலையும் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது. இப்பாடலை பாடியவர் கனகாம்பாள் சதாசிவம் என்ற பெண்பாடகி. இவர் கண்ணன் இசைக்குழுவில் ஒரு பாடகியாக இருந்தார். கண்ணனின் இசையில் இப்பாடல் பாடப்பட்டது. இந்த வேளையில் கண்ணன் என்ற இசைக்கலைஞர் பற்றியும் கூறவேண்டும். இசையைப்படில் வல்லவரான கண்ணன்; பக்தி கீதங்கள், மெல்லிசைக் கீதங்கள், பொப்பிசைக் கீதங்கள் என்று இசையைத்து இலங்கையில் புகழ்ந்து பேசப்படும் இசையைப்பாளர்களில் ஒருவாவர். இலங்கையின் தமிழ் சினிமாவிற்கும் பங்களிப்புச் செய்த பெருமையும் இவருக்குண்டு. K. பாலச் சந்திரன் என்ற யாழ்ப்பாணக் கலைஞரும் பொப்பிசையில் தன் பெயரைப் பதித்தவராவார். இவரது மெல்லிசைப்பாடல்களும் வாணாலி யில் வலம் வருவதை அறிந்திருக்கிறோம். சிங்கள இசை உலகில் கொடி கட்டி பறந்த மர்றும் மொகைதீன் பெக் அவர்கள் தமிழ்ப் பொப்பிசைப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார்.

பல்கலைவேந்தன் என்ற பட்டத்துடன் அதற்கு பொருத்தமானவாராக வாழ்ந்த சில்லையூர் செல்வராஜனை அறியாதவர்கள் இல்லை பெனலாம். கலை, இலக்கியம், விளம்பரம் என்று வருகையில் தனது பெயரை பதித்து வைத்த வித்தகன். எந்தத் துறைக்குள் சென்றாலும் சில்லையூரானின் பெயரும் வந்துகொண்டு தான் இருக்கும். சினிமாவிலும் அவரது பெயர் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று பொப்பிசைத் துறையிலும் சில்லையூர் தனது பாடலால்

பெயரைப் பொறித்தவராவர். சின்னராணியே ஓயென் சின்னராணியே, ஓயில் சின்னராணியே என்ற பாடல் நினைவில் வருகிறது. இது சில்லையூர் செல்வராஜன் பாடிய பாடலாகும். இப்பாடலை எழுதியவரும் இவரே! இலங்கை வாணோலியில் காற்றில் பாரி வந்த பாடலாகும். சில்லையூரான் சில விளம்பரப் பாடல்களுக்கும் பொப்பிசையின் இசையில் பாடல்களை அமைத்துள்ளார். சில்லையூர் அந்த வகையில் ஒரு சாதனை வீரன் தான். அவர் எதில் கைவைத்தாலும் அது அவருக்கு புகழைத்தந்தது. அதனால் தானோ சில்லையூரானை அவரது நண்பர்கள் சிலர் 'வாத்தி' என அனுபுடன் அழைத்தனர்.

சின்னமாமியே உன் சின்ன மகளௌங்கே என்ற பாடல் புகழ்பெற்று, பாராட்டுப் பெற்ற வேளை, அப்பாடலைத்தான் எழுதியதாக ஒருவர் 1975இன் ஆரம்பத்தில் வெளியிட்டார். அதுவும் சோகமுடன் தொடந்கிய பாடலாகும். சின்ன மாமியே உன் சின்னமகளௌங்கே என்று ஆரம்பித்து பாடல்பற்றிய விளக்கங்களுடன் இருந்தது. இது கிராமத்து கலைஞர்கள் பங்குபற்றிய Welcome 75 என்ற பொப்பிசை நிகழ்ச்சியாகும். இது நடந்தது என்னாரான வதிரியிலே தான், திரு M.S. கமலநாதன் என்பவரே இந் நிகழ்ச்சியில் பாடலை எழுதி மேடையிலும் பாடினார். அப்போதுதான் இப்பாடல் கமலநாதன் எழுதிய பாடலென்று அறிந்துகொண்டேன். ஆனால் இதுபற்றி வெளியில் யாரும் அறிந்திருக்கவுமில்லை. நித்திக்கும் தெரியாமலிருந்தது. ஆனால் சின்ன மாமி பாட்டு உலகெங்கும் புகழ்பெறவும் தொடந்கிவிட்டது. கமலநாதனும் இது பற்றி பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைகளோ செய்திகளோ வெளியிடவில்லை. யாரும் பத்திரிகைகளில் இதனைத் தெரிவிக்கும் நிலையில் இருக்கவுமில்லை. இதற்கிடையில் பொப்பிசையின் அலை ஒய்ந்து அடங்கிவிட்டது. அது பற்றி யாரும் பெரிதாக கதைக்கவுமில்லை. எழுத்தாள் நண்பர் வெ. முருகப்பதியூராக வீரகேசரி வாரமலர் ஆசிரியாக விருந்த அமர் பொன் ராஜகோபா லோடு நீண்ட கால நட்பு இருந்தது. ஒருமுறை சந்தித்தபோது கூறினார் "ரவீந்திரன் கலைஞர் சந்திப்புக்கு கலைஞர்களை பேட்டி கண்டு

எழுதும்" என்று. அதைப் பயன்படுத்தி பல கலைஞர்களைக் பேட்டி கண்டேன். பத்தொண்பது ஆண்டுகளஞ்சுப் பின்பு 1994ல் கமலநாதன் சொல்லிய சின்னமாமி கதையை கமலநாதனின் பேட்டியூடாக வெளியிட்டேன். தலைப்பு "சின்னமாமியே உன் சின்ன மகளௌங்கே" என்று போட்டு பேட்டியை பிரசுரித் தேன். அறிந்தவர்கள் என்னிடம் விசாரித்துக் கொண்டனர். 2000ம் ஆண்டுப்பகுதியில் இளையதம்பி தயானந்தா இலங்கை வாணோலி யில் மெஸ்லிசை, பொப்பிசை பாடல்களை இரண்டு வாரங்கள் இரவு நிகழ்ச்சியாக தயாரித்து ஒலிபரப்பினார். அப்போது பொப்பிசை பற்றி குறிப்பிட்ட அவர் சின்னமாமி பாடலை M.S. கமலநாதன் எழுதியதாக அறிகிறோம் எனக் குறிப்பிட்டார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திய நான் தயானாந்தாவின் நிகழ்ச்சி யைப் பாராட்டியதோடு சின்னமாமியின் கதையை மீண்டும் விளக்கி தினகரன் வாரமலரில் எழுதியிருந்தேன். அதற்கு கமலநாதனுக்கு பாராட்டும் தெரிவித்து வாசகர் ஒருவர் கடிதம் எழுதி இருந்தார். இதன் பின் 2002களில் அவஸ்திரேலியாவிலிருந்து நித்தி கனகரத்தினாம் கொழும்புக்கு வந்திருந்தார். அவர் தொலைக் காட்சிகளில் பேட்டிகள் கொடுத்திருந்தார். இவரோடு தொடர்பு கொண்ட நான் அவரோடு ஒரு நேர் காணலுக்கு நேரத்தை கேட்டிருந்தேன். ஒரு மாலைப்பொழுதில் அவரைச் சந்திக்க முடிந்தது. நமது உரையாடலின் போது சின்ன மாமியின் கதையையும் கேட்டேன். அப்பாடலை தான் எழுதவில்லையென்பதையும், அப்பாடல் தனது கையில் கிடைத்து சில திருத்தங்களுடனும் பாடியதாகவும் கூறினார். உரையாடல் முடிந்த போது நித்தியின் புகைப்படமொன்றை கேட்டேன். நித்தி புகைப்படம் அனுப்பிவைய்ப்பதாக கூறினார். அனுப்பிவைக்கவேயில்லை. என்னுடன் உரை யாடிய பின் உடனே கமலநாதனுடனும் தொலைபேசியில் கதைத்தும் மகிழ்ந்தார். பெருமை இல்லாத ஒரு கலைஞர் என்பதை நித்தி புரிய வைத்தது பெருமகிழ்ச்சியை இன்றும் தருகிறது. இதை எழுதுவதற்கு காரணம் நாம் அக்கறையின்மையாக இருந்து கொண்டால் அது வேருயாருக்கும் புகழைத் தந்துவிடும் என்பதையே கூற முற்பட்டேன். இசைத்தட்டுகள்,

ஒலி நாடாக்கள், தயாரிப்பவர்கள், பாடலை எழுதியவர், தயாரிப்பாளர் ஆகியோரின் பெயர் கணை மாற்றி போட்டுக் கொள்வார்கள். இதனால் உரியவர்கள் மனவேதனை அடைவது முண்டு. நமது எந்த எழுத்தையும் நாம் பத்திரப் படுத்துவது அவசியமென்பதை சின்னமாமியின் கதையினுடாகவும் அறிய முடிகிறது.

பொப்பிசை வேகம் நகரம் கிராமமென்று பரவியவேளை எல்லா இடங்களிலும் பொப்பிசை நிகழ்ச்சிகளை சிலர் ஒழுங்குசெய்தனர். பொப்பிசையில் பிரபலம்யான பாடக்களின் பாடல்களை பாடுவதில் இளைஞர்கள் பலர் ஆர்வம் காட்டினர். பெரிய பாடசாலைகளின் மாணவர்களும், பல்கலைக்கழக மட்ட மாணவர்களுமே இக் காலத்தில் தங்கள் ஆர்வத்தை வெளிக் காட்டினர். பேராதனை பல்கலைக் கழக மாணவனாகவிருந்து, எஸ் - கோகுலதாசன் பாட்டி விற்றகேக் என்ற பாடலையும், மு. பாக்கியராஜன் சீதனத்தை சாடிடுவீர் நீங்கள் என்ற பாடலையும், A.E. மனோகரன் அழுதன் அண்ணா மலை பாடிய பாடல்களையும் பாடுவார்கள். K. பாலச்சந்திரன் அவர்களும் பல பொப்பிசை பைலாப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். பாலச்சந்திரனின் பாடல்களுக்கு வாழைச்சேனை காகித ஆலையில் பெரும் வரவேற்பு இருந்ததை அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் அறிய முடிந்தது. பொப்பிசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஜனத்திரள் வந்து குவிந்தது. ஒலி, இசை ஆகியன் கொழும்பி விருந்தே வந்தன. இசைக்குழுவும் கொழும்பி விருந்து தான் வரவழைக்கப்பட்டது. இதனால் நிகழ்ச்சி கலகலப்பாக அமையும். சிங்கள தமிழ் கலைஞர்கள் ஓன்றாகப் பயணித்து பங்கேற்றது அந்தக்காலம். இந்திகழ்ச்சிகளுக்கு தொகுப் பாளராக ஸல்ட்ரீஸங் மானாமக்கீன் வந்து கலக்கு கலக்கி வைப்பார். அறிவிப்பாளர்களாக

K.S. ராஜா, அப்துல் ஹமீட், நடராஜாசிவம், ராஜேஸ்வரி சண்முகம் என்று வானொலி அறிவிப்பாளர்களும் அரங்குகளில் ஏறிக்கொள் வார்கள். வவுனியாவில் அந்த நாட்களில் பொப்பிசை - அல்லது வேறு கலைநிகழ்ச்சிகளாக இருந்தாலும் அறிவிப்பாளராக உடுவை தில்லை நடராஜா தான் முக்கிய பங்கு வகிப்பார். உடுவையின் அறிவிப்பு ஒரு வித்தியாசமாக இருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் 'மேஜூர்சன்' என்ப வரும் அறிவிப்பாளராக வந்துபோவார்.

வேகமாக பரவி வந்த பொப்பிசையானது வேகமாகவே மறைந்துபோனதுதான் சோகம். என்றாலும் பொப்பிசையின் தாக்கம் இந்தியச் சினிமாவிலும் சிறிது பரவியிருந்ததை காண முடிகிறது. சூராங்கனி, சூராங்கனி என்ற பாடலின் வரிகள் சில பாடல்களில் வந்தது. இதைவிட A.E. மனோகரன் சூராங்கனி என்ற பாடலை இந்தியாவில் பாடியதன் மூலம் அந்தப் பாட்டிற்கு ஒரு மதிப்பும் இருக்கிறது. இலங்கையில் வெளிவந்த கோமாளிகள் படத்திலும் பொப்பிசைசார்ந்த ஒருபாடல் வெளிவந்தது. “எய் - மாமா நீயொரு கோமாளி தான் எல்லோற்கும் நீயொரு ஏமாளிதான்” என்ற பாடலாகும். A.E. மனோகரன் இந்தியச் சினிமாவில் பல படங்களில் நடித்தாலும் அவரை சூராங்கனி மனோகரன் என்றால் தான் தெரியும். இங்கு இன்றும் A.E. மனோகரனும், S. ராமச்சந்திரனுமே பொப்பிசைப் பாடல்களை பாடும் தமிழ்ப்பாடகர்களாக இருக்கிறார்கள். பொப்பிசைப் பாடல்களுக்கு இப்படியொரு நிலை வருமென்று யாரும் நினைக்கவில்லை. பொப்பிசையானது பலசந்தர்ப்பங்களில் மப்பிசையாக மாறியதாலோ தெரியாது; வெகு விரைவில் மங்கிப்போய்விட்டது!

புத்தகக் களஞ்சியம்

(நால் மதிப்புரை)

புத்தகக் களஞ்சியத்தில் நால் மதிப்புரைக்கு நால்களை அனுப்புவர்கள்
இரண்டு மிரதிகளை அனுப்ப வேண்டும். ஒரு வருடத்திற்குள் வெளிவந்த
புத்தகங்கள் மட்டுமே மதிப்புரைக்கு
ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

நூலாரி எதர்ப்பு வக்கரங்களை உக்கரப்படுத்தும் ‘ஞானம்’

‘இஞ்ஞானத்தின் அஞ்ஞானம்’

— சவா

ஞானம் என்கிற சஞ்சிகையின் சிறப்பு மாதந்தவறாமல் நாட் பிந்தாமற் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக அது வெளிவருகிறது என்பது. அத்துடன் அது மட்டுமே, அதன் மெச்சத்தக்க பண்பு என்றாக சொல்ல வேண்டும். பக்கச் சார்பற்ற தன்மை, நடு நிலை எண்பன பற்றி ஞானத்திற் தலையங்கங்கள் வந்திருக்கின்றன. குழு மனப்பான்மை பற்றியும் அதில் மிகவும் பேசப்பட்டு வருகிறது. அரசியலுக்கு அப்பாற பட்ட இலக்கியம் பற்றிய மயக்கங்கள் அதில் இருப்பது போலத் தெரியும். இது ஞானத்தின் தோற்றப்பாடான இலக்கியப் பார்வை.

ஞானம் ஆசிரியரிடம் பக்கச்சார்பற்ற தன்மையோ நடுநிலையோ குழுச்சாராத மனப்பான்மையோ அரசியலுக்கு அப்பாறப்பட்ட இலக்கிய நோக்கோ இருக்கிறதாக நான் நம்ப வில்லை. அவர் கூட அதை நம்ப நியாயமில்லை என்றே நினைக்கிறேன். என்றாலும் மேற்கூறிய விதமான பாசாங்குகள் வணிக நோக்கங்கட்டுப் பயனுள்ளவை எனினும் பரப்பான வணிக விளம்பரங்கள் போன்று உண்மைக்கு புறம் பானவை.

ஞானம் பத்திரிகையினாலோ அதன் பதிப்பாளரும் ஆசிரியருமான ஞானசேகரனாலோ அரசியல் என்னவென்று விளங்கிக்கொள்ள ஒருவர் துய்ப்பியும் நிபுணராக இருக்க வேண்டிய தில்லை. அதேவேளை ஞானசேகரனை ஆட்கொண்டிருக்கும் இடதுசாரி எதிர்ப்பின் வக்கிரங்கள் அண்மைக்காலங்களில் மேலும் உக்கிரமாக வெளிப்படுவதால் அவரது இலக்கி யத்தின் அரசியல் பற்றிச் சிறிது தோலுரித்துக் காட்ட வேண்டியுள்ளது.

ஞானசேகரன் கைலாசபதி மீது கொண்டிருக்கும் பகையுணர்வு விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியது. அவருடைய இலக்கிய ஞானத்தின் அளவு கோல்களின் படி அது அவருக்கு நியாயமானதாகவும் தெரியலாம். ஞானசேகரனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதிக்குக் கைலாசபதியிடம் முன்னுரை பெற்றுத் தருமாறு தனது உறவினரான கி. வகும்புண அப்பயரைக் கேட்ட போது கைலாசபதியின் நன்பரான வகும்புண ஜெயர் அவரை அதற்கு எதிராக எச்சரித்தும் அசட்டுத் துணிவுடன் கைலாசபதியிடம் முன்னுரை பெற்றதாகவும் அம் முன்னுரையிற், கைலாசபதி, சில கதைகளை வாசித்த போது தானரிந்த வேறு சிறுகதைகளை வாசித்த நினைவு வந்ததாகவும் எழுதியதோடு கதை களின் தரத்தை வெகு சராசரியானவை என்றே குறிப்பிட்டு மிருந்தார் என்றும் ஞானத்தில் எழுதியிருந்தார்.

கைலாசபதி குறிப்பிட்ட கதைகளைத் தான் வாசித்தே இருக்கவில்லை என்றும் அப்படி யிருக்கக் கைலாசபதி அவ்விதமாக எழுதியது பற்றியும் ஞானத்தில் ஞானசேகரன் சிலகாலம் முன்பு குழுறியிருந்தார். கைலாசபதி சொன்னது பிழையானது என்று அவரால் நிறுவ முடிய வில்லை. உண்மையிற் சில வேளைகளில் இப்படி விபத்துக்கள் நேரலாம். ஆனால் ஒரு தொகுதி யில் கணிசமான அளவில் நிகழும் போது ஒரு விபர்சகர் அதைப் பற்றிக் கவனியாமல் இருக்க இயலாது.

அதை விட முக்கியமாக, கைலாசபதி தன்னைச் சரியாக மதிப்பிடப்படாத போதும், பிற காலத்தில் தனது நாவலுக்கும் சிறுகதைக்கட்டும்

பரிசுகள் கிடைத்ததாகவும் அதன் மூலம் கைலாச பதியைப் பொய்ப்பித்து விட்டதாகவும் அவர் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்.

இங்கே இரண்டு கேள்விகள் எழுகின்றன. கைலாசபதியாற் கடுமையாக விமர்சிக்கப் பட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட கதை எதுவும் பரிசு பெற்றதா என்பது ஒன்று. அதற்குரிய பதில் இல்லை என்பதாகும் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் யாரிடமிருந்து எப்போது பரிசு கிடைத்தது என்பதாகும்.

சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகள் பல குறிப்பாகத் தமிழுக்கானவை, அரசியற் காரணங்கட்டு மட்டுமல்லாது தனிமைப்பட்ட நட்பும் பகையுங் காரணமாயும் முடிவாகியுள்ளன என்பதை ஞானசேகரனும் மறுக்கமாட்டார். ஞானசேகரனுக்கு பரிசுகள் கிடைத்த காலம் யூ.என்.பி ஆட்சிக்காலம். இதற்கு மேல் பரிசு களின் அரசியல் சாராத பரிமாணம் பற்றி நான் சொல்ல அவசியமில்லை.

அண்மையிற் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நிகழ்வொன்றில் “தனது பெருமதிப்பிற்குரிய” கைலாசபதியைக் குறித்தே என். கே. ரகுநாதன் “நிலவிலே பேசுவோய்” சிறுகதையை எழுதிய தாகக் கூறப்பட்டுக் கைலாசபதி பற்றிய வீண் சர்ச்சைகள் எழுந்த போது மௌனங்காத்த ராகுநாதன் நாற்புது வருடங்களுக்கும் பின்னார் தான் தனது கதை கைலாசபதி பற்றியதல்ல என்ற உண்மையைச் சொன்னார் என்று ரகுநாதனைக் கடிந்து கொண்டார்.

முதலாவதாகத் தன்மீதான அவதாரு களைக் கைலாசபதி என்றுமே பொருட் படுத்திய வரல்ல. இரண்டாவதாகக் கதையையும் அது எழுதப்பட்ட காலத்தையும் அறிந்த எவரும் அது கைலாசபதி பற்றியதாக இருக்க இயலாது எனவும் கதையில் வருகிற சாதியவாதி ஒரு ‘காந்திய வாதி’ எனவும் அறிவர். இதை

யெல்லாம் அறிந்து கொண்டும், இவ்வாறாக அவதாரு கிளப்புகிறவர்க்கட்குக் களமமைத்துக் கொடுக்கிற “ஞானம்” எட்டின் ஆசிரியர் ரகுநாதனைப் பற்றி விமர்சிப்பது சிரிப்புக்குரியது.

அதே கூட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட எழுத் தாளருது தனிப்பட்ட நட்புத்தை பற்றி இன்னொரு எழுத்தாளர் எழுதிய கதையை மிகவும் சிலாகித் துப் பேசினார். இங்கே நம் முன் எழுகிற கேள்வி இது தான். நடந்த ஒரு சம்பவத்தை ஏற்றதாழ அப்படியே அது யாரைப் பற்றியது என்று ஊகிக்கக் கூடத் தேவையற்றவாறு பச்சையாக எழுதுவது படைப்பாற்றவின் வெளிப்பாடா? அக்கதையின் இலக்கியப் பரிமாணம் என்ன வென்று சொல்ல ஞானசேகரனுக்கு இயல வில்லை. அவர் மெச்சிய கதையும் அவர் அதை மெச்சிய காரணமும் நடுநிலையையும் குழுச் சாராத பண்பையும் பற்றி நமக்குக் கூறுகின்றனவா?

ஞானம் சஞ்சிகையில் சிவத்தம்பியின் நேர்காணல் தொடர்கதை மாதிரி நீண்ட போது அது ஞானத்திற்குக் கனதியான ஒரு தோற் றத்தை அளித்தது. எனினும் அந்த நேர்காணல் மூலம் சிவத்தம்பி தனது தடுமாற்றங்களை வெளிப்படுத்திய அளவுக்குப் பயனுள்ள ஒரு இலக்கியப்பார்வையைப் புலப்படுத்தவில்லை. இதுசாரியாகத் தொடங்கித் திரிபுவாதி கஞ்சன் ஒட்டி உறவாடி இறுதியாகத் தமிழ்த் தேசியவாதத்திடம் தஞ்சம் புகுந்துள்ள ஒருவரது நேர்காணலை அடுத்து அதை விட நீளமாகக் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, தொமினிக் ஜீவா ஆகியோரத் தனிப்பட வெறுக்கும் இதுசாரிவிரோத வியாதியினால் எஸ். பொன்னுத் துரை என்பவரது புஞ்சுக்களால் அலங்கரிக்கப் பட்ட புராணம் வெளியானது. இனிக் கம்ப வாரிதி என அறியப்படுகிற இ. ஜெயராஜ்

**இலக்கியத்தை லீற்றவும் கலோவும் அளந்து
மத்ப்படுகிற புவலர்கள் கொலுவிற்றருக்கிற ஒரு
யுகத்தில் ஒலங்கையின் துறமான தமிழ்லக்க்ய ஏஞகள்
வெள்வரத் தடுமாறுக்கன்றன.**

என்கிற ஒருவரது கட்டுரைத் தொடர் வரவுள்ளது. ஞானத்தின் “குழு மனப்பான்மையின்மைக்கும்” “பக்கச் சார்பின்மைக்கும்” மேலும் சான்றுகள் பல உள்ளன. புத்திரிகையில் இடம் பற்றாது. புத்தகமாகப் போடலாம்.

ஞானசேகரண் உதிர்த்தி, இன்னொரு முத்து, எங்களுக்கு “இசங்கள்” வேண்டாம் என்பதாகும். நிச்சயமாக அவருக்கு வேண்டாத இசங்கள் பற்றி நாம் அறிவோம். சோஸலிசம், கம்யூனிசம், மாக்சிசம் என்று ஒரு பட்டியல் உண்டு. அந்தப் பட்டியலுக்கு வெளியே ஹிந்துயிசம் நஷனலிசம் என்று சில விலக்குகள் உள்ளன. பொறுப்புள்ள ஜேணலிசம் அவருக்கு உடன்பாடான இசமாக இருக்குமோ தெரியாது.

ஞானம் புத்திரிகை பெருமளவும் வம்புப் பேச்சிலும் அரட்டையிலும் தான் ஒடுகிறது. சமூகப் பெறுமதியற்ற தனிப்பட்ட வாக்குவாதங்

கரும் சிறுபிள்ளைத் தனமான தனிப்பட்ட தாக்குதல்களும் ஞானத்தில் மிகுதி. அதை நம்பிப்பத்திரிகை நடக்கிற வரை அது இலக்கிய ஏடாகப் பரிணமிக்கப் போவதில்லை.

இலக்கியத்தை லீற்றிலும் கிலோவிலும் அளந்து மதிப்பிடுகிற புரவலர்கள் கொலைவீற்றி ருக்கிற ஒரு யுகத்தில் வாழுகிறோம் என்பதையும் மனதிற் கொண்டு தான் இலங்கையில் தரமான தமிழ் ஏடுகள் வெளிவரத் தடுமாறுகிற நிலையைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

ஞானமும் அதன் ஆசிரியரும் தங்களது இடதுசாரி எதிர்ப்பைக் கைவிட வேண்டு மென்று நாம் எதிர்பார்க்க ஒரு நியாயமும் இல்லை. என்றாலும் “இசம்வேண்டாமிசம்” “நடுநிலையிசம்” “குழுச்சாராமையிசம்” போன்ற பம்மாத்துக்கள் தொடருவது பற்றியாரும் அலட்சியமாக இருக்கக் கூடாது.

எஸ்டி மதுயுந்

- ச. முருகானந்தன்

எங்கள் உறவுகளினதும்

உடமைகளினதும்

எரிந்து போன

சாம்பல் மேட்டு எச்சங்களில்

எறி நீன்றபடியே அழைக்கிறார்கள்

எரியும் பிரச்சினை பற்றி பேசீடு!

ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு

அமைதிவழியில் வாருங்களென

ஆயுதங்களை எந்தியாடியே

அழைக்கிறார்கள் போலியாக!

இடையார்கள்

தாம் மேய்த்து வளர்த்த ஆருகளை

கசாப்புக் கடைக்காரனுக்கு

கொடுப்பது போல்

தம் தேச தமிழர்களையே

போராயுதத்திற்கு இரையாக்கும்

மேய்ப்பர்களாக ஆட்சியாளர்கள்!

பீணந்தின்னீக் கழுதுகளை

இடர் காக்கவென அனுப்பி வைத்தல்

கோழிக்குஞ்சுகள் அடிக்கடி

காணாமல் போதல் புதுமையல்லவோ

மண்ணை மனீதரும், மனீதரை

மண்ணும்

பறிகொழுத்தபடி இருக்கையில்

நெந்து போன எங்கள்

உள்ளங்களுக்கும்

ஒத்தடம் தருவது

காட்டு விலங்கது தான்!

କ୍ଷିଳଗ୍ରଂହାବ୍ୟାଲ୍

ଶ୍ରୀପତି କୃତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପରିଚୟ

മാത്രവ വ്രോത്യൻ

“ஜ்” அலைவரிசை பற்றி சில அவதானங்கள்

‘அரசு சார்பு ஊடகம்’ என்றாவில் ‘ஜி’ அலைவரிசைக்கு ஒரு தேசியப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். அதிலும் இலத்தீரனியல் ஊடகம், தொலைக்காட்சிச் சாதனம் என்ற வகையில் அதன் அடைவுகளும் தாக்கங்களும் மக்கள் பொறுப்பு மிகக்குதாக அமைய வேண்டும். அந்த எதிர்பார்ப்பு பற்றிய சந்தேகங்களை, கேள்விகளை முன்வைப்பது ஒரு சமூகப் பொறுப்பு உள்ள விமர்சகளின் பணி என்று நம்புகின்றேன்.

1. குரையிறு உதயத்ரிசனம்

அண்மித்த சில வாரங்களாக ஞாயிறு உதயத்ரிசனம் நேரடி நிகழ்ச்சி காணாமற் போயுள்ளது. அந்த நேரத்தில் 'குட்மோணின் 9.30' என்று ஒரு 'ஆபாச நிகழ்ச்சி' ஒனிபரப் பாகின்றது.

தொலைக்காட்சி என்பது சின்னத்திரை அல்ல. அது சினிமாவுக்கு முன்னுடைய கொடுக்கும் சாதனமும் அல்ல. தொலைக்காட்சி ஒரு வெறும் பொழுதுபோக்கு சாதனமும் அல்ல. அது ஒரு அறிவியற் சாதனம், அறிவுடைய சாதனம், குடும்பம் சார் தொழில்நுட்ப ஊடகம். இதனை ஜ் அஸலவரிசை மட்டுமே ஏனோ மறந்து விடுகின்றது.

காரணம் ஏக காலத்தில் ரூபவாழினி அலை வரிசையில் ‘இரிதா ஆய்போவன்’ விமர்சையாக நடைபெறுகின்றது. அதில் அறிவு பூர்வமான, குடும்பம் சார் ஆய்வு, மொழி, இலக்கிய, விஞ்ஞான கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

என் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு? என் இந்த மழுங்கடிக்கும் முயற்சி என்று சந்தேகம் எழுகின்றது. அதற்கு அப்பால் நிகழ்ச்சி வடிவமைக்கப்படும் போது அது ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான கள் ஆய்வு முடிவுகளை அடிப்படையாக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும்.

ஞாயிறு தினங்களில் விடுமுறை நாளில் வீட்டில் இருக்கக் கூடிய பெரியவர்கள் தமது குடும்பத்துடன் அமர்ந்திருந்து இலகுவான, செறிவான, கலாசார அம்சங்களுடன் கூடிய காத்திரமான நிகழ்ச்சிகளையே எதிர்பார்க் கின்றனர். அனா குறை ஆண்டியுடன் கூடிய ஆட்டல், பாடல் சினிமாக் காட்சிகளுடன் கூடிய மொழியை குழி தோண்டிப் புதைக்கும் ஒளிபரப்பாளர்களின் நையாண்டிச் சேட்டைகளை அல்ல.

மறுபக்கமாகப் பார்ப்பதானால் தமிழ் மக்களின் அறிவுசார், கலாசாரம் மொழிசார் சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்கும் அல்லது வெறுப்பேற்றி தொலைக்காட்சி ரசனையை தாழ்வுடுத்தும் முயற்சியே அரங்கேற்றப் படுகின்றது என்று விளக்கம் கொள்ள முடிகின்றது.

2. காலைச் செய்திகள்

காலை 7. 30 மணிக்கு தமிழில் செய்திகள் ஒளிபரப்பாகின்றன. அதனை வவு அவதாரநாகப் பார்த்த பின்பே 'மறுஒளிபரப்பு' என்று தெரிகின்றது. இன்றைய இலத்திரனியல் தொலைத் தொடர்பு-தகவல் யுகத்தில் காலை வெளியான செய்தி பகலில் பழைய செய்தியாகப் போய்விடும்.

ஆனால் ‘ஜி’ அவைவரிசையில் ‘பழஞ்சோறு’ போல் செய்தி நிகழ்ச்சி காலையில் ஒளிபரப் பாகின்றது. சில வேளைகளில் ‘மறுஓளிபரபு’ என்று சிறு குறிப்பு போடவும் மறந்து விடுகிறார்கள். முதல் நாள் இரவு தயாரிக்கப்பட்ட செய்தி அன்றைய மாலை வேளையை மையப்படுத்தி

தயாரிக்கப்படுகின்றது. அது மறுநாள் ஒளிபரப்பபடும் போது இடம், பொருள், ஏவல், காலம், வார்த்தமானம், என்... எல்லாம் மாறியிருக்கும்.

எனவே செய்தியை மறுநாள் காலை மறு ஒளிபரப்புச் செய்வது முற்றிலும் முட்டாள் தனமான சேவைப்பாங்காகும். இதன் மறு தலையை நோக்கினால் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பில் உள்ள கையாலாகத் தனத்தை உணர முடி கின்றது. தற்சார்பு உள்ள ஊடகமானால் காலையில் புதிய செய்தி நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து வழங்க வேண்டும்.

3. சுஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகள்

குறிப்பாக 'சிகரம்', 'பிரவாகம்' என்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். நிகழ்ச்சிகளின் நோக்கம் நன்று. ஆனால் அடிக்கடி 'மறுஒளிபரப்பு' உடன் விட்டு விட்டு இருப்பதால் அந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தாமே தயாரித்து, தாமே தொகுத்து நடத்தும் ஜாம்பவான்கள் சோடை போய்விடுகிறார்கள்.

'சிகரம்' நடத்துபவர் 'ஊதிவிட்டால் இறந்து போவார்' போல செத்துப் பிழைக்கும் உசாருடன் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்துக் கூறு கின்றார். ஒன்றில் அவர் தாம் தயாரித்து வழங்கும் நிகழ்ச்சியை வெறும் பார்வையாளாக இருந்து பார்த்துப் பழக வேண்டும், அல்லது வேறு சிங்கள மொழி ஊடகங்களில் சுஞ்சிகை நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரிப்பவர்கள் எப்படி பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துப் பழக வேண்டும். குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓடினால் சலிக்கத்தானே செய்யும்.

'பிரவாகம்' நிகழ்ச்சியும், 'நான்காவது பரிமாணம்' நிகழ்ச்சியும் அவ்வாறான குறைபாடு கருந்தன் 'ஒற்றையுட்பாதையில்' நடப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது. பார்வை அகலப்பட வேண்டும். விவேகம் வேண்டும். தொலைக் காட்சியை பல்வேறு துறை சார்ந்தவர்களும் பல்வேறு அறிவு மட்டம் உள்ளவர்களும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற அச்சம். தெளிவு உண்மைத்தன்மை. அகத்திறம் இருக்க வேண்டும்.

4. இறக்குமதி நிகழ்ச்சிகள்

தேசிய ஊடகம் என்று பொறுப்பையும் தாண்டி 'சக்தி ரீ.வி' யா என்று கண்டு நெஞ்சு நோகும் வகையில் தென் னிந்தியாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அலங்கோலங்கள் 'ஜ' அலைவரிசையில் அரங்கேறுகின்றன.

அவை நாடகம், கலாட்டா, நடகைச்சபை, பாடல், திரை விழங்களும் என்று பல்வேறு வகைப் பட்டாலும் சமூகக் கட்டமைப்பைச் சீரழித்தல் என்பதே ஒரே குறிக்கோள் உடையன. அவற்றை மலிவான விலைக்கு இறக்குமதி செய்து ஒளிபரப்பும் 'ஜ' அலைவரிசையினரும் அந்த மாபெரும் பாவத்துக்கு துணை போகின்றவர்கள் ஆகுவர்.

ஒரு தேசிய இலத்திரனியல் தொலைக் காட்சி என்ற வகையில் ரூபவாஹினி ஸ்தாபனத்திடம் போதிய வளம் உள்ளது. வெளியே கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். இவற்றை சரியாகப் பயன்படுத்தினால் தரமான உள்ளஞர் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்க முடியும்.

அண்மையில் அரசினால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட 'இறக்குமதி' நிகழ்ச்சிகளுக்கான அதிக வரி முறை தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் இலங்கையில் தமிழ் - தொலைக்காட்சி என்பது உயிர் பெறும் ஊடக சாதனமாக அமையும்.

மென்னக்கண்ணீர்

-பிரமிளா செல்வராஜா

நான் கொழுந்தை ஆயும்
ஒல்லவராகு தடவையிலும் - என்
பெருவிரலுடன் சுட்டுவிரலும்
ஸ்பரிசித்து மீள்கின்றது
பலமுறை வந்து மேரதும்
பலமான தொடுகையில்
இதயில்லை என்றாலும்
ஒன்றையான்று இம்சிக்காமல்

ஒத்துழைத்து உழைக்கின்றது
பல்லவரியர்முறை இணைந்து ரீந்து
தேய்ந்து பேரன அதே
விரல்களேயே ஊதியத்தையும்
எண்ணீப்பார்க்கின்றேன்
விரலேரா கறை வெடிப்புகளீல்
மெளனக்கண்ணீராய்
சீழ் வடிகின்றது.

பயணியின் பார்வையில்... !

கேள்மனியில் ஃபிராங்பேட் விமான நிலையம், கொழும்புக்கு புறப்படவிருந்த விமானம் தனது பயணத்தைத் தொடங்க இரண்டு மணி நேரத்துக்கு முன்பே அங்கு வந்து விட்டேன்.

என்னை அழைத்து வந்த நண்பர் தமக்கு அவசர வேலை ஒன்று இருப்பதாக கூறி எனக்குக் கோப்பியும் வாங்கித்தந்துவிட்டு போய்விட்டார்.

அவுஸ்திரேவியா கடவுச்சீட்டு இருந்த போதிலும் இலங்கையில் பிறந்தவன் என்ற ஒரே காரணத்தால் பல தடவை அதனை நன்கு ஆராய்ந்துவிட்டே உள்ளே அனுப்பினார்கள். எம்மவர்கள் அந்தாவக்கு மகிழை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

எனது பொதிகளை அனுப்பி விட்டு குடியகல்வெப் பிரிவில் செய்யவேண்டியதையும் செய்து விட்டு நேரத்தைப் பார்த்தேன். நேரம் தாராளமாக இருந்தது. அங்கு நடமாடுத்திரிந்தேன். விமானத்துவர் அமர்ந்து விட்டால் இப்படி உல்லாசமாக நடமாட முடியாது.

பொதி

முருகபூபதி
[அவுஸ்திரேவியா]

இயற்கை உபாதையை சாட்டாக வைத்து சில நிமிடங்கள் எழுந்து சோம்பல் முறித்து சிறு நடை நடக்கலாம். எனவே ஆசை தீர் நடந்து கொண்டிருந்தேன்.

வாட்சாட்டமான ஆஜானுபாகு தோற்றத்தில் ஓருவர் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

அவரது முகத்தில் இனம் புரியாத வாட்டம். பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவர் ஒரு இலங்கைக்குமிழா் என்பது புரிந்து விட்டது. அவரும் என்னைப் போன்று கொழும்புக்குச் செல்லக் காத்திருப்பவர்தான்.

அவரைக் கடந்து நடக்கையில் மந்தகாசமான புன்னைகையை உதிர்த்தார். நான் சிரித்தேன். மீண்டும் நடந்து அவர் அருகில் வந்தவுடன் எனது கரத்தை நீட்டினேன். அவரும் அதற்குக் காத்திருந்தவர் போன்று தமது கரத்தை நீட்ட குலுக்கிக் கொண்டோம்.

கொழும்புக்கா... அவர் தமிழிலேயே கேட்டார்.

ஓம்

ஜேர்மனியில் எங்கே இருக்கிறீங்க?

நான் இங்கில்லை, அவுஸ்திரேவியாவில் இருக்கிறேன். இங்கு உறவினர்கள் நண்பர்களைப் பார்க்க வந்து விட்டுத் திரும்புகிறேன். கொழும்புக்குப் போய்ச் சில நாட்களில் அவுஸ்திரேவியா போய் விடுவேன். என்றேன்.

உங்களிடமும் இங்குள்ளவர்கள் ஏதும் கொடுத்து விடவில்லையா? என்று அவர் கேட்டதிலிருந்து அவரது முக வாட்டத்துக்கான காரணம் எனக்கு ஓரளவு புரிந்தது.

அவருடன் சில நிமிடங்கள் உரையாடிய போது அவர் அழாத குறையாக சொன்ன வற்றின் சுருக்கத்தை இங்கே பறிவு செய்கிறேன்.

அவர் கொழும்பில் ஒரு பிரபல வங்கியில் உயர் அதிகாரி விடுமுறையைக் கழிக்க ஜெர்மனி வந்துள்ளார். திரும்பும் போது அவரது பொதியின் எடை அதிகரித்துள்ளது. பொதியில் உள்ளடங்கிய சிலவற்றில் அவருக்கு சொந்த மானவை 25 சதவீதம் தான். ஏனையவை அனைத்தும் ஜெர்மனியில் இருக்கும் அறிந்த தெரிந்தவர்கள் ஊரில் இருக்கும் தமது சொந்த பந்தங்களுக்கு கொடுத்து விடும் பரிசுப் பொருட்களும் சொக்கலேட்டுகளும் தான். எடை கூடியதால் அவர் பெருந்தொகையான பணத்தை செலுத்த வேண்டியது விதியாகி விட்டது. அவரை விமான நிலையத்துக்கு அழைத்து வந்தவர்களும் போய்விட்டார்கள். யார் யாருக்கோ பொதியும் சுமந்து தனது சொந்தப்பணத்தில் கட்டணம் செலுத்த வேண்டிய தூர்ப்பாக்கியத்துக்கு ஆளானவர்.

பாருங்கள் அவர்கள் தந்த பொருட்கள் சொக்கலேட்டுக்கள் யாவும் கொழும்பிலேயே வாங்கலாம். இப்பொழுது கொழும்பில் எல்லாம் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது... அப்படி இருக்க என்மீது சுமை ஏற்றி விட்டார்கள். கொழும்பு சென்ற பின்பு இது பற்றிச் சொன்னால் நான் வங்கியில் வேலை பார்ப்பதால் – எனக்கு என்ன பணக்கஷ்டம் என்றுதான் பாராத்தனமாகச் சொல்வார்கள். வங்கியிலும் கும்மா பணம் தர மாட்டார்கள் இனிமேல்... இந்தப் பக்கமே வரமாட்டேன்.

அவரது உள்ளக் குழுறல் நியாயமானது.

விமானம் ஏற்பவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் சுமை ஏற்றும் பலஸர நானும் எனது வாழ்வில் அனுபவத்தில் அறிந்து வைத்துள்ளேன்.

இதனால் தானே என்னவோ பலரும் நாலாம் பேருக்குத் தெரியாமல் பயணிக்கின்றனர்.

போய் வந்த பின்பு சொன்னால் அடே தெரியாமல் போய்விட்டதே. தெரிந்திருந்தால் ஒரு சாமான் கொடுத்துவிட்டிருப்போமே.... என்பார்கள்.

நான் எனது பயணங்களை மறைப்பது இல்லை... வீட்டிலே எனக்கு வெளிவாய் என்றும் பெயர். உதட்டால் பேசாமல் உள்ளத்தால் பேசுபவர்கள் நிறையத் துண்பங்களை அனுப விக்கத்தான் வேண்டும்.

நானும் எனது பயணங்களில் சுமை காவியிருக்கிறேன். எனக்காக அல்ல. மற்றவர் களுக்காக.

பயணங்களில் நான் எனக்காக எடுப்பது புத்தகங்கள் தான். அதுவே எடையைக் கூட்டி விடும். மற்றவர்களின் சுமையையும் ஏற்ற வேண்டும். என்பதற்காக எனது புத்தகங்களை குறைத்தும் கொள்வதுண்டு. இப்படி நான் ஒவ்வொரு பயணங்களிலும் விட்டு விட்டு வந்த பல புத்தகங்கள், நீர்கொழும்பிலும் சிங்கப்பூரிலும் என் வரவுக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

எவரும் ஏதும் பொதிகளைத் தரும்போது உணவுப் பொருட்கள், மருந்து வகைகள் இவற்றை மட்டும் தயவு செய்து தந்து விடாதீர்கள். என்னால் அவற்றை அவஸ்திரேவி யாவுக்கு கொண்டு போக முடியாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விடுவேன்.

ஒரு சமயம் ஒடியல் கொண்டு வந்து மிகவும் சிரமப்பட்டேன். மேற்கு அவஸ்திரேவிய மாநிலத்தில் பேர்த் விமான நிலையத்தில் இறங்கியபோது ஒடியல் குறித்த விளக்கம் கொடுப்பதற்கு நான் பட்ட பாடு. பணை மரத்தைப் படைத்த இறைவனுக்குத்தான் தெரியும்.

எனக்குத் தெரிந்த அன்பெராருவர் 50 ரூபாவும் (இலங்கை நாணயத்தில்) பெறுமதி யில்லாத அதிமதுரத்தைக் கொண்டு வந்த ஆயிரம் டெலர் அபராதம் கட்ட வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி ஏதோ விதி வசத்தால் தப்பினார்.

விமான நிலையங்களில் என்ன தான் கடுமையான சோதனைகள் நடந்த போதிலும் போதை வஸ்து கடத்துபவர்கள் கச்சிதமாகத் தமது வேலையைச் செய்து கொண்டுதானிருக்கிறார்கள்.

உலகம் சுருங்கி விட்டது. திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை அழுவில் இருப்பதால் எங்கும் எதுவும் வாங்கலாம். அவஸ்திரேவி யாவில் இருக்கும் மளிகைக் கடைகளில் ஊறுகாய் முதல் உப்புமா வரையில் சகலதும்

உண்டு. கறிவேப்பிலையும் உண்டு. அப்படி இருக்கும் போது ஒரு பயணியிடம் ஏதும் கொடுத்துவிடுவதற்கு முன்பு அந்தப் பொருள் அந்த நாட்டில் இல்லையா என்பதை அறிந்து உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும். என்பது இந்த யாத்திரிகளின் தாழ்வையான வேண்டு கோள்.

எனது நண்பர் ஒருவருக்கு தபால் நிலையத்திலிருந்து கடிதம் வந்தது. உங்களுக்கு ஓர் கடிதம் வந்துள்ளது. அதனைத் தபால் நிலையத்துக்கு வந்து உங்கள் அடையாளத்தைக் காண்பித்துப் பெற்றுக் கொள்ளவும் என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இங்கே அடையாள அட்டை பெரும்பாலும் எமது கார் வைசென்ஸ் தான். அல்லது கடவுச்சீட்டு.

நண்பரும் தபால் நிலையம் சென்றார். ஒரு கடித உறையைக் கொடுத்து இதனுள்ளே என்ன இருக்கிறது எனக் கேட்டார்கள்.

அவர் கடித உறையைப் பார்த்தார்.

கோப்பாயில் இருக்கும் அவரது தாயார் அனுப்பியுள்ள கடிதம். அதனுள்ளே சிறிய சரை-ரிச பேப்பரில் சுற்றப்பட்டது.

அந்தச் சரை மீதுதான் தபால் நிலையத்தாருக்கு சந்தேகம்.

நண்பர் சரையைப் பிரித்துப் பார்த்தார். திரு நீறு ஊர்க்கோயில் திருவிழாவின் போது தாயார் மகனுக்காக அர்ச்சனை செய்து அனுப்பியது. தபால் நிலையத்தில் இது என்ன என்று கேட்டார்கள்.

எனது நண்பர் அதனைத் தொட்டு நெற்றியில் இட்டுக் கொண்டார். தபால் நிலையத்தில் அவரை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள்.

திருநீறை மணந்து பார்த்தார்கள். பிறகு சிரித்தார்கள் நண்பரும் சிரித்துக் கொண்டே கடித உறையைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்து தாயாருக்கு உடனடியாகவே கடிதம் எழுதி அனுப்பினார். இனிமேல் இப்படியெல்லாம் செய்யாதீர்கள். எனக்கு ஒரு நாள் வேலை கட்ட. வீணாக வீவு எடுத்துக் கொண்டு போனேன். இங்கே இப்போது கோயில்கள் உண்டு. அங்கே

திருநீறும் தாராளமாக உண்டு. உங்கள் பாசத்துக்கு நன்றி. நண்பருக்கு வந்ததோ துளசி விதைகள். இந்தியாவிலிருந்து அனுப்பி யிருந்தார்கள். ஒடியூக்கும் திருநீறுக்கும் துளசி விதைக்கும் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டிய வர்கள் நாங்கள் என்பதை யார் அறிவார்.

எமக்குத்தான் இந்தக்கதி என்றால் இந்தியாவின் ஜனாதிபதி அப்துல் கலாம் அவர்களுக்குக் கிட்டிய அனுபவம் மிகவும் விசித்திரமானது. ஆனால் பாதிக்கப்பட்டது அவரல்ல. ஒரு அப்பாவிக் கிராமவாசி.

அப்துல்கலாம் மிகவும் எளிமையானவர். படாடோபங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். அத்துடன் அவர் ஒரு விஞ்ஞானி. இளைய சமுதாயத்தின் ஆற்றல்களுக்கு மதிப்பளிப்பவர். இதனை யெல்லாம் நன்கு தெரிந்த ஒரு மாநிலத்தில் புறநகர்ப்பகுதியில் வசித்து வந்த ஒருவர் தாமே ஒரு துப்பாக்கியைச் செய்து பார்த்து விட்டு அதனைத் தபாலில் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பியுள்ளார்.

ஜனாதிபதி அதனைப்பார்த்து அங்கீகரித்தால் உள்நாட்டுவேயே துப்பாக்கி தயாரிக்க முடியும் என்பது அந்த அப்பாவியின் நோக்கம்.

சரி, குறிப்பிட்ட பொதியை அந்நபர் ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பினால் அதனை அனுப்புவதற்கு முன்பு குறிப்பிட்ட தபால் நிலையம் நன்கு சோதித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதனைச் செய்யவில்லை.

பொதி ஜனாதிபதியின் மாளிகைக்குச் சென்று விட்டது. அங்கிருந்த பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தார்கள் திறந்து பார்த்த பொழுது தான் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள். அனுப்பிய அப்பாவியின் முகவரியைக் கண்டறிந்து கைது செய்து விசாரணை நடத்தினார்கள்.

அவஸ்திரேலியாவில் திருநீறு சரையும் துளசி விதையும் உரியவரிடம் போய்ச்சேரு முன்பே தபால் நிலையம் பரிசோதித்து விட்டது.

ஆனால் பாரத நாட்டில் ஒரு ஜனாதிபதிக்கு ஒரு துப்பாக்கி பார்சலில் சென்றடையும் வரையில் தபால் நிலையங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தன? இக்கேள்வியை யார் கேட்பது?

உதகால கலை இலக்கிய ஒத்துவகள்

த. சி. அருந்தவன்

இலங்கை பத்திரிகையாளர் ஜவருக்கு கொரவம் :

பல்துறைசார் திறமைகளை வெளிப்படுத்திய பத்திரிகையாளருக்கு இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும், இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனமும் இணைந்து நடாத்திய விருது வழங்கும் விழா கல்கிசை மஷன்ட் லெவனியா ஹோட்டலில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் புகழ்பெற்ற ஜந்து பத்திரிகையாளர்கள் நீண்டகாலம் பத்திரிகைத் துறைக்கு ஆற்றிய பணிக்காகக் கொரவிக்கப்பட்டனர்.

திருமதி ஹேமா குணவர்த்தன 1953 – 1984 வரை தினமின் பத்திரிகையிலும் பின்னர் விழை பத்திரிகையிலும் சேவையாற்றியுள்ளார். கேலிச் சித்திர ஓவியரான மொடா கெதர வணிகரத்னி 1952 – 1963 வரை ஸங்காதீப பத்திரிகையிலும் அத்த, தவச உள்பட சகல அச்சு ஊடகங்களிலும் பணியாற்றியுள்ளார். லெஸ்லி தஹநாயக்க டெய்லி நியூஸ், ஒப்சேவர், பத்திரிகை களில் கடமையாற்றிய இவர் தற்பொழுது சண்டே லீடர் பத்திரிகையில் கடமையாற்றுகின்றார். பொழுன பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியரான வே. வி. அபேகுணவர்த்தன சிலுமினா, ஐனதா, ஸவச, சியாட ஆகிய பத்திரிகையில் சேவையாற்றியுள்ளார். வீரகேசரி மற்றும் தினக்குரல் பத்திரிகைகளின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியராக இருந்த கலாகூரி ஆ. சிவனேசச்செல்வன் இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் அங்கத்தவராகவும், தெற்காசிய சுதந்திர ஊடக அமைப்பின் உப தலைவராகவும் இலங்கை இதழியல் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும், இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் பிரதிப் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார். மேற்கூறப்பட்ட ஜவருடன் இலங்கை இதழியல் கல்லூரியில் மும்மொழிகளிலும் திறமைகளை வெளிப்படுத்திய புதிய ஊடகவியலாளர்களும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டனர்.

எம். ஏ. நுஃமான் படைப்புகள் :

முற்போக்கு இடதுசாரி இலக்கிய இயக்க செல்நெறிகளில் ஆழக்கால்பதித்த எம். ஏ. நுஃமான் அவர்களின் இலக்கியப் படைப்புகள் சார்ந்த ஆய்வுக்கருத்தாங்கு கலாநிதி செல்லி திருச்சந்திரன் தலைமையில் கொழும்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் 16.07.2006 அன்று நடைபெற்றது. ஆய்வுரையை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை சீரேஷன் விரிவுரையாளர் கலாநிதி செ. யோகாராசா அகன்று விரிந்த தனது அனுபவத்தில் நின்று ஆற்றினார். “வாழ்க்கை அறிமுகம், படைப்புகள் பற்றிய அறிமுகம், கவிதைகளின் பொதுவான நோக்கு, ஈழத்து முற்போக்குக் கவிதை ஒப்பீடு என்ற நான்கு விடயத்தில் ஒட்டுமொத்தமான அவரின் கவிதை ஆக்கங்களைப் பற்றியே எனது ஆய்வை முன் வைக்கின்றேன். நவீன கவிதைப் பாரம்பரியம் பாரதி, பாரதிதாசனைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் ‘மறுமலர்ச்சி’, ‘பாரதி’ சஞ்சிகைகள் மூலம் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட கே. கணேச, அ. ந. கந்தசாமி ஆகியோர் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை வெளிக்கொணர்ந்தார்கள். 1950களில் மஹாகவி, நீலாவனன் யதார்த்த வாதத்தை முன்னிறுத்திக் கவிதைகளை எழுதினார்கள். இந்தப் பின்புலத்தில் நுஃமான் என்ற கவிஞர் உருவாகின்றார். 1960களில் முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த

க. பசுபதி (யாழ்ப்பாணக்கவிராயர்) மார்க்சிச கண்ணோட்டத்தில் கவிதைகளை யார்த்தார். அவரைத்தொடர்ந்து மார்க்சிய சிந்தனையில் நின்று ஏ. நூலிமானும் கவிதைகளைப் படைத்தார். அவின் ஆளுமை பன்முகப்பட்டிருந்தது. கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு என்று பரந்திருந்தது. ஏராளமான கவிதைகளை படைத்துள்ள இவர் பத்துச் சிறுகதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். மார்க்சிக விமர்சனத்தை அழகியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் புதிய சிந்தனையை உருவாக்கினார். வித்தியாசமான போக்கு அவருடைய தனித்துவமாகும். மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பெரிதும் ஈடுபாடு காட்டினார். அவருடைய பலஸ்தீன் கவிதைகள் பலராலும் பேசப்பட்டன. மார்க்சிய வாதியான பட்புலோ நெருடாவின் பல கவிதைகளையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். கவிதைகளை வடிவால்தியில் ஏற்படுத்திய மாற்றம் (மரபுநின்று புதுக்கவிதைக்கு) காலத்திற்கு ஏற்றமாற்றமாக அமைகின்றது. ” என்று கலாநிதி செ. யோகராசா குறிப்பிட்டார். ஆய்வுரையைத் தொடர்ந்து ஆய்வரங்கு இடம் பெற்றது. இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டினை விபவி கலாசார மையமும், முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தன.

‘வெள்வூத்துக்கம்’ அறிமுகக் கருத்தரங்கு :

மார்க்சிச முற்போக்கு மூத்த எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையனின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதியின் அறிமுகக் கருத்தரங்கு விபாஷா மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் ஆதாவில் நடைபெற்றது. சிங்கள மொழிபெயர்ப்பை விபாஷா மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் டிப்ளோமா சான்றிதழ் பெறுநர் திரு. ஜி. ஜி. சாத் ஆனந்த செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. விபவி கலாசார மையத்தின் இயக்குநரும் பிரபல சிங்கள எழுத்தாளரு மாகிய திரு. ஐயதிலக்க கமெல்லவீர தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்வில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை திரு. எஸ். சிவகுருநாதன் சமகாலத்தில் மேற்கொண்டமை சமூகமளித்திருந்த தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக அமைந்தது. சிறுகதைத் தொகுதியின் நூலாசிரியர் நீர்வை பொன்னையன் பற்றிய அறிமுக உரையை ஜி. ஜி. சாத் ஆனந்த நிகழ்ச்சித்தினார். இருபத்தாறு வயதில் எழுதத் தொடங்கிய நீர்வை கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக எழுதிவருகின்றார். மேடும், பள்ளமும், வேட்கை, பாதை, ஜென்மம் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்” என்றார். ஆய்வுரைகளை பிரபல சிங்கள எழுத்தாளரும் சட்டத்தரணியுமாகிய திரு. எஸ். ஜி. புஞ்சிலேஹா, பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர் திரு. தெனகம சிறிவார்த்தன தனது உரையில் நீர்வைபொன்னையனின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு நூல் அறிமுக விழாவில் கலந்துகொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தை ஒரு பாக்கியமாகக் கொள்ளுகின்றேன். அவரும் நானும் சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள். மார்க்சிசம்பால் ஈர்க்கப்பட்டு ரஸ்சிய, சீன எழுத்தாளர்களின் நூல்களை நாம் படித்தோம். வறிய யாழ்ப்பாண விவசாய மக்களின் பிரச்சனைகள், அவலங்கள், போராட்டங்கள் பற்றி மார்க்சியவாதியான அவர் தன் படைப்புக்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்தார். பண்பாட்டுக் கோலம் கொண்ட முறையில் சாத் ஆனந்த சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பைத் தந்துள்ளார் என்றார். திரு. எம். கே. இராகுலன் மற்றும் சமூகவியல் விரிவுரையாளர் திரு. கே. எல். எஸ். குசமரத்ன ஆகியோரும் ஆய்வுரை வழங்கினார்கள். எழுத்தாளர்கள், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மூலினங்களிலிருந்தும் வருகை தந்திருந்தனர். விழா ஏற்பாடுகளை விபாஷா மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் இணைப்பாளர் திரு. எஸ். சிவகுருநாதன் செய்திருந்தார்.

ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றிய செயலமர்வு :

விபவி கலாசார மையம் ஒழுங்கு செய்திருந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றி செயலமர்வு 21.07.2006 அன்று கொட்டாஞ்சேனை விவேகானந்தா கல்லூரியில் இடம்பெற்றது. சிறுகதை பற்றி முற்போக்கு மூத்த எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையனும், முன்னாள் கற்பகம் ஆசிரியர் த. சிவகுப்பிரமணியமும் தமது கருத்துக்களை வழங்கினார். கவிதைப்பறி அகவியி, கூடம் சஞ்சீகை ஆசிரியர் தெ. மதுகுதனன் விளக்கங்களை முன்வைத்தார். விவேகானந்தா கல்லூரியின் உயர்வகுப்பு மாணவ மாணவிகள் சுமார் 100 பேர்வரை செயலமர்வில் பங்குபற்றி தமது எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து

கொண்டனர். ஆசிரியர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். செயலமர்வு ஏற்பாடுகளை ஆசிரியர் சிவபுத்திரன் செய்திருந்தார். இச் செயலமர்வுகளை தொடர்ந்து - சுதந்திர இலக்கிய விழாவுக்கு முன் நடாத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை விபவி கலாசார மையம் செய்துள்ளதாக தமிழ்பிரிவின் இணைப்பாளர் நீர்வை பொன்னையன் தெரிவித்தார்.

புலம்பெயர்ந்தவர் மனவடுக்களை ஆய்வு செய்த முதற் தமிழ்ப் பெண்மணி

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களது உளவியற் தாக்கங்கள் பற்றி நோர்வே பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு செய்தவர் கலாநிதியான முதற் தமிழ்ப் பெண்மணி கலாநிதி புஸ்பா கனகரத்தினம்.

இன்று தாயகத்தில் உள்ள போர்ச்சுமூல் இங்கு வாழும் மக்களையும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களையும் உளவியல் ரீதியான பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கி வருகிறது. தாயகத்தில் வாழும் மக்களால் இங்குள்ள மனவடுக்களை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியுமோ அதேபோன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் பல இலட்சம் தமிழர்களது மனவடுக்களை அங்கு வாழும் மக்களால் தான் முழுமையாக உணர்முடியும்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியில் அரசியல் சார்ந்த போர் காரணமாக ஏற்படும் “உள்ளலப் பாதிப்புகள்” அல்லது மனவடு என்ற தலைப்பில் ஆய்வுகளின் மூலம் இவர் 2005 மார்க்கு மாதம் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றுள்ளோர்.

இப்பெருமைக்குரிய பெண்மணி நோர்வே நாட்டில் உள்ள பல்கலைக்கழகமொன்றில் தன் ஆய்வினை நடத்தி ஈழத்தமிழின் நிலையை உயர்மட்டத்தில் உணரவைத்துள்ளார்.

இவரது தந்தையான குரும்பசிட்டி திரு இரா. கனரட்னம் (தமிழ்ப் ஆவணப் பொறுப்பாளர்) அவர்களுடைய தமிழ்ப்பற்றும் தாய் மன்வாசமும் இவரை இத்துறையில் ஈடுபடவைத்தது.

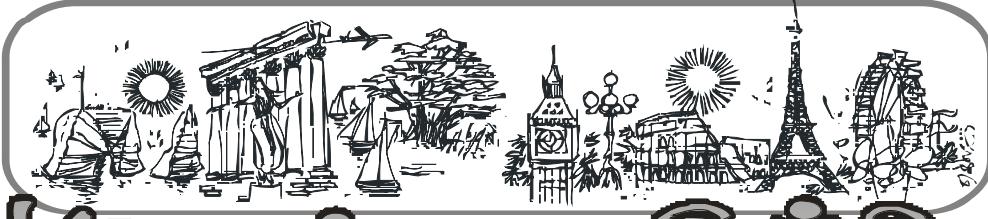
-நன்றி - வெற்றிமணி

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் ஒன்பதாண்டு நிறைவெழுநா தமிழ்மணி நிறைவெட்டு விழா

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் ஒன்பதாண்டு நிறைவெழுநா தமிழ்மணி அகாங்கன் தலைமையில் வவுனியா நகரசபை மன்னடபத்தில் 10.07.2006இல் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக வவுனியா அரசு அதிபர் சி. சண்முகம் அவர்களும் கெளரவ விருந்தினர்களாக யாழ். பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாக முதல்வர் பேராசிரியர் ச. இராஜதூரை, வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரிப் பீடாதிபதி திரு க. பேர்ணாட் என்போரும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக வவுனியாப் பிரதேச செயலாளர் செல்வி த. துரைசாமி, வவுனியா நகரசபைச் செயலாளர் ரி. ஜெயராஜ், சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தலைவர் திரு. நா. சேனாதிராசா, இந்துமாமன்றச் செயலாளர் சிவநெறிப் புரவலர் சி. ஏ. இராமச்வாமி என்போரும் விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

மண்டபம் நிரம்பிய பார்வையாளர்களுக்கு விருந்தாக மாருதம் சஞ்சிகை ஏழாவது இதழும் கவிஞர் பே. செபமாலை எழுதிய ‘குயிலும் மயிலும்’ கவிதைத் தொகுப்பு வெளியீட்டு நிகழ்ச்சிகளும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. தேசிய கல்வி இயல் கல்லூரி விரிவுறையாளர் திரு எஸ். பலானந்தன் மாருதம் சஞ்சிகைக்கு ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். குயிலும் மயிலும் கவிதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டுரையைக் கலாநிதி வே. கப்பிரமணியமும் ஆய்வுரையை மு. கெளரி காந்தன் அவர்களும் நிகழ்த்தினார். இசை எழில் க. கனகேஸ்வரனும் திருமதி விமல லோஜினி கனகேஸ்வரனும் இசைச் செல்வர்விருது வழங்கிக் கெளரவிக்கப்பட்டனர். திரு கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் கெளரவிப்புரையை நிகழ்த்தினார். திருமதி குரிய யாழினி வீரசிங்கத்தின் நட்டுவாங்கத்தில் வவுனியா நிருத்திய நிகேதன கலா மன்றத்தினரதும் செல்வி கஜப்பிரியா குலேந்திரளின் நட்டுவாங்கத்தில் நர்த்தனாஞ்சலி நாட்சியப்பள்ளியினரதும் நாட்சிய நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. திரு மாணிக்கம் ஜெகன் அவர்களின் நெறியாள்கையில் விபுலாந்த கழகத்தினரின் ‘இதுகதையல்ல’ என்னும் நாடகம் அரங்கேற்றப் பட்டது.

-தகவல் - மூல்லைமணி

புலைத்திலை பேசுவீடு

ஸ்ரீரங்கம் நூல்
என். செல்வராஜர்

நாமுத்தின் வடமராட்சி மண்ணில் அமைதி யழகுடன் விளங்கும் கொம்மந்தறை கம்பர்மலை வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர் சங்கத் தினரின் பணி மக்தானதென்றே கருதுகின் ரேன். நாமுத்துக் கிராமங்களில் மூலை முடுக்கு களில் ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அமைந்திருப்பது சாதாரண விடயம். பழைய மாணவர்கள் நகர மட்டத்திலுள்ள உயர்தர, உயர்வகுப்பு கல்லூரி களை நினைவுகூரும் அளவிற்கு தாம் கற்ற ஆரம்பப் பாடசாலைகள் பற்றி அதனுடனான தொடர்பு விடுபட்ட நிலையில் புலத்திலிருந்து அவர்கள் சிந்திப்பது குறைவாகவேயுள்ளது. அத்தகைய பாடசாலைகள் பற்றி எவரும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்வதில்லை. ஆனால் விதிவிலக்காக யாழ், கம்பர்மலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை என இருந்த ஒரு கிராமத்துப் பாடசாலையை வித்தியாலயத் தரத்திற்கு உயர்த்தி, கொம்மந்தறை என்ற சிற்றூரில் இத்தகையதொரு பாடசாலை உண்டென உலகத் தமிழர்களை உச்சரிக்க வைத்து விட்டபெருமை இந்தப் பாடசாலையின் பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கே உரியதாகும். அதற்கு ஒருவழியில் வழிவகுத்தது ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் “பூபாள ராகங்கள்” என்ற இவர்களது முத்தமிழ் விழா நிகழ்வு என்றால் அது மிகையாகாது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக இலண்டனில் கொம்மந்தறை கம்பர்மலை வித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவர் சங்கத் தினரின் பூபாள ராகங்கள் நிகழ்வு இடம்பெற்று வருகின்றது.

அடுத்ததாக கலைவான் சி.சு.நாகேந்திரன் அவர்களின் அந்தக்காலத்து யாழ்ப்

பாணம் என்ற நூல் பற்றிய அறிமுகத்திற்கு வருகின்றேன். இந்நூலை அவஸ்திரேலி யாவிலிருந்து எழுத்தாளர் வெளி முருகூபதி அவர்கள் எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். அவஸ்திரேலியாவின் நிய சுவத்வேல்ஸ் மாநிலத் தலிருந்து நீண்டகாலமாக வெளிவரும் கலப்பை சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர்களான அவஸ்திரேலிய பட்டதாரிகள் தமிழர் சங்கத்தி னரின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சியின் அறுவடையாக அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாணம் வெளிவந்துள்ளது. எழுத்தாளர் எஸ். பொ. அவர்களின் மிக்க வெளியீட்டகம் இந்நூலை தமிழகத்தில் அச்சிட்டு வழங்கியுள்ளது. கலப்பை சஞ்சிகைபில் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து இந்த மண்மணம் கமழும் இலக்கியத் தொடர் வெளிவருகின்றது. புலம்பெயர்ந்த மண்ணில் வாழும் எம்மவர்களுக்குத் தாம் விட்டுப்பிரிந்த மண்ணின் மலரும் நினைவுகளை மீள்நினைவுட்டி இரையீட்கும் முயற்சியாக சிக நாகேந்திரன் அவர்கள் அந்தக்காலத்து யாழ்ப்பாணம் என்ற இத்தொடரை எழுதி வருகின்றார். அவரது தொடரின் முதற் பகுதியே 34 அங்கங்களாக இந்நூலின் 180 பக்கங்களிலும் விரிந்துள்ளன.

அடுத்ததாக, பூக்கள் விடும் பட்டம் என்ற சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பொன்று என்கையில் கிடைத்துள்ளது. பொதுவாக நமது கைகளை அடையும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் பெரியோரால் சிறுவர்களுக்கென படைக்கப்படும் இலக்கியங்களாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. அதற்கு மாறாக இந்நூல் சிறுவர் களால், சிறுவர்களுக்குப் படைக்கப்பட்ட ஒரு

இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது இந்நாலுக்குரிய தனிச் சிறப்பாகும். ஜேர்மனியிலிருந்து தமிழாசிரியரும், பன்னாலாசிரியருமான நகுலா சிவநாதன் அவர்கள் தொகுத்துள்ள இந்த சிறுவர் இலக்கியம் முற்று முழுதாக சிறுவர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டது.

சில பாடல்களின் குழந்தைகளின் வயதுக்கு மீறியதும், உணர்வுக்கு அப்பாற் பட்டுமான வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் எட்டிப் பார்த்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. பெரியவர்களின் வழிகாட்டல் அல்லது சொற்தினிப்பு என்பன ஆங்காங்கே இடம் பெற்றுள்ளதையும் வெளிப்படையாகச் சில பாடல்களில் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இத்தகைய நிலைமைகள் புகலிடத்தில் தவிர்க்கப் பட வேண்டியது அவசியம். குழந்தைகளைச் சுயமாகச் சிந்திக்கவிடும் மேலைத்தேய கல்வியியல் அனுகுமுறைக்கு பெற்றோர் மதிப்பிள்கித்து அவர்களைச் சுயமாகச் சிந்தித்து செயலாக்கம் பெறவிட்டுத் தாம் ஒதுங்கிநின்று ரசிக்கப்படுவேண்டும். குழந்தைகளின் எந்த வொரு இலக்கியப் படைப்பிற்கும் எவரும் விமர்சனம் வழங்கப்போவதில்லை. மழலை களின் பேச்சில் இலக்கணப்பிழை காண்பதற்கு எவராவது முன்வருவார்களா என்று இந்தப் பெற்றோர்கள் தம்மை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்வது நல்லது.

இன்றைய குழலில் புகலிடத்தில் சுதந்திரமான படைப்புகளை குழந்தைகள் படைத்து மகிழ்பு புகலிடத் தமிழ் ஊடகங்கள் நல்ல களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றன. இங்கு போட்டிகளுக்கு இடமில்லாது, குழந்தைகளின் தமிழறிவை பட்டை தீட்டிக்கொள்ளும் களமாக First Audio வண்டன் தமிழ் வானொலியில் இடம்பெற்றுள்ள ஓடிவிளையாடு பாப்பா என்ற சிறுவர் நிகழ்ச்சி நல்லதொரு அறுவடையை எமக்கு வழங்கியுள்ளது.

முழுமையான நாலியல் தகவல்களுடன், தரமானதொரு குழந்தை இலக்கியப் படைப்பாக இந்நாலை நகுலா சிவநாதன் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். கடந்த ஏர்ல் 2006இல் வெளிவந்துள்ள இந்நால் 165 பக்கங்களில் கொழும்பு டெக்னோ அச்சகத்தில் அழகாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கன்டாவிலிருந்து கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் இந்நாலுக்கான நல்லதொரு முன்னுரையை வழங்கியுள்ளார்.

அடுத்ததாக, காதோடு காதாக என்ற நகைச்சவை நூலான்று எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. கன்டாவில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளரான கதிர்காமத்தமில் துரைசிங்கம் அவர்களின் நகைச்சவைத் துணுக்குகள் கொண்ட தொகுப்பு இதுவாகும். ஜேர்மனியிலிருந்து வெளிவரும் வெற்றியணி பத்திரிகையில் 2002 ஜாலை மாதம் முதல் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் காதோடு காதாக என்ற நகைச்சவைத் துணுக்குகள் தொகுக்கப்பட்டு 96 பக்கங்களில் கையடக்கக் குாலாக புகைப்படங்களுடன் வெற்றியணி வெளியீட்டாளர்களால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் தூண்டும் கதீர் துரைசிங்கத்தின் நகைச்சவைத் துணுக்குகள் தனித்துவமானவை. சமகால நிகழ்வுகளையும், புலம்பெயர் வாழ்க்கையின் யதார்த்த நிலையையும் மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்டவை இத்துணுக்குகளாகும்.

விமல் குழந்தைவேல் அவர்களின் குறளிக் குஞ்சன் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி, அக்கரைப் பற்று நிறம் வெளியீட்டகத்தின் முதலாவது வெளியீடாக ஒப்டோப் 2005இல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. தற்போது ஸண்டனில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர் விமல் குழந்தைவேலின் ஆறாவது நூல் இது. ஏற்கனவே 1998இல் தெருவில் அலையும் தெய்வங்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை முதலாவது நூலாக வெளியிட்டவர். 1999இல் அவளுக்கு ஒருத்தி என்ற மற்றொரு சிறுகதைத் தொகுதியை எமக்களித்திருந்தார். 2000ம் ஆண்டு மண்ணும் மல்லிகையும் என்ற நாவலையும் பின்னர் மீண்டும் 2003இல் அசதி என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிடி ருந்தார். அண்மையில் 2004இல் இவர் எழுதிய வெள்ளாவி என்ற நாவல் பல்வேறு சர்க்கை களுக்குள்ளாகியிருந்தது.

கடந்த ஆண்டு மார்கழி 26இல் ஏற்பட்ட கனாமிப் பேரவை அழிவினையடுத்து ஸண்டனி லிருந்து உதவிப்பொதிகளுடன் கிழக்கிலவங்கைக் குச் சென்ற ஒரு இளைஞர் தொண்டர் குழலில் இவரும் அடங்கியிருந்தார். இவர் அங்கு தங்கினின்று நிவாரணப்பணிகளில் ஆர்வத்துடன் உதவியிருந்தார். அவ்வேளையில் அவர் கிழக் கிலவங்கை மண்ணில் உள்வாங்கிக் கொண்ட கடலின் சீற்றத்தின் அழிவின் அகோத்தையும்,

மாணிடவாழ்வின் அவைத்தையும் இத்தொகுப் பிலுள்ள 11 சிறுக்கைகளின் வாயிலாகப் பதிவு செய்ய முனைந்துள்ளார். இருத்தலாய் ஓர் இல்லாதது, கல்லாய் மனிதராய், மிலிஸ் மாட்டினின் நாய்க்குட்டி, குறளிக் குஞ்சன், அன்பு, முனிவராய்த் தேவராய், தடாகத் தவளைகள், தமிழ்த் தூண், அப்பாவின் அறை, பிறிதொரு துச்சாதனம், கடல் பேசுகிறது (நெடுங்கதை) ஆகிய கதைகள் இத்தொகுப்பில் இடப்பெறுகின்றன. கடல் பேசுகிறது கதையுடன் ஆழிப்பேரலை நிகழ்ந்து முடிந்த மண்ணின் சில காட்சிகள் வண்ணப்படங்களாகவும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அடுத்ததாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது நீண்டகாலமாக ஜேர்மனியில் வாழும் ஈழத்துத் தமிழனான கனகசபாபதி சரவணபவான் அவர்களின் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதிகளாகும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் குழலில் தேவையான உசாத்துணை மூலநாஸ்களை உடனுக் குடன் பெற்றுக்கொள்வது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியமாகும். இந்நிலையிலும் இவரது அயராத முயற்சியின்பயனாக இந்த ஜூந்து மொழியியல் அகராதிகளையும் வெளிக் கொண்டு வந்திருப்பது போற்றத்தக்க விடயமாகும்.

கனகசபாபதி சரவணபவன் திருக்கோண மலையிலிருந்து 1980களில் ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். 1992இல் முதலாவது அகராதி யை 10 வருடகாலத்துக்குள் அம்மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வெளியிட்டுள்ளார். இதற்கு உதவியாக இவர் கற்றுத்தேறிய போதனை பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களும், இவர் ஜேர்மனியில் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றிய கிளிவ் நகர எல்லைப்பாதுகாப்பு குற்றத்தடுப்புப் பணியகத்தின் ஊழியர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1992இல் இவரது முதலாவது அகராதி யான ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி தமிழகத்தில் காந்தளகத்தின் மூலம் அச்சிடப்பட்டு திருக்கோணமலை வெளியிட்டாளர்கள் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1995இல் வெளியிடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன் பின்னர் 1994இல் தமிழ் - தமிழ் ஜேர்மன் அகராதி அதே வெளியிட்டகத்தினால் தமிழகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

இவரது மூன்றாவது அகராதி நூல் டச்சு தமிழ் தமிழ் டச்சு அகராதியாகும். டச்சு மொழி ஆங்கில ஜேர்மன் மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததும் நெதர்லாந்து, வட பெல்ஜியம் தென்னாபிரிக்கா நாடுகளில் பரவலாகப் பேசப் படுவதை. கந்தொர் கேத்தல் போர்சி போன்ற சொற்கள் டச்சுச் சொற்களே. எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஜேர்மன் - நெதர்லாந்து எல்லைக் காவல் படையினரின் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இந்நால் மலர்ந்தது. தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்து ஏழுத்தாளர் செ. கணேசலிங்கன் அவர்களின் பொறுப்பில் இந்நால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

சரவணபவனின் நான்காவது அகராதி நூல் ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி என்ற தலைப்பில் 1008 பக்கங்களில் 2000ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்துள்ளது. முன்னைய மூன்று நூல்களையும் விட இருமடங்கு பக்கங்களுடன், கலைஞர் மு. கருணாநிதியின் அணிந்துரையுடன் இது வெளியாகியுள்ளது. கலைஞரின் அணிந்துரையில் சில சில பகுதியை தேவை கருதி இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

அண்ணல் விபொன்னந்த அடிகளார் வழியில் தமிழ்ச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் இலங்கை நாட்டு யாழ்ப்பாணத் தமிழர் கள் ஆற்றியுள்ள, ஆற்றிவரும் தொண்டுகள் ஆக்கழுப்பவானவை. காலத்தால் அழியாதவை. அருமைச் சகோதரர் திரு. கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்களின் இந்த ஜேர்மன் தமிழ் அகராதியும் அத்தகைய சிறப்பிற்குரியதாகும்.

கடந்த மாதம் திரு கனகசபாபதி சரவணபவன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள மற்றுமொரு ஜேர்மன் அகராதி என்கைகளில் கிட்டியுள்ளது. அது 2302 பக்கம் கொண்ட பாரிய தொகுப்பாக வள்ளது. சுமார் ஒரு லட்சம் சொற்களுக்கான பொருள் விளக்கங்கள், 15 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட விளக்க வாக்கியங்கள் மாணவர் களுக்கான பயனுள்ள பின்னினைப்புகள் என்பவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டதாக இந்தப் பாரிய அகராதியை திருக்கோணமலை வெளியிட்டாளர்கள் என்ற தனது வெளியிட்டு நிறுவனத்தின் மூலம் இவர் தமிழகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். 10 சென்றிமீட்டர் தடிப்பள்ள இந்தப்படைப்பு திரு சரவணபவான் இதுவரை வெளியிட்ட அகராதிகளில் பாரிய படைப்பாக உள்ளது.

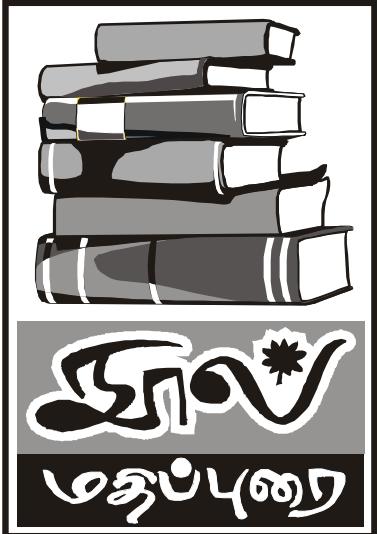
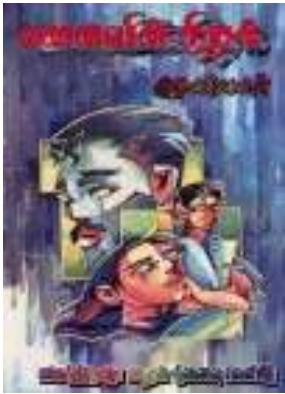
SOFT LIGHTING CIRCLE

Importers & Distributors
of Electrical Goods

44 - 1/5, First Floor
First Cross Street
Colombo 11
Sri Lanka

Tel: (94 - 11) 2448546, 2472836, 2392957
Hotline: 0777 - 307691
Fax : (94 - 11) 2392958
Email : lightingcircle@yahoo.com

நால் : பனையின் நிழல்
(குறுநாவல்)

ஆசிரியர் : தெணியான்

முதற்பதிப்பு: 13. 06. 2006

வெளியீடு : க. மகேந்திரராஜா
ஹீமகால், அல்வாய்

1984 இல் ஈழமுரசு பத்திரிகைகயில்
தொடராக வெளிவந்த 'பனையின் நிழல்'
குறுநாவல் தற்போது நாலுருப் பெற்றுள்ளது.

பொருள் சம்பாதிப்பது ஒன்றினையே
வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இளம்
மனைவியரைப் பிரிந்து தனித்திருந்து
தவிக்கவிட்டு பல கணவன்மார் இன்று
வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று விடுகிறார்கள்.
இவர்களது குடும்பங்களின் மத்தியில்
உருவாகும் பிரிவுத்துயர் ஏக்கம் மனப்போராட்டம்,
சந்தேகம், நெருக்குவாரம், மன இறுக்கம்
என்பன பெரும்பாலும் தவிர்க்க இயலாது காலப்
போக்கில் தோன்றுகின்றன. இத்தகைய
வாழ்வின் சீரழிவினைச் சித்தரிக்கும் ஈழத்து
நாவல் அல்லது குறுநாவல் இதற்கு முன்னர்
இன்னொன்று வெளிவரவில்லை. இதுவே
முதற்படைப்பு எனத் தனது முன்னுரையில்
கூறும் தெணியான் இக்குறுநாவலை மிகவும்
சிறந்த முறையில் வளர்த்தெடுத்திருக்கிறார்.

மன்மதராஜன், அருந்ததி, பார்வதி ஆச்சி,
முருகேசன், மாணிக்க வாத்தியார், மணிமேகலை,
மனோரதன் ஆகிய பாத்திரங்களை இக்குறு
நாவலில் நடமாடவிட்டு தேர்ந்தெடுத் த சொற்
களால், விரசமின்றி தான் கூறவந்த செய்தியை
வாசகர் மனதில் பதித்து விடுவதில் வெற்றி
கண்டுள்ளார் தெணியான்.

மன்மதராஜன் வெளிநாட்டுக்குச் சென்று
தொழில் புரிகிறான். அவன் சபல புத்தி
யடையவன் என்பதை மனைவிக்கு அவன்
எழுதும் கடிதங்கள் உணர்த்துகின்றன. அக்
கடிதங்கள் ஆடம்பரமான கேளிக்கைகள் பற்றிய
தகவல்களை - அதுவும் விசேஷமாகப்
பெண்கள் சம்பந்தமான தகவல்களையே தாங்கி
வருகின்றன. ஒரு கணவன் தன்மீது சந்தேகம்
ஏற்படுத்தக்கூடிய கடிதங்களை தனது
மனைவிக்கு எழுதுவானா?

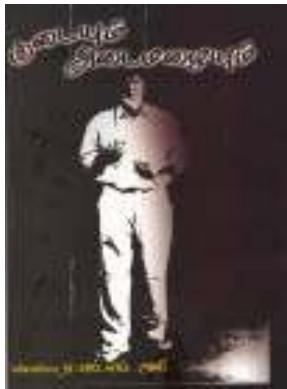
வெளிநாட்டில் மன்மதராஜன் அடைகின்ற
தொழில் கஷ்டங்களை இக்குறுநாவலின்
ஆராவது அத்தியாயத்தில் பட்டியலிட்டுக்
கூறுகிறார் ஆசிரியர். பட்டியலிடுவதைத்
தவிர்த்து கதை யோட்டத்துடன் அவற்றை
இணைத்திருக்கலாம்.

கணவனைப் பிரிந்து வாழும் அருந்ததியை
விரகதாபம் வாட்டுகிறது. சந்தாப்ப குழ்நிலை
அவனது மனவைராக்கியத்தையும் உடைத்து
விடுகிறது. “என்னுடைய தேவைகளை
உணர்ந்து கொள்வதற்கும் முடியவில்லை.
சமூகம், ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்றெல்லாம்
போலியான வேலிகளைப் பெண்களுக்கு மட்டும்
போட்டு வைத்துக்கொண்டு இரகசியமாக
உள்ளே புகுந்து மேய்ந்து செல்லும் மிருகங்
களை அறிந்தும் அறியாதவர்கள் போல
அனுமதித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

அரபு நாட்டுக்கு மனைவியை வீட்டு வேலைக் காரியாக அனுப்பிவிட்டு இங்கு காத்திருக்கும் கணவன் அவசிடம் எதை எதிர்பார்க்கிறான்? பணத்தை மாத்திரம் தானே இந்தப்பொய்மையில் நான் வாழுமியலாது. இந்த மண்ணையே இன்று இந்தப் பொய்மை நிமில்தான் மூடிக்கிடக்கிறது” எனப் பொருமுகிறாள் அருந்ததி.

“பனை மரத்தின் நிழலை நம்பாதே!” என்பது யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சொந்தமான பழமொழி. இந்தக் குறுநாவலில் தெணியான் இதனை வாசகர் மனங்களில் பதியும்படி கூறுவதில் வெற்றிகண்டுள்ளார். ஆற்றொழுக் கான நடை. நூலை வாசிக்கத் தொடங்கினால் முடித்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை என்னும் படியான ஒட்டிமுப்பு. தெணியானின் எழுத்து முதிர்ச்சி, எழுத்தனுபவம் இக்குறுநாவலில் பளிச்சிடுகிறது.

-குர்யா

நால் : குடையும், அடைமழையும்
ஆசீரியர் : கிண்ணியா ஏ. எம். எம் அலி
முதற்பதிப்பு: 10. 10. 2005
வெளியீடு : ஹாஜரா வெளியீட்டகம்,
 கிண்ணியா - 05
விலை : ரூ 250/-

மரபுக்கவிதைகள் எழுதுவதில் வல்ல வரான கிண்ணியா ஏ. எம். எம் அலி எழுதுகளில் இலக்கிய உலகில் காலடி எடுத்து வைத்தவர். கவிதைக்காகப் பல பரிசில்கள் பெற்றவர். சிறுக்கைத் துறையிலும் இவருக்கு ஈடுபாடு உண்டு. பல புதுக்கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவரது முதலாவது தொகுப்பு குடையும் அடைமழையும்

இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய எச். எம். ஹூலால்தீன் அவர்கள், “கவிஞர் அலியின் கவிதைகள் தமிழுக்கு அலங்காரம் செய்ய வந்தவை. அது என்றும் நிலைத்து, நின்று அவர் பெயரை நிலை நாட்டக் கூடியவை எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் இக் கவிதைத் தொகுதி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “ஓரு சிறந்த படைப்பாளியின் முழுமையான ஆற்றலை வெளிக்கொண்டும் வாய்ப்பை இத்தொகுதி தருவது மகிழ்வுக்குரியதாகும். மரபுக்கவிதை அழிவுற்றுப் போகுமோ என்னும் ஆதங்கத்தில் இருக்கும் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்குக் கவிஞர் அவி அவர்களின் “குடையும் அடைமழையும்” கவிதைத் தொகுதி ஓர் அச்சம்போக்கும் ஊட்ட சக்தியாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை” என்கிறார்.

சமுதாயத்தில் நடக்கும் அராஜகங்களை ஈன்ததனங்களைக் கண்டு கவிஞரின் உள்ளம் கொத்திக்கிறது. பிந்தனுவெவ முகாம் காடையர் களின் வெறியாட்டம் குறித்த அவரது கவிதை,

புத்தரின் தர்மப் போதனையில் இதுவும் ஒன்றே வென்றே கேட்காளோ?

மனிதனைக்
குத்திக் கிழிப்பதும் வெட்டிச் சாய்ப்பதும்
அப்யோ! அப்யோ! அப்யோ! அரச
மரத்தின் அருளிய வையோ?
எனக் குழுறுகிறது.

என் மறந்தாயோ? என்ற கவிதை வெளி நாட்டுப் பணத்தில் தடம்புராநும் பெண்களைச் சாடுகிறது.

குடும்பத்தின் மிடிமைக்கு முடிவு கட்டக்

“குவைத்” திற்குஞ் “சவுதி” க்குஞ்
சென்று பட்ட
துண்பத்தின் துளிமறந்தாய் ஏன்?
மறந்தாய்

தூரத்தின் நாகரீக வாடை பூசி
அங்கத்தில் மெருகேற்றி ஆடை மாற்றி
அலங்காரஞ் செய்திட்டாய்! அலங்கோ
ஸந்தான்

தங்கச்சி! நீபாலைப் பணத்தைக்
க(கொ)ண்டு
தடம்புரண்டு போகலுமோ? தவிர்த்துக்
கொள்ளு!

“குடையும் அடைமழுயும்” என்ற கவிதை குறியீடாக இன்றைய நாளிக வாழ்வைச் சாடுகிறது.

குண்டான் போலகலாக் குடையை
விரித்துக்
கொண்டு சோவெனக் கொட்டும்
மழையிலே
சென்றோம் அந்நாளில்! சிங்காரக்
குடைவிரித்துக்
கொண்டோம் இந்நாளில் நன்றாய்!

நண்கின்றோம்!
இப்படியாக சமூக அக்கறை கொண்ட கவிதை கள் பல இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

தமிழ்மொழிக்கும் கிண்ணியா மன்னுக் கும் நல்லதோர் வாவு கிண்ணியா ஏ. எம். எம் அலியின் “குடையும் அடைமழுயும்”

-குர்யா

நால் : ‘உருவெடுக்கும் அருபங்கள்’ (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர் : முத்து

முதற்பதிப்பு: 2005

வெளியீடு : திருநெலகண்டப் பிள்ளையார் ஆஸய பரிபாலன சபையினர்

முத்து என்ற புனைபெயரில் எழுதிவரும் இரா. சரவணமுத்து அவர்களின் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுப்பு “உருவெடுக்கும் அருபங்கள்.” ஏற்கனவே இவர் ‘தரிசனங்கள்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பினை வெளி யிட்டுள்ளார்.

‘உரு’ வெடுக்கும் அருபங்கள் சிறுகதைத் தொகுதியில் புதினொரு சிறுகதைகள் அடங்கி

யுள்ளன. வழக்கமாக எழுத்தாளர்கள் தமது சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்குத் தலைப்பு இடும் போது தொகுதியில் உள்ள கதைகள் ஒன்றின் தலைப்பையே நூலின் தலைப்பாக இடுவது வழக்கம். முத்து தனது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு தலைப்பு இடும்போது ஒரு புதுமையைப் புகுத்தி யிருக்கிறார். தொகுப்பில் உள்ள அத்தனை கதைகளுக்கும் பொருந்தும் படியான ஒரு தலைப்புத்தான் ‘உரு’வெடுக்கும் அருபங்கள்

சமீபத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதிகளில் வித்தியாசமானது இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதி. கதை சொல்லும் முறையும் மொழிநடையும் நவீனத்துமுடையதாக இருப்பது இச்சிறுகதைத் தொகுப்பின் சிறப்பு. பல இடங்களில் ஆசிரியர் படிமங்கள் கலந்த ஒரு கவித்துவ நடையைக் கையாண்டு வாசகனைத் தரித்து நின்று வாசிக்க – சிந்திக்க வைக்கிறார்.

புதுமைப்பித்தன் தொடக்கம் பல எழுத்தாளர்கள் ‘அகவிகை’யின் கதையைப் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்ந்துள்ளார்கள் – முத்துவும் அகவிகை மீண்டாள்! என்ற கதையில் அகவிகையைப் புதிய கோணத்தில் தரிசிக்க வைக்கிறார்.

‘தேர் இழுக்கும் சூழல் கதையில் நீதி தேவனின் முன்னிலையில் கனகவிஞகம் என்பவர் கெளசிகமுனியினால் விசாரிக்கப் படுகிறார்’ ‘போர் ஓய்வுகொண்ட 22 பெப்ரவரி 2002க்கு முன் நடந்த இரண்டு தசாப்த கால உக்கிரப் போருக்கு முன்னமேயே ஒருவர் மற்றவர் கண்ணில் மன தூவுவது கருக்கட்டத் தொடங்கியிருந்தது’ என்பதை புதிய கோணத்தில் தந்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

“இத்து வரும் சுமைதாங்கிகள்” 87இல் அமைதிப் படையின் வரவின் பின்னர் சீரமிந்து போகும் ஒரு குடும்பத்தை உருக்கமாகச் சித்திரிக் கிறது. வாசகன் மனதை ஏக்கமுறைவைக்கும் சித்திரிப்பு இச்சிறுகதையை உயர்ந்த தரத்துக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

இப்படியாக இத்தொகுப்பில் இருக்கும் மற்றைய கதைகளும் தரம் வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன.

இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்கு பன்முகப் பார்வையை கடர்விடும் ஆற்றலை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தும் அட்டைப்படத்தை வரைந்தவர் அமர் ஞானரதன்.

நூலாசிரியர் தனது செய்தியில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளியான தனது 'யார் இவன்' என்ற சிறுக்கை சுதந்திரன் ஜம்பது சிறுக்கைத்தகள்' தொகுப்பில் இடம்பெறாமை தொடர்பாகத் தொகுப்பாசிரியரைச் சாடியிருப்பது ஓர் இலக்கியக்காரனின் தார்மீகக் கோபமாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

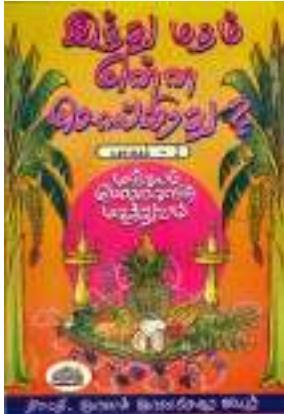
இந்நாலுக்கு 'கோபுரவாசல்' என்ற தலைப்பில் சிறந்ததொரு ஆழமான முன்னுரையை வழங்கிய கவிஞர் கல்வயல் வே. குமார சாமி, "ஸமுத்தமிழர் வாழுவும் வழும் வரலாறும் பண்பாடும் பழக்கவழக்கமும் விழுப்பியங்களும் கூட இங்கிருக்கின்றன, கதைகளினுடாக மெளன ரகசியமாகக் கசிகின்றன. எங்கள் மண்ணும் மக்களும் அடர்த்தியான பிரமாண்டமான சிறுக்கைத்த துளிகளாக முத்துவால் "முத்தாக்கப் பெற்றுள்ளனர்" எனக் குறிப் பிட்டுள்ளார்.

முத்துவின் இச் சிறுக்கைத்த தொகுதி தரமான வாசகர்களுக்கு ஒரு நல்விருந்து
-அரவிந்தன்

ஆழமான உண்மைகளையும் எல்லோரும் அறியும் வகையில் எளிமையாக அழுத்தமாக "மங்கலப் பொருட்களின் மகத்துவம்" என்ற பார்வையில் சிறப்பாக விளக்கியிருக்கிறார்கள் திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர் அவர்கள். "இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது - பாகம் - 1 என்ற அவரது புத்தகத்தின் பாகம் - 2 என்ற அங்கமாகவே இந்த நாலும் அமைகிறது. மக்களுக்கு ஆன்மீக விழிப்பை உண்டாக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத் தெளிவு பிறக்க வேண்டும் என்ற ஆசிரியையின் ஆதங்கம் நமக்குப் புரிகிறது. நீண்டகாலம் அவர் ஆற்றிய ஆசிரியப் பணியும் மக்களின் மனங்களுள் புகுந்து அவர்கள் கொள்ளும் ஜயங்களின் ஜயங்களைத் தெளிவாக்கும் பணிக்கு கைகொடுத்து உதவுகிறது.

இதுபோன்ற அரிய விளக்கங்கள் தெளிவு, ஆழம் கொண்டு இன்னும் பல நூல்கள் திருமதி ஞானத்தின் கைவண்ணத்தில் உருவாகி உலா வரவேண்டும் என்பதே எமது அவா. அதனை நிறைவேற்றித் தா இறைவனின் அருளும் நிச்சயம் வழிகாட்டும்

-வசந்தா வைத்தியநாதன் (ஆசிரியர்)

நால் : இந்துமதம் என்ன சொல்கிறது?
(பாகம் - 2)

அரவிந்தன் : திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்

வெளியீடு : ஞானம் பதிப்பகம்

முதற்பதிப்பு : மார்க்கி 2005

நமது வாழ்வில் அன்றாடம் பயன்படுத்தும் அனைத்துப் பொருட்களின் சிறப்பையும் அதன்

நால் : மானுடம் உயிர்வாழ்க்கை
அரவிந்தன் : எஸ் முத்துமீரான்
முதற்பதிப்பு : 03.05.2005
விலை : ரூ 250/-

கவிஞர், புனைக்கதையாளர், நாடகாசிரியர், கட்டுரையியலாளர் என இலக்கியத்தில் பல் துறைகளிலும் கால்பதித்த முத்துமீரானின் பத்துச் சிறுக்கைகள் ஆட்கிய தொகுதி மானுடம் உயிர்வாழ்க்கை.

இச்சிறுக்கை தொகுதிக்கு அணிந்துரை வழங்கிய செங்கை ஆழியான், “...பிரபஞ்சம் தழுவிய மானுடநேயம் என்பது இப்படைப் பாளியின் தூய்மையான இலட்சியத்தினைச் சுட்டி நிற்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்டமக்களுக்க் காகவும் தமிழ் மக்களதும் இல்லாமிய மக்களதும் ஒற்றுமைக்காகவும் அவரது பேனா ஓயாது எழுதிவருகிறது. உண்மையான மத நம்பிக்கையாளன் தன் பிரார்த்தனையாகத் தன் எழுத்துக் களில் பதிக்கின்ற முற்போக்கான மனிதநேயம் கொண்ட சத்திய வாக்கியங்களுக்கு எப்பொழுதும் சத்தியுண்டென்பதில் எமக்கு நம்பிக்கையுண்டு” எனக்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழக எழுத்தாளரான தோப்பில் மஹம்மது மீரான் “சமூக மத்தியில் எங்கும் காணப்படும் மூடநம்பிக்கை சார்ந்த பழக்கவழக்கங்களைப் பண்பட்ட மனத்தோடும், இல்லாமிய நோக் கோடும் மிகக் கடுமையாக விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்துகிறார். இவருடைய சமூக விமர்சன வீச்சளவிற்கு, வேறு மூல்ஸீல் எழுத்தாளர்கள் யாரும் மூல்ஸீல் சமூகத்தைக் கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தியதாகத் தெரிய வில்லை” எனத் தனது அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

‘எங்கு முத்தம்மா தங்கமுத்தம்மா’ என்ற கதையில் முத்துமீரான் தனது மனிதநேயச் சிந்தனையை ஆழிமாகவே பதித்துவிடுகிறார். தன்னை வளர்த்த செய்யதுக்கு ஜந்தாவது வருசக்கத்தம் செய்வதற்காக மீரான் போடியார் சகல ஆயத்தங்களையும் செய்துவிட்ட நிலையில் அவரின் வீடு உறவினர்களால் நிரம்பி மகிழ்ச்சி யால் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் அன்று போடியார் வீட்டில்தான் சாப்பாடு. அதற்கான உணவும் தயாராகிறது. அப்போது கணபதியும் கந்தசாமியும் வருகின்றனர். ஆமிக்கும் பொடியனுகளுக்கும் நடந்த சண்டையைத் தொடர்ந்து ஏழைட்டுத் தமிழ்க் குடும்பம் அகதிகளாக “வீசினகையும் வெறுங்கையுமா வந்து கிடக்காங்க” எனக் கூறு கின்றனர்

“போடியார் யா அல்லாஹ்...! இது என்ன கஷ்ரகாலமோ, எம்பதான் இந்தச் சண்டையியப் போகுதோ? எப்பதான் இந்த எழுதியது களுக்கு நிம்மதி வரப்போகுதோ? புள்ளேய்! முத்தம்மாடகத்தத்திக்கு ஆக்கின சோறு கறி எல்லாத்தையும் ரெண்டு பொட்டில் போட்டு நம்முட கணபதிட கையிலகுடு” என்கிறார். இந்த இடத்தில் வாசகரைச் சிலிர்க்க வைக்கிறார்; சிந்திக்க வைக்கிறார் முத்துமீரான்

“எனக்கு கலியாணம் வேணாம் சேர்” என்ற கதையில் யுத்தத்திற்கு எதிரான கருத்துக் கள் ஏழைகள் மீதான கரிசனை வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

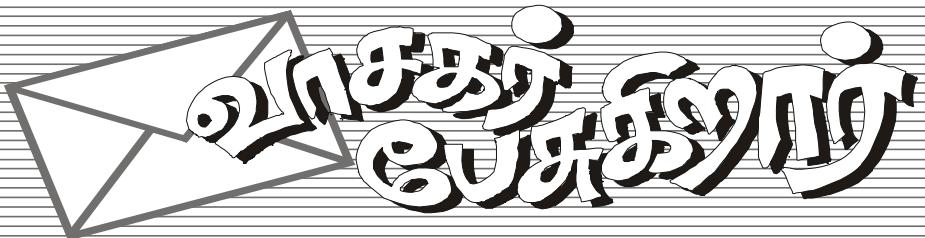
“ஒருகிராமம் அழுகிறது” என்ற சிறுகதை ஆயுதக்கும்பல் ஒரு கிராமத்தில் மனிதவேட்டை ஆடியதால் ஏற்பட்ட சீரழிவைக்கூறி தொலைந்து போன மானிடத்தை தேடுகிறது.

முத்துமீரானின் கதைகளில் கிராமியப் பேச்சவழக்கு மிகத் துல்லியமாகக் கையாளப் படுகிறது. இல்லாமிய இனத்தின் அடையாளம் சடங்குகள், கிரியைகள் உணவு வகைகள் விளையாட்டுக்கள், சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றை இக்கதைகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. கிழக் கிலங்கை சமூக வாழ்வைப் பல கதைகளில் ஆவணப்படுத்தியிருக்கிறார் முத்துமீரான்.

இந்நாலுக்கு ஆசியுரை வழங்கிய சாகித்திய அகாடமி விருதுபெற்ற விமர்சகர் தி. க. சி. “மகாகவி பாரதி, புரட்சிக்கவி பாரதி தாசன், தமிழ்ச்சிறுகதைக் கலையை உலகத் தாத்திற்கு உயர்த்திய மேதை புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரின் தத்துவ மரபை அடியொற்றி விமர்சன யதார்த்த வாதம் (Critical Realism) என்னும் படைப்பு முறையில், இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளைச் சுமைத்திருக்கும் எஸ். முத்து மீரான் அவர்களுக்கு, என் உளமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்கள்!” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முத்துமீரானின் சிறுகதைத் தொகுதி தனித்துவமானது. ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு சிறப்புச் சேர்க்கவல்லது; வாழ்த்துக்கள்.

-அரவிந்தன்

ஏப்ரில் போதுமான

ஞானம் 74ஆவது இதழில் (ஜூலை 2006) ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் விமர்சனப் புகழுரை பற்றியும், பற்றீஸ்ல் போல வெளிக்கிளம்பு தரமற்ற நூல்கள் பற்றியும் நூலை விமர்சனம் செய்வோரின் தகுதிப்பாடுபற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

இன்று திறனாய்வாளரின் தகுதிப்பாடு பற்றி எவரும் கவலைப்படுவதில்லை. எழுதித் தோற்றவர் களும், எவருக்கும் விளங்காத இரண்டு மூன்று புதுக்கவிதைகளை எழுதியோரும் தமக்குத் தானே ‘திறனாய்வாளர்’ முத்திரை குத்திக்கொண்டு வலம் வருகின்றனர். நடுநிலையில் நின்று இலக்கியப் படைப்பின் சிறப்புக்களையும் குறைபாடுகளையும் சான்று காட்டித் திறனாய்வு செய்வோரைக் காண்பது மிக அரிது. ஒரு காலகட்டத்தில் (1960 – 80) திறனாய்வு நூட்டாண்மை செய்தோர் சார்பு நிலை விமர்சகர் களாகவே இருந்தனர். “மார்க்சிய அறிக்கை நிலைப்படாத திறனாய்வு பலங்குன்றியதும் ஆழம் குன்றியதும் நொதுமலானதுமான வியாக்கியானத்தை யேதாழுடியும்” எனத் திருவாய் மலர்ந் துள்ளனர். மார்க்சிய வாதிகள் இலக்கியத்தை கலாரித்தியாகவும், சித்தாந்த ரீதியிலும் முற்போக்கு இலக்கியம், பிற்போக்கு இலக்கியம் என வகைப்படுத்தினர். மார்க்சிய பொருள் முதல் வாதத்தின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை நோக்குவதே சரியான அனுகுமுறை, ஏனைய அனுகு முறைகள் தவறானவை என உரத்துக்கூறினார். காலங்காலமாகச் சரண்டவுக்குள்ளான மக்களின் சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களே முற்போக்கு இலக்கியம் எனப் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. காலப்போக்கில் இதுன் போதாமையை உணர்ந்து மனிதனை நேசிக்கின்ற அனைத்துப் படைப்புக்களும் முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கே வரவேண்டியிருந்தது.

மனித சமூக முன்னேற்றத்தினை சித்தாரிக்கும் இலக்கியங்கள் சமூகக் குறைபாடுகளைச் சாடும் இலக்கியங்கள், மனிதனின் ஒளி மயமான வாழ்க்கையைக் கற்பனை செய்வதை எல்லாமே முற்போக்கு இலக்கியங்கள்தான் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த நிலைப்பாட்டைத்தான் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் லெனின் ஆகியோர் மேற்கொண்டனர். மார்க்ஸ் ஷேக்ஸ்பியரைப்பற்றி மிக உயர்வாக எழுதினார். லெனின் டால்ஸ்டாயை ரஷ்யப் புரட்சியின் கண்ணாடு என்று அழைத்தார்.

ஆனால் எமது நூட்டு முற்போக்கு விமர்சகர்கள் இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொள்வதில்லை பாட்டாளி வர்க்கக் சார்பில்லாதவை எல்லாம் பிற்போக்கு இலக்கியம் எனக் கருதுகின்றனர். பொறியியல் துறைப் போராசிரியர் ஒருவர் தன்னை ஒரு முற்போக்கு விமர்சகர் எனக் கருதிக் கொண்டு சிறுக்கதைத் தொகுதியொன்றை விமர்சனம் செய்யும் போது “நூலாசிரியரிடம் இடது சாரி சமூகச் சிந்தனை இருந்ததற்கான ஆதாரம் எதுவும் இக்க்கதைகளில் இல்லை” என்று கூறியிருக்கிறார். இடதுசாரிச் சிந்தனை இல்லாத எந்தக்கதையும் தரமானதாக இருக்கமுடியாது என்பதே அவரின் கருத்தாகும். வேடுக்கை என்ன வென்றால் முற்போக்கு அனியைச் சாராத எழுத்தாளர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சிந்தனையைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகளை எழுதினாலும் அவற்றை அவர்கள் கண்டு கொள்வதில்லை.

மஹாகவியையும் நீலவாணனையும் இந்த விமர்சன நூட்டாண்மைக்காரர் வேண்டுமென்றே புறக்கணித்த போதும் இன்று அவர்கள் கவிதையுலகில் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். குறியனைக் குடையால் மறைக்க முடியாது.

தாமில்லாதவற்றை விமர்சகர்களால் உயர்த்திவிடவோ தரமானத்தைக் தாழ்த்தி நக்கக்கவோ எந்த விமர்சகராலும் முடியாது. இதனால் விமர்சகரின் அபிப்பிராயங்கள் பற்றிப் படைப்பாளிகள் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

- மூல்லைமணி

* * *

ஏழாவது ஆண்டில் காலை பத்திரும் நூனத்திற்கு எம் சூதய வாழ்த்துக்கள்

இது ஒரு மகத்தான சாதனை. நூனம் ஓவ்வொரு இதழும் மன்னிறைவு தரும் மலராகவே அமைகிறது. 73வது இதழ் என முகப்பில் கண்டபோது மனமிக்கும்து உள்ளே பார்த்தபோது அது 73வது இதழ் மட்டுமல்ல 7வது ஆண்டின் முதல் அடி என்பதையும் கண்டேன்.

அனைத்து இலக்கிய நெஞ்சங்களையும் அரவணைத்துச் செல்லும் நூனத்திற்கு என் இதயம் நிறைந்த பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

‘நூனத்தின் சில தனித்துவங்களை இரை மீட்டுப் பார்க்கிறேன் – (1) வெளிநாட்டு விரிவு (2) இணையத்தளம் (3) விரிவான பேட்டிகள் (4) மூத்த கலைஞருக்கும் இலக்கியவாதிகளுக்கும் கொடுக்கும் மதிப்பு (5) நினைவுக்கட்டுரைகள் (6) பிரதேச வேறுபாடு இல்லாத பொதுமை (7) இன்னும் பல

நூனம் இன்னும் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவரவேண்டும் – தங்களுக்குப் பின்னும், அதற்கான அத்திவாரத்தை இப்போதே போட்டுவிடுங்கள்

நூனம் ஜுலை இதழ் கிடைத்தது. அட்டைப்படம் ஆழர்வம். பல விஷயங்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்றாலும் சிறப்பாக சிறுக்கைகளுக்கான ஓவியனைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இவ்விதழில் பக். 17 – கவலை தோயாத முகத்துடன் மனிதனும், பெண்ணும் பக். 41 – கட்டுப்பைலுடன் வாலிபன்

இவருடைய ஓவியங்களை இதற்கு முந்திய இதழ்களிலும் அவதானித்து அக மகிழ்ந்தேன். அவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி)

* * *

இம்முறை நூனம் 74 வழிமையை விட வித்தியாசமானதாக அமைந்திருந்தது. அட்டைப்படத்தில் கனதியான சேதி சொல்லும் புகைப்படம்.

ஏங்குகின்ற சிறகில்லாத ஒரு இனமாக நாம் ஆக்கப்பட்டதன் குறியீடாகவே எனக்குத் தெரிந்தது. எழுத்தாளர் எஸ். முத்துமீரானும் நானும் அட்டைப்படம் பற்றியே கொஞ்ச நேரம் பேசினோம். ராஜேஸ் நன்றான போட்டோ அது.

விமர்சனங்கள் தொடர்பாகவும் விமர்சகர்கள் தொடர்பாகவும் உண்மையை சொன்னார்கள் (ஆசிரியர் தலையங்கம்) இந்தக்காலத்தில் சரியான விமர்சனங்களையோ விமர்சகர்களையோ பார்க்க முடியாதுள்ளது.

இது புலம்பெயர் நாடுகளுக்கும் தகும். ஸண்டனில் மு. நித்தியானந்தன் விமர்சனத்துறையில் நன்றே விளங்குகின்றார். எனக்கு வேறு ஒருவரையும் நூபகம் கொள்ள வருகுதில்லை.

இது எமக்கெல்லாம் ஒரு வறுமையே. ஆண்டாண்டு காலமாக பல்கலைக்கழகங்களின் மெத்தெனப் போக்கும் அவர்களை கேள்வி கேட்காத போக்கும் தொடர்ந்தே வருகிறது.

கம்பவாரிதி இதனையெல்லாம் உடைத்தெறிந்திருப்பது உண்மையில் தமிழுக்கு நல்லது. கம்பவாரிதியோடு கதைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது மிகவும் கவலைப்பட்டார். எமது பல்கலைக்கழகங்கள் யுத்தம் என்ற திரைக்கு பின்னால் நின்று கொண்டு எதுவுமே செய்யாமல் ஒதுங்கிக் கொள்கிறது. யுத்தம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பது வெறும் பேச்சு.

பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து வீரப்பாக ஒருவரை சுட்டிக்காட்டட்டும் சமூகத்துக்கு எதாவது செய்கிறார்களென்று, இன்னும் கைலாசபதியையும் சிவத்தம்பியையும் மட்டுமே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் காலம் என்று.

அதற்கு பின்னால் யார்? எமக்கு அகெடமிக் லெவலில் யாரை கட்ட முடியும். உருவாக்க முடியாமல் போய் விட்டுதெனில் யார் பொறுப்பு? சொல்லுங்கள் பல்கலைக்கழகங்களே!

இந்த ஜெயராஜ்ஜின் தொடர் தேசிய பத்திரிகைகளில் வந்திருக்குமானால் அழுத்தங்கள் காரணமாக நின்று போயிருக்கும் இடைநடுவில், நூனத்தில் என்பதனால் ஒரு நம்பிக்கை தெரிகிறது. எழுத்தாளர் ‘அம்பி’ தொடர்பாக முருக்குபதி சொல்லியிருந்தார்.

எல்லா ஆக்கங்களும் சிறப்பாக வந்திருக்கின்றன. 64 பக்கங்களையும் படித்தேன் கூர்ந்து. நூனத்துக்கு வாழ்த்துக்கள்.

இளைய அப்துல்லாஹ்

73ம் இதழில், கலாநிதி நா. சுப்ரமணியன் அவர்களின் படைப்பானது கவனிக்கத்தக்கது. தமிழிலக்கியத்தின் சமகால இயங்கு நிலையின், போக்கும் எதிர் கால நோக்கும் தொடர்பான கருத்துக்கள் நிதர்ச்சனமானவை, எம்மை மேலும் ஆட்படுத்தியது. அத்தோடு த. சிவசுப்ரமணியம் அவர்களின் குறிப்பும் நன்றாகவும், வாசிக்க மேலும் தூண்டுவதாகவும் இருந்தது.

-எஸ். வஸீம் அக்ரம், அநுராதபுரம்

* * * *

ஞானம் 74ஆவது இதழ் பார்த்தேன். அதில் வந்த விமர்சனப் புகழுரைகள் மற்றிலும் உண்மை. இது தான் இன்று இந்நாட்டு இலக்கியம் - கம்பவாரிதியின் பகிரங்கக் கடிதம் அவர் மீது தொடுத்த பிரகடனப்படுத்தாத போருக்கு சரியான சாட்டை. அம்பி என்றால் நினைவில் வருவது வேதாளம் சொன்ன கதை - சிறந்த கட்டுரை - அவரை என்றும் மனதில் வைத்து மறக்காமல் இருக்கும் பண்பை முருகப்படி இதில் காட்டி இருக்கிறார்.

இன்றைய குடும்ப சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டும் செங்கை ஆழியானின் அளவெட்டி மாயி சிறுகதை - பேருந்தில் பலவர் மணியின் ஒரு கவியாங்கு நடந்திருக்கிறது - தோழுமை சிறுகதை சிறப்பு அமைந்த ஒரு கருவுலம் - வதிரி சி. ரவீந்திரனின் - விளையாட்டுக் கவிதை - , பிரமிளா செல்வாஜாவின் ஒரு விதவையின் பாடல், மும்தாஸ் ஹபீஸின் பல்லி புணர்ந்த மனிதக் குறிப்புகள், ஆ. புனிதகலாவின் வளியின் வழியில், - முல்லை அழுதனின் விழுதுகள் உள்ள ஊராய் ஆகியவை சிறந்த கவிதைகள்.

அகில இலங்கையிலும் நடந்த கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் படம் பிடித்து காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விழாவிற்கு வராதவர்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம்.

கோவை அன்சார், கொழும்பு 2

* * * *

ஞானம் ஜூன் 73வது இதழ் கிடைத்தது. வதிரி - சி. ரவீந்திரன் எழுதிய ஈழத்து மெல்லிசைப் பாடல்கள் கட்டுரை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு உந்து சக்தியாகும் - பல தமிழ் தினசரிகளும் இது சம்பந்தப் பட்டவர்களின் நேர்காணல்களை வெளியிட்டு வருகின்றன. இவர்களது விலாசம் தந்தால் இவர்கள் பாடிய கசெட்களை பெற உதவியாக இருக்கும். சங்களவர்கள் தமது கலைஞர்களை நன்கு ஊக்குவிக்கிறார்கள்.

எஸ். குமாரலிங்கம், நல்லூர்

* * * *

ஞானம் பற்றிய எதிர் விமர்சனங்களை பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். இந்த விமர்சனங்களை யார் எழுதுகிறார்கள்?

சஞ்சிகை நடத்தித் தோற்றவர்கள் அல்லது சஞ்சிகை நடத்த முடியாதவர்கள். இவர்களது விமர்சனங்களை கருத்தில் எடுத்தால் ஞானத்துக்கும் அதே கதிதான். ஞானம் சரியான பாதையில் செல்கிறது என்பதற்கு அதன் இன்றைய வளர்ச்சியே சாட்சி - காப்த்த மரம் கல்லடி படத்தான் செய்யும் தங்களது பணி தொடர்டும்.

எப்போதோ இரண்டு, மூன்று இதழ்களை வெளியிட்டு விட்டுத் தாங்களும் இதழாசிரியர் என்றும் தமக்குத்தாமே பட்டம் கூட்டி நோட்டீஸில் பேர் போடும் இவர்களின் 'கூத்தை' இலக்கிய உலகம் பார்த்து நையாண்டியாய்ச் சிரிப்பது இவர்களுக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது?

பத்திரிகை உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் வரட்சி நிலைமையைப் பயன்படுத்தி 'பத்தி' எழுத்தாளர்களாக உருவெடுத்து, ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்படி சர்க்கரையாக இயங்கும் இவர்களுக்கு இலக்கியம் எங்கே தெரியப்போகிறது?

நோட்டை விமர்சனமும், வழவழாக்களும் எழுதி பத்திரிகைகளை நிரப்புவது நின்று நிலைக்காது. இவர்கள் ஏதாவது உருப்படியாகச் செய்து காட்டவேண்டும்.

கே. நவரட்னம், கொழும்பு - 13

* * * *